

KALKI
9.8.87
ரூ. 1.50

கல்கி

வேலைக்கும் போகும்
பெண்கள்;
நாட்டை உயர்த்தும்
கரங்கள்!

இரண்டும் ஒரே தோற்றம்தான்

கலவை : 70% காபி 30% சிக்கரி

கலவை : 80% காபி 20% சிக்கரி

ஒன்றில் கசப்பு குறைவு

இரண்டு இன்ஸ்டன்ட் காபி—சிக்கரி கலவைகளில் உள்ள வித்தியாசத்தைக் காட்டுவது எளிதல்ல. ஆனால் கலவையை பொறுத்ததான் கவை என்பதை நீங்கள் ஒப்புக்கொள்வீர்கள். சிக்கரி அளவுக்கு அதிகமாகவும் கசப்பாக இருக்கும். எனவேதான் ஸன்ரைஸ் தரும் கூடுதல் காபி கலவையும் ஸ்ட்ராங்கும் உங்களுக்கு சிறப்பாக இருக்கிறது. ஏனெனில், ஸன்ரைஸில் காபியும் சிக்கரியும் 80:20 என்ற விகிதத்தில் கலந்திருக்கிறது. மற்ற சாதாரண இன்ஸ்டன்ட் கலவை யிலே 70:30 என்ற விகிதம். ஸன்ரைஸ் கசப்பாக இல்லாமல் சிறப்பாக ருசிப்பதற்கு இதுவே காரணம்.

நாய்கள் சொல்வதை நம்புவதைவிட நீங்களே கவைத்துப் பாருங்கள்.

Nestlé
ஸன்ரைஸ்

இன்ஸ்டன்ட் காபி-சிக்கரி கலவை

கூடுதலான காபி கலவை

"உதவிக்கென்ன குறைச்சல்...? உம்? என்ன திறைந்த கணவர், அழகான குழந்தை. அடிப்படாத் தேவைகளைச் சம்பளமாகப் பூர்த்தி செய்து கொள்ளும் அளவுக்குப் பொருளாதார வசதி. நிம்மதியாக வீட்டில் இருப்பதை விட்டுவிட்டு, ஏன் வேலைக்குப் போகிறேன் என்று அடைப்படுகிறாய்?"

"நீங்கள் குறிப்பிடுகிற எங்கள் வசதிகளும் இருந்தும் வீட்டிலேயே முட்டிக்கிடத்தால் எவ்வுத்த மன நிம்மதி கிடைப்பதில்லை! என்னுள் ஏதோ ஒரு வெறுமை. ஒரு சூன்யம் இருப்பதைப் போல் உணர்கிறேன்."

"வெறுமை! சூன்யம்! - பெரிய பெரிய வாரிசைகளைப் பண்படுத்துகிறாய். எம்மாம் வேலைமறந்துப் போய் தாவல்செய்துப் படிப்பதால் வரும் வீரம்!"

"நாலாயும் இவ்வீடு வேலும் இவ்வீடு விட்டு வேலை, குடும்பப் பராமரிப்பு என்பவை மகிழ்ச்சி தருகிற விஷயங்களல்லாம் அவை வாழ்க்கையில் ஒர் அச்சம்தான். ஒரு சிறிய

வேலைக்கும் போகும் பெண்கள்; நாட்டை உயர்த்தும் கரங்கள்!

வட்டம்தான். நான் அந்த வட்டத்திலிருந்து வெளியே வர விரும்புகிறேன்.

— படித்த, விவரமறிந்த பெண்கள் இருக்கும் விடுகளிலெல்லாம் இன்றைக்குக் கேட்கின்ற உரைவாடல் இது.

வட்டத்திலிருந்து வெளியே வந்தவர்கள் சிலரைச் சந்தித்தோம்:

ஜானகி வெங்கட்ராமன்

இவர் செய்வது பெண்களைப் பொறுத்த மட்டில் ஒர் அபூர்வமான தொழில் - பருதி நோயெடிகல் ரெப்ரசண்டேஷன் தொழில். அனைச்சல் மிகுந்த இந்த வேலையை "அப்படி சொன்னும் கஷ்டமானதில்லை" என்று வர்ணிக்கிறார் இவர். "திரையும் குறைந்த

சுந்தரி மணி

மண தினத்தன்று ஒரு பிரபல பள்ளியில் ஆசிரியையாகப் பணிபுரிந்தார். அப்போது அந்த ஏற்கனவே கல்வி கண்டிருந்தவர்கள் தம்முடைய கல்வி கற்றதற்காக அந்த இடத்தில் இருந்து வெளியேறியிருந்தனர். அப்போது அந்த இடத்தில் இருந்து வெளியேறியிருந்தவர்கள் தம்முடைய கல்வி கற்றதற்காக அந்த இடத்தில் இருந்து வெளியேறியிருந்தனர்.

சுந்தரி மணி

ராஜி மணி பள்ளி ஆசிரியையாகப் பணிபுரிந்தார்.

"இப்போது என் வாழ்க்கையே அதிக அறிவுறுத்தலாகவும் பணியுள்ளதாகவும் ஆகியிருப்பதை உணர்ந்தேன். குழந்தைகளுக்கும் கற்பிப்பதில் அளவீட முடியாத கிடைத்திருக்கிறது.

"விடில் இருந்த வரை பத்தியாள் வேலை மில் பொருத்து போகாமல் அவஸ்தைப்பட்டு சிவிரம், ஷாப்பிங் என்று அக்கம்பக்கத்தாருடன் போலி பணத்தை விஸ்தரித்துக் கொள்பவருக்கேன். இப்போது என்னை வெளியில் ஒரு நாளைக்கு நூற்பது ரூபாய் சம்பாதிக்கிறேன்."

"தினமேன்று வெளியேறும் போக ஆரம்பித்ததால் உங்களுக்கு ஏதேனும் பிரச்சனைகள் ஏற்பட்டனவா?"

"எனதுபிடிவாரிதாசு எடுத்துக் கொள்ள வாய் அல்லது நான் அதுவாழ் முறை மூலம் எந்தவென் பிரச்சனை ஆக்கலாம்! - நான் மூதல் ரகம்" என்று அவர்.

பிரேமாவதி

பா வறுங்கனாகச் சென்னை யில் ஓர் அரசாங்க அலுவலகத்தில் பணியாற்றி வரு

கிறார். பொறுப்பான பதவி. இரண்டு பெண்கள் இவருக்கு. அவர்கள் பிறந்து, பெறுக்காலவிடுப்பு முடிந்த கையொடு மீண்டும் வேலையில் சேர்ந்து விட்டார். குழந்தைகள் இவருக்கு சகோதரிகளில் மெற்பார்வைமில் உள்ளித்தன. "என் கணவரின் மிருந்து அபரிமிதனை ஒத்துவாழ்ப்புக்கிடாக் கிறது" என்பதற்குப் பிரேமாவதி. "அவரால் தாமது வேலையை 'அட்டன்ட்' செய்து கொண்டு குறித்த நேரத்தில் விட்டுக் கொடுத்து விட முடியும். அதனால் நான் சற்றுத் தாமதமாக வந்தாலும் அவர் குழந்தைகளைக் கவனித்து, டிபன் தயாரித்துக் கொடுத்து விடுவார். அல்லது வேலையில் நான் செட்காமலே எஸ்குத் உதவுவார்..."

"இந்த வேலையில் எவர்க்கு ஒரு காதலை உணர்வு கிட்டியுள்ளது. நான் வேலைக்குப் போவதால் என் குழந்தைகள் எத்தனைத் தினம் பாதிக்கப்படவில்லை."

ராஜிகா

"தினமும் என் மூன்று வயது மகன் 'அம்மா! ஆயில் போகாதே' என்று கெஞ்சும்போது, 'அப்படியாவது வேலைக்குப்

குழந்தைகளைப்பாதிக்கின்றன" என்று சொல்லி

சுந்தரி மணி

பெண் கலைஞர்

போக வேண்டுமா?" என்று அனுப்புத் தோன்றுகிறது. ஆனால் இருவரும் சம்பாதிக்கிறோம் என்ற ஸ்திரீயத்தில் தான் சொந்தத்தில் கீழினாட் வாங்க முடிந்திருக்கிறது. அய்வப்போது 'எது முக்கியம்?' என்ற போராட்டம் மனத்துக்குள் தோன்றிக் கொண்டேயிருக்கும்" என்று கூறும் ராதிகா, தமது மாணியாரின் உதவியையும் ஒத்துழைப்பையும் நன்றிப் பெறுக்கொடு குறிப்பிட்டார். "என் போன்ற பெண்கள் பலர் சிறு குழந்தைகளைக் காப்பகங்களில் விட்டுவிட்டு வருகிறார்கள். ஆனால் எனக்குத் தெரிந்து எந்தக் காப்பகமும் கனாதாரமாகவும் நம்பகமாகவும் இல்லை. என்னைக்காவது தான் என் வேலைவை விடுவது என்று தீர்மானித்தால், ஒரு குழந்தைகள் காப்பகம் ஆரம்பித்து, நம்பகமான ஆட்களின் துணையுடன் அனைத்தையும் நடத்துவேன்."

ஜெயா அருணாசலம் 'பத்மஸ்ரி' விருது பெற்ற சமூக சேவகி)

ஆறுலவகங்களுக்குப் போல் வேலை செய்பவர்கள் மட்டுமே உழைக்கும் மகளிர் அல்ல. இனக்கலிக்கு உழைக்கும் கட்டிட வேலை செய்போர், விவசாயக் கூலி வேலை செய்யும் பெண்கள், பீடி தொழிற்சாலைகளில் பீடி சுற்றும் பெண்கள், தெருவில் காய்கறி, பூ என்று சிறு வியாபாரம் செய்யும் பெண்கள் - இவர்கள் தான் மொத்த உழைக்கும் பெண் லாக்கத்தில் பெரும் பான்மையினர். இவர்களது வேலை நேரமும் சரி, கூலியும் சரி நிர்ணயிக்கப்பட்ட, விதிகளப்படி அமைவதில்லை. போராடும் துணிவை அவர்கள் பெற்றாலும் வேலை போய்விடுமே என்ற பரம் ஏற்பட்டுத் தடுத்துவிடும். வேலைவை இழப்பதை அவர்களுடைய பொருளாதார நிலை அனுமதிக்காது.

"சிறு வியாபாரம் செய்யும் பெண்களுக்கு இருவறு ரூபாய் முதல் அறுவறு ரூபாய் வரை உடனுதவிகள் செய்தால் அவர்களு

டைய வியாபாரம் நன்றாக விரிந்தி அடையும். ஆனால் வங்கிகள் சில்லறைக் கடன்கள் தருவதைத் தவிரவிவாக நினைத்து மறுத்து விடுகின்றன. பத்துப் பேருக்கு ஐந்தாவது ரூபாய் தருவதை விட ஒருவருக்கு ஐயாவிரம் ரூபாய்கொடுத்தால் வேலை உலபமாக முடிந்தது விடுமே!

"பிந்திய நிலையில் உள்ள இந்தப் பெண்களுக்குத்தான் குடும்பப் பிரச்சனைகளும் அதிகம்! தினமும் குடித்துவிட்டுக் கையில் காலணுக் காலில்லாமல் வரும் கணவர்கள், சரியான பராமரிப்பும் படிப்பும் இன்றித் தாமே வளரும் குழந்தைகள்! எவ்வளவு உழைத்தாலும் அரை வயிறு கூட நிறையாத பரிதாபகரமான பொருளாதார நிலை..."

"இவ்வளவு பிரச்சனைகளுந்தாலும் வடக்கணக்கான பெண்கள் வேலைகளில் ஈடுபட்டு, சொற்பமாகச் சம்பாதித்து வாழ்க்கையை ஒட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றால் அவர்களுக்குக் குடும்பத்தின் மீதுள்ள பொறுப்பும் பாசமும் தான் காரணம். அதுவும் தாய்மை உணர்வின் வெளிப்பாடு தான்."

செல்வி ரமேஷ் (தலைவி, மகளிர் மேம்பாட்டுக் கழகம்)

பெண்கள் வேலைக்குப் போவதால் திகழ்ந்து கொண்டிருக்கும் ஒரு வகுத்தக்க விலாபம் கூட்டுக் குடும்ப அமைப்பின் முறிவு தான். அதுவாலகத்தில் தன்னுடன் வேலை செய்யும் பிறகுடைய போக்குகளை அனுசரித்துப் போகத் தயாராய் இருக்கும் பெண், வீட்டில் மாணியாளுடனும் இதர பெரியவர்களுடனும் அனுசரித்துப் போகத் தயாராய்விடா. அதனால் தனிக் குடித் தனங்கள் பெருகிவிட்டன. இதே நிலை தீடித் தால் இந்தியாவின் பொக்கிஷம் போன்ற குடும்ப அமைப்புச் சிதைந்து போய், மேற்கத்திய நாடுகளைப் போல் நாமும் லாடகைக்குப் பாட்டிகளைத் தேட ஆரம்பிப்போம் - ஆமாம்! அங்கெல்லாம் முதியோர் இல்லங்கள் விருந்து 'லாடகைப் பாட்டிகள்' கிடைக்கிறார்கள் எனவே பெண்கள் வேலைக்குப் போவதை வரவேற்கும் போதே, அவர்களுக்கு தமது பண்பாட்டையும் மரபையும் உடைத்து போகாமல் கட்டிக் காக்கும் பெரும் பொறுப்பு இருப்பதையும் வலியுறுத்த விரும்புகிறேன்.

'வேலைக்குப் போகும் பெண்களைத் தான் திருமணம் செய்துகொள்வேன்' என்று கூறும் ஆண்களை எத்தனை பேர் அவனுடன் விட்டு வேலைகளைப் பகிர்ந்து கொள்ளத் தயாராய் இருக்கிறார்கள்? பிரேமாவதிகின் கணவர் போன்றோர் நமது சமூகத்தில் அபூர்வம். இருபத்தோராம் நூற்றாண்டைத் தெருக்கிவிட்ட இன்றைய நிலையிலும் 'வேலைக்குப் போகும் மருமகன் வேன்

க்ளுகோன்-டி ஸுப்பர்ஹீரோ.

களைப்பூட்டும்
வெய்யிலிலும்
களிப்பூட்டும்
சக்திப்பெருக்கு

களைப்பூட்டும் வெய்யில் நாளிலே உங்கள் குழந்தைக்குத் தேவை க்ளுகோன்-டி க்ளுகோஸ், விட்டமின்-டி, கால்சியம் போஸ்பேட்டுகள் அடங்கிய உடன்டி சக்திபானம்.

பழரசம், தேர், காடி அல்லது தண்ணீரிலே கலந்து அருந்த, குடும்பத்தினர் அனைவர்க்குமே புத்துணர்ச்சி தரும் பானமாக அமைகிறது. 100, 200, 500 கிராம் பேக்கெட்டுகளில் கிடைக்கிறது.

க்ளுகோன்-டி

யாப்பத்திரோ சிகிச்சையும் சக்திபானம்.

மேள் என்றே அல்லது வேலைக்குப் போகாத பெண்டைத்தான் திருமணம் செய்து கொள் வேன்' என்றே நிபந்தனைகள் போடுவது அநாகரிகம். வீட்டை விட்டுப் பெண் வெளி யேறுவதை அவள் சுருத்துச் சுத்ததிரத்துடன், பொருளாதாரச் சுத்ததிரமும் பெற்று வாழ் வதை—இன்னமும் பலரால் ஏற்றுக் கொள்ள முடிவதில்லை. அது மட்டுமே அல்ல, பெண்கள் வேலைக்குப் போவதை ஒரு பொருளாதாரக் கண்ணோட்டத்துடன் மட்டுமே அணுகுகிறோம். அந்த வேலையில் இடைக்கும் பண லாபங்களைக் கருதி அதை ஏற்கிறோம். அல்லது 'பெண்டாட்டி சம்பாத்தியத்தில் சாப் பிடுவதா?' என்ற மனப்பான்மையில் அதை வெறுக்கிறோம். இத்தகைய பொருளாதாரக் கண்ணோட்டத்தில் அல்லது கல்கரைவப் பாதிப்பில் பெண்ணின் உணர்வுகள் மறக்கப் படுகின்றன. அவள் செய்யும் வேலையில்

அவள் மனம் வளம் பெறுகிறதா? மனம் வளம் பெறுவதால் அவள் ஒரு மேலும் நல்ல தாயாக, குடும்பத் தலைவியாக இருக்கிறாளா? என்றெல்லாம் நாம் யோசிப்பதே இல்லை. கட்டிப் போடுவதாலும் கட்டுப்படுத்துவ தாலும் மன வளத்தைப் பெருக்க முடியாது. குடிமக்களின் மனங்கள் வளம் பெற்றால் தான் நாடு மேம்படும்.

பெண்கள் வேலைக்குப் போகக் கூடாது என்று கண்ணை மூடிக்கொண்டிருப்பவர்கள் சற்று சிந்திக்கட்டும். 'இந்திய வயல்வெளி களில் நூற்று நடுவது, களை பறிப்பது, அறுவடை செய்வது போன்ற வேலைகளைச் செய்யும் மகளிர் உங்கள் வாக்கை வேத வாக்காக எடுத்துக் கொண்டு வேலைக்குப் போகாமல் இருந்துவிட்டால்...? கட்டட வேலைகளில் உதவும் சித்தாள் பெண்கள் ஒவ்வாக இருப்போமே என்று தீர்மானித்து விட்டால்...? மத்திய, கீழ்மத்தியதர வகுப் பினரின் வீடுகளில் பத்துப் பாத்ரிரம் தேய்த்து, வீட்டு வேலை செய்யும் பெண்மணி கள் துடைப்பத்தைப் போட்டுவிட்டு ஓய் வெடுக்கப் போய்விட்டால்...? நாடே ஸ்தம் பித்துப் போய் விடாதா?

— தமது திருபர்கள்

மேலட்டை வண்ணப்படங்கள்: யோகா
புகைப்படங்கள்: யோகா,
கே. வி. ஆனந்த், சோமு.

காலை யில்
துயிலெழ இதோ
இன்பமான வழி!

NEWBEN
DESIGNER
Quartz

நியூபன் : இந்தியாவிலேயே அதிக அளவில்,
குவார்ட்டல் ஷோகாம் தயாரிப்பாளர்.

இந்தத் திருநெல்வேலி - உம்
இந்திய மாநிலங்கள்?
மரணக் கொடி பிழக்கும் - இந்தத்
தொல் மயானமோ?

தித்தம் படுகொலைகள் - எத்த
நிமிடமும் பொட்டிக்கும்.
சொத்தவர் மூச்சுகளில் - இனம்
செய்திகள் தெய்தமுவார்!

பட்டினி பஞ்சங்கள் - பெரும்
பாதக வேற்றுமைகள்
முட்டிக் குடவாரித்தார் - மெல்
மோதினும் ஆட்கிரதம்!

அழகிய கஞ்சனாவ - கெட்ட
அரவியல் வாடைவிலும்
கிழக்கிலும் சிழ்வடியும் - ரணச்
சூரியக் கீற்றுகளும்.

மனத்தில் உம் வளர்ப்பார் - கை
வஞ்சக நஞ்சுட்டி
இனமும் பனகவெழுப்பி - இந்தத்
தொத்ததைக் கீற்றுவார்!

பொலி முழக்கங்கள் - வெறும்
பொய்மனமையம் துற்றுமைகள்!
கொலிக் கிடமில்லி - என்ன
கிழித்தன இன்றுவரை?

எங்கும் கவையங்கள் - இந்த
விதியும் கவையங்கள்
தங்க இடந்தேடி - நீதி
தாண்டுகாது உட்கொடுக்க!

— தமிழன்பன்

நாமருகைத்
நாடு

கல்கி

1987 ஆகஸ்ட் 9
மலர் 46 இதழ் 3
பிரபல ஆடி 24

வெற்றி பெறுமா, ஒப்பந்தம்?

இந்தியாவில் மனமன வென்று சரிந்து விழுந்து கொண்டிருக்கும் நமது செல்வாக்கை மீண்டும் தூக்கி திறத்த ராஜீவ் காந்தி அவசரம் அவசரமாக இவங்கைக்குப் பறந்து போய் ஓர் ஒப்பந்தத்தில் கைகொழுத்துப் போட்டிருக்கிறார். ராஜ்யவ அணிவகுப்பின் போது அவரை விழ்த்த நடத்த, பலத்த கண்டனத்துக்குரிய சதியில் அதிர்ஷ்டவசமாக அவர் உயிர் தப்பியதும் அனாதைய இமேனஜப் புதுப்பித்து மெருகெற்ற உதவலாம்.

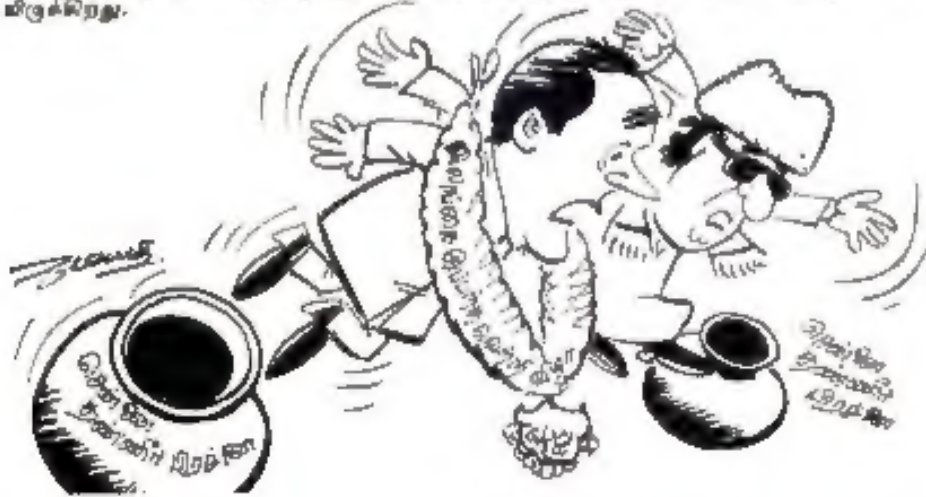
ராஜீவ் - ஜெயவர்த்தன ஒப்பந்தம் வெற்றி பெற்று இவங்கையில் மெய்மறான அமைதி ஏற்பட்டால் நம்மைவிட மகிழ்ச்சி அடையப் போகிறவர்கள் யாருமில்லை. ஆனால் இந்த ஒப்பந்தம் வெற்றி பெறுமா? சந்தேகமே.

முதலாவதாக, பிரச்சினை, சமீப தமிழகத்தும் ஸ்ரீலங்கா அரசுக்கும் இடையில் உள்ள ஒன்று. நேற்று வரை இந்தியா மத்தியம்தும் செய்யும் பணியில்தான் ஈடுபட்டிருந்தது. எனவே, ஸ்ரீலங்கா அரசுக்கும் சமீப தமிழரில் பல பிரிவினாருக்கும் இடையே ஏற்படும் ஒப்பந்தத்தில் இந்தியா பார்வையாளராக இருந்து, சாட்சிக் கையெழுத்து வேண்டாமா? போட்டு மகிழலாம். ஆனால் இப்போது விசித்திரம் என்னவென்றால், ஒப்பந்தமே ராஜீவுக்கும் ஜெயவர்த்தனவுக்கும் இடையில் ஏற்பட்டிருக்கிறது! இது ஏற்படிப் பொருத்தமே?

இது இந்தியாவுக்கும் இவங்கை அரசுக்கும் இடையில்லான உடன்பாடு எவ்வளவுக்குச் சம்பந்தமுமில்லை, சம்பந்தமுமில்லை என்று நான்க்கே சமீபப் போராளிகளின் செல்வாக்கின் கூற வாய்ப்புள்ளது. ஏற்கெனவே பிரபாகரன் முதல் நான் வரவெற்ற ஒப்பந்தத்தை மறுதான் நிராகரித்து, மீண்டும் ஏற்று மூம்முறை குட்டிக்கொள்கும் அடித்து விட்டார். மறுபடி ஒரு பல்படி அடிக்க மாட்டார் என்பது என்ன நிச்சயம்?

தவிர, சமீப அரசின் இந்த முடிவுக்குச் சிங்களவரிடையேயே பலத்த எதிர்ப்பு இருக்கிறது. திருமதி சிறிமாவோ, பிரேமநாதனா, அதுவத் முதலி முதலியவர்கள் பலரங்கமாக எதிர்ப்புத் தெரிவித்து விட்டனர். வேறு பல மதச்சார்புள்ள அமைப்புகளும் அவர்கள் பக்கம். ஜெயவர்த்தனவோ, நாடாளுமன்றத்தில் ஒப்பந்தத்துக்கு ஆதரவு விடைக்கவில்லை. யென்றால் பொதுத் தேர்தல் நடத்தி மக்களிடம் ஆதரவுக் கேட்பேன் என்பதும், இந்தச் சூழலில் இந்த ஒப்பந்தம் எப்படி, எந்த அளவுக்கு வெற்றி பெற முடியும்?

ஜெயவர்த்தன விரித்த ஒரு வலையில் ராஜீவ் விழுந்து விட்டார் என்று கருதுவோரில் என்னவத்தில் அத்தமிழுக்கிறது. காரணம், நானே சமீபப் போராளிகள் மீண்டும் ஆயுதம் தாங்கினால் அவர்களே அடக்க இந்தியா இந்த ஒப்பந்தப்படி ஸ்ரீலங்கா அரசுக்கு உதவியாக வேண்டும். பிரபாகரன் கூதியது போல் போராளிகள் இனிச் சிங்கள ராஜ்யவத்தை மட்டுமின்றி இந்திய ராஜ்யவத்தையும் சமாளித்தாக வேண்டும்! சமீபப் போராளிகளுக்கு இந்தியாவில் தரப்பட்டு வரும் அடைக்கலம் இனி இராது. அவர்களுக்குப் பணம் தருவது, அவர்கள் இங்கே பயிற்சி பெற அனுமதிப்பது ஆகிய எல்லாம் ஒப்பந்தத்துக்கு விபராத மாசிப் போகும். தமிழ் சமீபப் போராளிகள், ஒப்பந்தத்தை மீறி நானே ஆயுதம் தாங்கினால் அவர்களே இந்திய ராஜ்யவத்தைக் கொண்டு அடக்கி ஒடுக்க வழி செய்யும் இந்த ஒப்பந்தத்தில் ராஜீவ் காந்தி கையெழுத்திட்டது ராஜதந்திரமேயல்ல. அதிகபட்சம் ஒரு தற்காலிகப் புகழை அவருக்கு ஈட்டித் தருவதுடன் கனத முடிந்து போகும் என்றுதான் அஞ்ச வேண்டி விடுகிறது.

அடி சந்தை!...

பாரிவிமலையிலே எந்தம் உலகம்

கலாட்டா பண்ணி, வேதம் படிந் தீர்த்துமேன் வெளியூர்ப் பதத்து
கிணற்று கட்டிட்டு மறா முகம் என்னமா ஒத்தாங்க பண்ணிங்க!
பலே!.. பலே!..

ஏமாற்றமளிக்கும் எதிர்க்கட்சிகள்

சுரங்கிய் மனதடித்து அனுதாபம் தெரிவித்தது தவிர, மூன்று நாட்களாக தாடாளுமன்றத்தில் எதிர்க்கட்சியினர் உருப்படியாக ஒன்றுச் செய்வதில்லை. ராஜ்யப் பிழைக்குத் தொடர ஜனாதிபதி அனுமதி அளிக்காத போது; தாடாளுமன்றத்தில் இ. காங்கிரஸ்-உருப் பெரும்பான்மை பலம் இருக்கும் வரை ராஜ்யவைப் பதவி நீக்கம் செய்ய முடியாது என்பதே குழைவி; ஏதப்பட்ட குற்றச்சாட்டுக்களைச் சுமத்து கொண்டிருக்கும் ராஜ்யம். ஜனநாயக மரபுகளுக்குக் கட்டுப்பட்டுத் தாமதமே ராஜ்யமே என்று தெரிவித்து எதிர்க்கட்சி தயாராக இவ்வாத நிலையில் எதிர்க்கட்சிகள் என்ன செய்ய வேண்டும்? தாடாளுமன்ற விவாதங்களின் போது விவேகம் காட்டி, ராஜ்யப் பிழைகள் படி குற்றச்சாட்டுக்களையும் ஆதாரங்களுடன் ஊர் அறிய, உலகறிய பிட்டுப் பிட்டு வைக்க வேண்டும். மக்களிடம் விழிப்புணர்ச்சியை ஏற்படுத்த வேண்டும். இதைச் செய்யாமல் ஆத்திரமடைந்து அனாதைச் சுரத்தில் உட்கா தான்களைப் பிடுங்கி, அவைத் தலைவரின் அதிகுப்பிக்கு ஆளானதில் என்ன பிரயோஜனம்? ஒரே கலாட்டா செய்து அவை நடவடிக்கைகளை ஒத்தி வைக்க வாய்ப்பளிப்பதில் என்ன பயன்? தாடாளுமன்ற மக்களவைமையே இவர்கள் பரிசுசரிப்பதாய் என்ன லாபம்? இவற்றில் ஒரு ராஜகத்திரம் இருக்கிறதென்றால் அது நமக்குப் புரியவில்லை. இவர்கள் தங்கள் தோக்கத்தாதத் தாங்களே தோற்கடித்துக் கொண்டவதாகத்தான் தோன்றுகிறது!

சுதயன்

“இதன்மூலம் தானும் ‘தீயம்’ காரியாவயத்தை விட்டிருக்கிற மவுண்ட் ரோடு ரவுண்டாண்டு அருகில் நடந்து வந்ததோம். அண்ணா சிலை அப்போது நிலைக்கப்பட்டது. இவ்வூர்.” உயர்களுக்கு இன்னும் உயரதாவிருக்கும் என்று நினைத்தேன்.” என்று ஆதவன் சொன்னார்.

“எனக்கு நன்றாகவே ஆகியிருக்கிறது. ஆனால் நான்தான் உங்களை இன்னும் வலிமையானவராக எதிர்பார்த்தேன். என்று பதில் சொன்னேன். அது 1987 ஆம் ஆண்டு. நிகழ்வுகளை இடைவெளியில் ‘இன்டர்வியூ’ அப்பர் பெர்த்’ என அலகுதான் யிருக்கிறது. மிகக் கடுமையானது. படித்து, இவ்வாறு தயாரிப்பதற்கு சத்தியம் தொனிக்கவும் தற்கால இந்நியாஸின் படித்த இவ்வாறு மனத்தைத் திணித்திருக்கிறார்கள் என்று நினைத்திருக்கிறேன். அந்த முதல் சத்திப்புக்குப் பிறகு இந்த இருபது ஆண்டுகளில் அவர் மனிதனாகவும் எழுத்தாளனாகவும் ஒருமுறை கூட என் கியப்பனாவுப்படிப்பதற்குப் போய்விருக்கிறார்.

இந்த இருபது ஆண்டுகள் எங்கள் இருவருக்கும் பலவிதத்தில் ஒரே மாதிரியாக இருந்துவிட்டது. பாத்திரங்கள் என்று எடுத்துக் கொண்டால் எங்கள் இருவர் படைப்புகளிலும் நிறைய ஆன்மாதாபம் ஏற்பட உயர்ப்பிரிவுப்பதாகப் பணி. அதுப் பிராயப்பயிப்புக்குத்திரிகள். ஆனால் 1980, 70 களில் இந்திய நகரங்களில் இளமைப் போதைக் கூறித்தி. படித்த மத்தியதர வர்க்கத் தினரின் போத்தியேக ஆசை அபிவிருத்தி கையையும் கோகல்களையும் திராசைகையையும் ஆதவன் போல வாகும் தலிதில் பிரதிபலிக்க முடிந்ததில்லை.

ஆதவனுடைய படைப்பு ஒன்றில் நிகரென் ஓர் இளைஞன் திரைப்படம்: “குருத் கூடத் தற்கொலை செய்து கொண்டு போய்விட்டது. இனிதான் ஏன் இருக்க வேண்டும்?” எனக்குத் தாக்கிவாரிப் போய் து. இளம் வயதில் ஓர் கன்னடமான இலம் சிய திரைவில் இத்தகைய மனநிலையை வார்தான் அனுபவிப்பதில்லை? எந்தக் கயதவக் கையையும் இல்லாத இந்த நிலைக்குப் புறவாழ்க்கையில் ஒரு பவனுப். விடையாது. ஆனால் இத்தகைய கோகலும் ஏக்கமும் ஒரு மனிதனின் கன்னமயான பரிமாணங்கள் அவ்வாய் ஒரு நக ஒரு ஹித்தி வெளிமாப்பட

டைரக்டர். அவருடைய படைப்புகளிலிருந்து ஒரு தோற்றம் அவரைப் பற்றி வட்டக்கணக்காரனோ மனத்தில் கொட்டப்பட்டு அவர் நிகரென்று இறந்தவுடன் ஒருகணம் வாழ்க்கையே அத்தமயிற்றதாகத் தோன்றச் செய்து விடுகிறதல்லவா! இத்தக தோற்றமும் இப்படி நிலைப்பதும் வெளக்க உலகிற்கு உத்தராக் ‘ரோமாண்டிக்’ சாணயகள் என்று உதாரணப்படுத்தலாம். ஆனால் அச்சாணயகள் மனத்தில் தெரும் போது மனிதன் எத்தகைய புனித தளத்திற்கு உயர்ந்து விடுகிறான்!

ஆதவனின் முதல் நாவலும் அவருடைய படைப்புக்களில் கிரமம் போல இருப்பது மான் காகித மலர்கள் ஒருவிதத்தில் அவர் ஒரு தந்திரிதச் செலுத்திய அர்ச்சலிதான். குருத்தித் காகித மலர்கள் என்ற நிலையில் இருந்த ஆகாத்ரோடும் எதிர்பார்ப்புகளோடும் ஒரு திரையப்படம் எடுத்தார். அப்படத்திற்குப் பிறகு அதன் உதாரணங்கள் போல ஒரு தந்திய் வாழ்க்கையும் திதறுண்டு போயிற்று. ஆனால் ஆதவனுடைய நாவல் ஒரு திரையப்படம் இலக்கியப் பயணத்தில் துவக்கமாகியிருக்கிறது. ஆதவன் எழுதிய பழைய திரைப் புதிய கலகம். ஆண்டின் திரைத் திரைகளையாகத் தெர்த்தெடுக்கப் பட்டது. கணபதி ஒரு கீழ் மட்டத்து குமாஸ்தா’ ரவுப் மொழியில் பெரும் பாராட்டு பெற்றது. அவருடைய பல கதைகள் திரைத்திரையும் ஆங்கிலத்திலும் வெளியாகித் தற்காலத்தையிற் படைப்பெல்கியத் துத்த மதிப்புக்கூரியது. ம. வாங்கித் தந்திருக்கின்றன.

ஆதவனுடைய எழுத்து போலவே அவருடைய உபாசையும் சென்னையானது. வாழ்க்கைவெல்லாம் அவர் பிறருக்குச் செய்த திரைத் திரை விராகங்கள் கணக்கற்றவை. சாது வானவரின் துன்புறுத்துவதில் களிப் படைமும் வக்கிர குணமுடையவர்கள் பால் கூட அவருக்குப் பரிவுதான் இருக்கிறது.

திரைச் சாகும் தற்கொலையும் இன்றைய புதிதகதைப் படைப்புக்களில் அடிக்கடி வருவதுதான். ஆனால் ஆதவனுடைய கதைகளில் இவை சற்று அதிகமாகவே காணப் படுவதாக நான் நினைத்ததுண்டு. இத்தக கற்பனைச் சாகுங்கள் படிப்பவர்களை ஓரளவு திட மனது உடையவர்களாக்க உதவும் என்று மனத்திதயம் நிபுணர்கள் கூறுகிறார்கள். ஆனால் 43 வயது கூட முடியாத போது, கிருங்கே புண்ணியத் தலத்தில் ஆற்றில் குளிக்கப் போனவர் கழியில் கிவி. இறந்தார் என்று ஐந்தில் இருபதாம் தேதி தகயல் விடைத்தபோது திடமனதோடு இருக்க முடியவில்லை.

— அசோகமித்திரன்

‘தாய்ப் பாலில் D.D.T.’ என்ற தலைப்புச் செய்தி சில மாதங்களுக்கு முன்பு செய்தித் தாள்களில் அடிப்பட்டது. தாமஸ் அச்செய்லியைப் படித்துவிட்டு அதிர்ந்தோம். சில தினங்களில் அதை பற்றியும் பொழுது.

உணவும் பொருட்களையும் தானியங்களும், பறிக் கனங்களையும் பாதுகாக்க எப்போதும் உபயோகம். பூச்சி கொல்லி மருந்துதான் உணவு பொருட்களை உடனுக்குடன் சென்று, ரத்த ஓட்டத்தில் உலத்து, தாய்ப் பாலிலும் துளையிடுகிறது. கைக்குழந்தைக்கு நோய்க் காப்புச் சத்தியை அளிக்கக் கூடிய இயற்கைவாய் சத்துக்கள் அடங்கிய தாய்ப் பாலிலே நஞ்சாக்கிவிட்டு, பெருமை வளை மாய்ந்துவிடுகின்றன.

“இந்த மாதிரி, பின்னவரை பிடிக்கப் போய்க் குரங்காய் முடியும்” கதைகள் பல அமெரிக்க வினைச்சான்றுகள் பறிக் பாதுகாப்புக்குப் பயன்படுத்தப்பட்டு, மாயைப் பொருட்களின் தீவிரத் தன்மை மனிதனிடையே பாதிக்கும் நிலை உருவாகக் காணும். நாம் நனை விட்டோம். தொழில் நுட்ப முறைகளை இரண்டாம் பையான இன்றி அவை நாய்விடுத்து கண்டறியத்தக்கதாக இறக்குமதி செய்வதற்காக என்ஜினர்கள் பி.பி. எஸ்.டி. சிறுவனத்தின் **Patriotic and People Oriented Science and Technology** துறவைத் திறைச் செய்து முடித்துக் கூறினார்:

“விஞ்ஞான தொழில் நுட்ப முன்னேற்றத்தில் முன்னணியில் உள்ள நாடுகள் என்ன முறைகளைக் கையாண்டிருக்கிறவோ அவற்றையே நாமும் பற்றிக் கொள்கிறோம். நமது பாரம்பரிய விவசாய முறைகளை அடிப்போடு மாற்றிவிடுகிறோம். உதாரணமாக இந்தியாவில் பலநூறு விவசாய நெல் வகைகள் உண்டு. அவை இடத்துக்கு இடம் மாறுபடுகிறது. ப, சிவம்பு நிறங்களுக்குப் பசுவை வளர்க்குதல், ஏற்ப அமைந்திருந்தன அவற்றைப் புறக்கணித்துவிட்டுத் தாய்மலிவிடுத்து ஐ. ஆர். வகைகளைத் தருவித்து விளைவிக்க ஆரம்பித்தோம். இவ்வகைகள் குறுகிய காலத்தில் பலனளித்தாலும், பூச்சிப் பொருட்களின் தாக்குதலுக்கு அதிகமாக உள்ளன. அதனால் அதிக அளவில் பூச்சிக் கொல்லி மருந்துகளைப் பயன்படுத்த வேண்டியதாகிற்று. திரை காபம்: உணவு மூலமே கிதிவி சிறிதாக மனித உடலில் விழும் ஏறுகிறது!

விவசாயத் துறையில் மட்டுமின்றிப் பல் வேறு துறைகளிலும் இந்தியாவின் பாரம்பரிய முறைகள் மிக நவீனமாக இருந்திருக்கின்றன. தமிழகக் கிராமங்களில் சிறு சிறு எலிகாலைகள் அமைத்து நனை முறையில் எஞ்சு தயாரிக்கப்பட்டு வந்ததற்கு வரலாற்றுச் சான்றுகள் உண்டாம்.

நமது பாசனத் திட்டங்களை எடுத்துக் கொண்டு நாம் தனித்தனியே நோக்குவது அவை வகுக்கப்பட்டிருந்ததைக் காணலாம். ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் சிறுசிறு குளங்கள், காலனிகள், கிணறுகள், ஒவ்வொரு

வட்டாரத்திலும் ஏரிகள் என்று திட்டமிட்டு நமது முன்னோர்கள் அமைத்துள்ளார்கள். பருவ மழை தவறினாலும் இந்த நீர் நிலைகள் எங்கெங்கென்று வந்தன. ஆனால் நனை பாசன முறைகள் வந்ததிறகு இந்த நீர் நிலைகள் சிறிய ஆரம்பித்தன. அவை தூர்வாரப்பட்டுக் கத்தமாக இரத்தால் சில வருடங்கள் பெய்வும் கோ மழையில் தீரைச் செல்கக் இயலவில்லை. மழை பொய்த்தால் வறா சிறுப் பஞ்சமும் ஏற்படுகின்றன.

“நமது பழக்கக் கழகங்கள் உருவாக்கும் வகையில் எஞ்சினியர்கள் எப்போதும் புதிய அரிசை உட்டுவதிலும் நனை பாசனத் திட்டங்கள் தீட்டுவதிலும் மட்டுமே கவனம் செலுத்துகிறார்களேயொழிய ஏற்கெனவே உள்ள பழைய பாசன வசதிகளை மேம்படுத்தத் தங்கள் பொறிவிலக் அறிவைப் பயன்படுத்துவதில்லை. இதைவிடலாம் உத்தேசித் துத்தான் பி.பி.எஸ்.டி. ஓர் இயக்கத்தை ஆரம்பித்துள்ளது” என்றார் முருகதன்.

தனை முன்னேற்றத்தைப் புறக்கணித்து விட்டுப் சிக்குக்குப்பிப் போக முடியுமா என்று கேட்டபோது அவர் அவசரமாக மறுத்தார்:

“விஞ்ஞான தொழில் நுட்ப அறிவுக்கு எதிராக அல்ல நாங்கள். அந்த அறிவை இந்திய சந்தர்ப்பச் சூழ்நிலைகளுக்கு ஏற்ற படி சரிவான முறையில் பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும் என்றுதான் வலியுறுத்துகிறோம்.”

— நமது திருபர்

* அம்மையும் ஈககொத்து சமாதானப் பரட்டைப் பரட்டை போது....

லெபனானைச் சேர்ந்தவர் நிஜம் மொஹிதின். நிஜத்தின் சனாவர், பல்கலைக் கழகத்தில் புரொபஸராகப் பணியாற்றி வவர் - கம்யூனிஸ்ட். இந்து வருஷம் சுளுக்கு முன்னால் ஒரு ஸ்திரீயை காதல் வீட்டில் இருந்தவரை போலீஸார் திருமென வந்து ஈகது செய்து கொண்டு போனார்கள். அவர் செய்து குற்றம் என்ன? தெரியாது! எங்கு அளமத்தூப் போனார்கள்? தெரியாது! யார் உத்தர

வில் ஈகது செய்தார்கள்? தெரியாது! இப்போது அவர் எங்கே இருக்கிறார்? தெரியாது! இந்து வருஷங்களாகத் தலைவர்கள், அரசியல்வாதிகள், போலீஸ் அதிகாரிகள் என்று எல்லாரும் மூம் முன்னிட்டு விட்டு, விஷயம் கிணற்றில் போட்ட கல்லாக இருக்க, கனா சிலாக நஷ்வரையில் கட்டிய அகில கலகப் பெண்கள் மாநாட்டுக்கு வந்து, அகிலத்துக்கப் பிரதித்திகளும் மூம் கையெழுத்து வாங்கி, ஈக்கிய நாடுகள் சபையில் கவனத்தை ஈக்குந் பணியில் இப் போது கொட்டி இருக்கிறார் நிஜம். மிக நீண்ட காலமாக ஈகயில் வைத்துக் கொண்டு ஒய் கொடுவார். மாகக் கையெழுத்து வாங்கிக் கொண்டு முற்பகலாகக் காண் மனை ஒருவித ஈகயாலாகத்தான் ததில் கனத்துத்தான் போயிற்று.

இப்போதிரியான அபூர்வப் பெண்மணி கள் பலரை நான் மால்கோவில் இந்த மாதாட்டில் போது சந்திக்கும் வாய்ப்புப் பெற்றேன்.

இன்று ஈப்பத்துநான்று நாடுகளிலிருந்து இரண்டாயிரத்து எண்ணூறுக்கும் மேற்பட்ட பிரதித்திகள் இந்த அகில உலகப் பெண்கள் மாநாட்டில் கவத்து கொண்டனர். அந்த எண்ணிக்கையை ஒரு தலைகற்ற வைக்கும் அனுபவம் அத்தனை பிரதித்திகளையும் தங்க வைத்திருந்த சென்ட்ரல் ஓரிஸ்ட், ஸ்கூட்ட என்டிரேஸ்டு பெரியதேராட்டல்களுக்குத் தடபுடல் செக்யூரிடி அவரவர் புண்கப்பட்டம்

மாஸ்கோ
மாதர் மாநாடு:
154 நாடுகள்
2800 பெண்கள்!

சிறுசங்குதி

கொண்ட பாட்டணுப்போய் இறங்கியதுமேதந்து. "தயவு பண்ணி எப்போதும் இதை அணிந்திருங்கள் என்று நிர்வாகிகள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதில், குனிக்கும் நேரம் தவிர பாக்கி சமயங்களில் கழுத்திலிருந்து அது தொங்கிக் கொண்டேதான் இருக்கிறது. ஒவ்வொருதரம் வேளியே போய் வரும் போதும் பாட்டணில் இருந்த பட்டணையும், முகத்தையும் உற்றுப் பார்த்துத் திருப்தி அடைந்த பிறகு, பாதுகாப்பு அதிகாரிகள் நம்மை நோக்கியுள்ளார்கள் என்று சொல்லும், காவலின் கெடுபிடிவை ஒரளவுக்குப் புரிந்து கொள்வது சாத்தியம்.

மாநாடு தொடங்க ஒரு நாள் இருந்ததால், போய் இறங்கிய அந்தத் திங்கள் பிற்பாடு மாஸ்கோவைச் சுற்றிக் காண்பித்தார்கள். பைலட் போலின் அரசாங்கத்தின் விருத்தினர்கள் வருகிறார்கள் என்பதை மக்களுக்குக் கட்டியம்கூறும் தினசிகள் ஓலித்துக் கொண்டே முன்னால் போகிறார்கள். ராணுவரிகளையும், ரகசிய நகரம் சுற்றிப் பார்த்தோம்.

மாஸ்கோ, உலகத்தில் அழகான நகரங்களில் ஒன்று. அதிக சமையல் உணவு சாப்பிட முடியுமா? தனது உணவுகள், அங்கு நீண்ட நாட்கள், ஓய்வில் "பி" என்று வங்கு பார்த்தினும், தனது விரிந்த பக்கம் மரங்கள், அற்புதமான சிற்றங்கள், சரணாகித்துவரும் ஜோலிக்குத் போகிறார்கள் (பின்வாங்கு திசையில்) என்று வங்கு நோக்கினும் மாஸ்கோ மலமாக இருக்கிறது.

அந்த நகரின் சாலைகள் இத்தப் பக்கம் மூன்று வரிசை, அந்தப் பக்கம் மூன்று வரிசை! இடையில் காரியம் மரங்கள்! ஸ்ச்சின், பாதுகாரிகளுக்குத் தனி பாதை, மீண்டும் மர பரிசை! பிரதான சாலைகள் கிட்டத்தட்ட 150 அடி அகலம் இருக்கும்! எதிர்காலத்தை மனத்தில் கொண்டு துன்பது வருஷங்களுக்கு முன்னரே முன் போகிற வுடன் திட்டமிட்டு நிர்மாணிக்கப்பட்டவை!

அன்று அப்பதங்கள் பற்றிய பஸஸ் இல்லாத இருபத்தொன்றாம் நூற்றாண்டை நோக்கி, சமாதானம், சமத்துவம், வளர்ச்சி வுடன் பணியிப்போம்" - என்ற கருப்

• மாநாட்டில் கலந்து கொண்ட உறுப்பினர்களும் ஒரு பகுதியினர்.

• காங்கிரஸ் சாலைகள்

• சமீப நாட்களில் பெய்திருக்கும்

பொருள் கொண்ட மாதா'வை, தலைவர் பிசேஸ் காப்பிசேஸ் திருந்து வந்ததால், கொட்டிகள் பாண்டிகளினால் தடுத்ததால் கொலையுண்டவர்கள் விழாவுக்குப் போகக்கூடிய அந்தஸ்தைப் பெற்றிருந்தனர். ஒருவருடைய ஒருவர் கூறியிருந்தது. மாதா'வை தாதுவிடப் போய் இருப்பவர்கள் "We shall survive" என்று சொன்னார்கள். பரடிகப் போய்த் தவிர்த்து, அவர்கள் அந்தஸ்தைக் கொண்டுவந்தனர். கொட்டிகள் பிசேஸ் பிசேஸ் வந்ததால், "எங்கள் வந்திருக்கிறார்கள். அவர் அவர் பரடிகப் போய் எங்கள் எதிர்க்காலத்தைத் தாதுவிடப் போய் பண்டிகை நாங்கள் நிம்மதியாகப் வந்த வழி செய்து தாதுவிடப்" என்று ஒரு கொட்டிகளையும் திருவன் ஒருவன் ஒருவன் கொண்டு பிசேஸ் காப்பிசேஸ் பிசேஸ் பிசேஸ் த. உணர்ச்சியைப்போட்டுப் போன அவர்கள் கொண்ட தவிர்ப்பிட்ட திரைத் திருவா' திருவா தவிர்த்துப் கொண்டதும், சைபி' திரைத் தவிர்த்துப் போய் அதைத் தவிர்த்துக் காட்டுவதில் பிசேஸ் பிசேஸ் தவிர்த்துத் தெரிந்த தவிர்த்து.

[illegible][illegible]

கூடாதிதான் மாக் கீழ்பா கலக
சொந்தானதுக்காக என்ன செய்ய வேண்
டும் என்கிற கருத்தாகியும் பின்னும் தான்
பேச வுண்டாகையினால் அப்பாதிக்காக
தொடர் பாக் பெற்ற அக்கை தொகையைத்
தந்திகூடப் பாதகியும் என்கதக் கிடையுந்
தது போர் பவன் இவ்விதி, கருங்காலத்
தத்தியினர் திம்மியாகவாழியென்னுமென
லுள் அத்தகு அடர் ஒன்றுதான் வழிகாட்
டும். **“Lone and the way of the world”** என்று
அவர் சொன்னதை இங்கு தான் நினைவு
கூர் கிடுக்குபுகிறேன் “கடவுள்களிடம்
அவை ஆயத்த காரியப்பா திறந்துங்கள்
பொருள் விட்டுப் பழியுங்கள் - என்று
வேண்டுமாம் விடுத்தும் அபே சமஸ்தித்
தம்மாக் இது ஆர்த்து என்ன செய்ய இயங்கும்
என்பதையும் தான் சித்தித்த வேண்டும் தனி
மனிதர் பவன் ஒன்று செருகுவதற்குச் செரு
தாவா பவ செருதாயங்கள் ஒன்று படுவது
தான் உலகம் ஆக நிபந்தனை மாற்றம்
ஒழெனும் கருவேண்டும் என்றும், அது தனி
மனிதரிடம் தொட்கியினுந்தான் ஆக்கப்பட்ட
மாக் இருக்க முடியும். “இன்று இருப்பவன்
விடச் சிறைத் திருமனையாக் மனிதராக் கருது
வாரா கருது முகம் முயற்சி செய்யவன்”
என்றோ பதத்ததை நமக்கு நாயம எடுத்துக்
தொண்டு தனி மனித விதியிப்புகள்வு லுளும்
செழுவா, மேம்பாட்டுத்திதப் பாடுபடலாயும்
கந்திவி தீமைத் தாபுயிரிடுதல் வங்கிருத்
கும் எனக்கு உலகத்தில் மொதலாய் பூதன
மாய நிலம். அன்பு, அக்கறை, மனதாபி
மாயம் இவைகளும் இவ்வுலகம் தாப இயும்
படு ஒன்றைத் தனி வேறு உலகம் இருப்ப
தாகத் தெர்ப்பதில்லை”

இது தமிழகத்தில் சொல்லு திணைத்
தைச் சொல்லி நான் உட்கார்த்ததும். சீர்த்
டவம் சார்த்துதிதி. என்னை அனைத்து
கன்னத்தில் முத்தமிட்டு. "உங்கள் கதை
என் கன்னத்தில் தை வரவசமுத்தமிட்டு.

யம்செய்து எதிர்நெத்தக் குழத்தை எதிர்நெத்த அம்பத்தில் அதிக அடுபாட்டுடன் இருக்கிறது என்று தேடுவார்கள். வினையாட்டு, பாட்டு, நாட்டியம், என்று ஒவ்வொன்றிலும் தனிச் சிறப்பிபாடு விளங்கும் குழத்தைவைத்தேர்த்துக் கொண்டு, பெற்றோர் மட்டுமே, அந்தப் பரீட்சைக் கொள்விசெல்லாமல் இயங்கும் பள்ளிகளில் சிறப்புப் பெற்றி பெற அனுப்புவார்கள்” என்றார்.

“தஞ்சாவில் ‘கூடி’ கலகப் பிரசித்தி ஆகிரே! உன் அனுபவம் எப்படி?” என்று வந்து இறங்கியதும் என்னைச் சில நண்பர்கள் வினையெய்த செத்தனர். தஞ்சாவில் எதற்கெடுத்தாலும் மனிதர்கள் கூடி வரிசையில் சிறப்பு அதிகமாகத்தான் உள்ளது. ஆனால், பற்றுக்குறையின் காரணமாக இந்த கூடி இருக்கிறதாக எங்குக்குத் தென்றறவில்லை. நம்மளில் தெருவுக்கு ஒரு மனிதன், காங்கிரஸ் களை, உள்ளது போல அல்லாமல் மால் கோயில் பத்து இருபது தெருவுகளுக்கு ஒரு கடை இருப்பதை இந்த கூடிவுக்குக் காரணம் என்று நான் நினைக்கிறேன். மேலும் ஒவ்வொரு தஞ்சாவும் உன்னை என்று, உடுக்க உடை, தங்கும் இடத்தை யெழு சிறப் பாக்க கொடுத்திருக்கும் அரசாங்கம், திருவிளையாடல் உண்டா உண்ணும், சமைத்ததும் ஆகையினால் தெனையற்ற ஆடம்பரமாகவே இருக்கிறது.

விட்டுத் தவிர் கூர், வி., செலிபோன், ஸ்டைல் பெட்டி முதலியன காணப்பட்டாலும் வி. வி. ஆர். அங்கு ஆடம்பரப் பொருளாகவே இன்னும் இருப்பதுகொண்டு, அபிவிருத்தியில் காணப்படுவது போன்று தான் திருவிளையாடல் வளையறு, உருவம் சிவன் தஞ்சாவில், ஸ்டைலிங் போன்றவை கண்டிப்பாய் இல்லை. தான், ஆனால் மாயிசு உண்டா, தவிர், பால், சில காய்கறிகள், பழங்காய்கள் என்றெல்லாம் உண்டாய் பொருட்களை அந்த நாட்டில் ஒவ்வொருவரும் கவியுரக் காப்பிடுகிறார்கள். சதாரணமாக திருவிளையாடல் என்ற கற்பனையின் இயல்புக்கு நான் சென்றிருக்கேன். இருவருமே என்னிவினார்கள். இருவருக்குமாய் தேர்த்து உத்தேசமாக காணுந்ருபின் மாதிரி என்பனம். மூன்று படுக்கை அறைகளைக் கொண்ட பிளாட்டில் காய்க்கை, பெ. வி. பால், கால், மின்சாரம் இவை அனைத்துமாய் மாதம் நூற்பது ரூபிய்களையே அந்தப்பதி கொடுத்திருக்கன் என்பதைக் கேள்விப்பட்டதும் நான் டயக்கல் போட்டதென்றதான். திருவிளையாடல், உய்வாவுக்கு இரண்டே குழத்தைகள், இவர்களுடன் டாக்டர் யாஸிஸ், அப்பா கழிப் பாட்டியும் கூடவே இருக்கிறார். ஆனால் படுக்கை அறைகளில் பெரியதும், நீர்த்தியானதுமான அறை, பாட்டியாள் வந்துதான்!

தஞ்சாவில் பல குடும்பங்களில் பாட்டி, தந்தைக்கள், பெற்றோர்கள் கூட்டாக வாழ்வு நடத்தினார்கள் என்று, “பெரியவர்களை

அவர்களது கையாண காலத்தில் காப்பாற்றுவது குழத்தைகளின் கடமை என்பதைச் சினைப் பிராயம் முற்றுகொண்டே செல்லிக் கொடுத்து, ரத்தத்தில் கலக்க வைத்து விடுகிறோம்” என்று மொழி பெயர்ப்பாளர் சொன்னார்.

தஞ்சாவில் ஆள்கொண்டு பெண்கள் ஆடம்பரம் அதிகமாகிவிட்டதை உணர்ந்து இதைத் தடுத்து திறந்தப் பலமுனைத் தடுப்பில் மிகவும் காப்பசெய் இறங்கி இருக்கிறார். (1) ‘வாட்கா’ என்னை பாளத்தின் வினையே குழப்பினிலிருந்து 12 ஆக சமர்த்தி (2) வாட்கா தயாரிப்பைப் பாதிப்பாய்க் குறைத்து (3) ‘பா’ களில் குடிக்கும் நேரத்தைக் குறுக்கி (4) தூய்மைப்படுத்தும் நேரத்தைக் கூட்டி என்னை சட்டம் கொண்டிருக்கிறார் (5) மீதுவாய்க்களைக் கடுமையாய்த் தண்டித்து (6) குடியிருக்காத பாதிவிட்டவர்களை மீட்டப் புதிய களினிக்குகளைத் திறந்து... இப்படிப் பல முனைகளிலிருந்தும் தாக்குதல் நடத்துத் மிகவும் காப்பசெய் களுக்கு உபதேசி மட்டும் அல்ல, மதுவைய விரலால் தொடாதவர்களுக்கு முன் உதாரணமாகத் திகழ்கிறார்.

தஞ்சாவில் அரசாங்க விமானப் போக்குவரத்தான ஏரோ ஸிப்மோட் ஒரு திருஷ்டிப் பரிசாரமாக இயங்குவதை அரசாங்கம் ஏன் புர்த்து கொள்ளவில்லை என்பது எனக்கு ஆச்சரியத்தைத் தந்த சமசாராய் போகும் போதுமே சரி, வரும்போதுமே சரி, மகா மட்டமான கவனிப்பு, தன்காணி தேட்டால் இல்லை. காப்பி? ‘இல்லை’, குடிக்க வெந்தீ? தான் தான் கோட்டிற்கு வெந்த வெந்த ஒரு களமாக! முன்னேற்றப்பட்டுள்ள கைவகையுக்காக எழுதிவிருந்துத் ‘கைவகை’ மூன்றை ‘இல்லை’ என்று பட்டென்று பதில், ஒரு ‘வாரி?’ ஒர் இதுமான புண்ணைக் ஒரு மண்ணுக்கட்டியும் இல்லை. கூட வடிவாய் ஏரோ ஸிப்மோட்டின் என்னை ரஷ்ய அரசாங்கம் கவனித்துச் சீர்தெய்வாவிட்டால் இவ்வசரகைப் பவனிக்கக் கூப்பிட்டாலும் பாதி போக்குக்கு மேல் ‘ஸ்போ’ வெண்மை’ என்று குடி விடுவார்கள் - நிச்சயம்!

பவனத்தை குடித்துக் கொண்டு திரும்பிய என்னைச் சந்திக்க வந்த நண்பர்கள், “அபிவிருத்தி, தஞ்சா ஆகிய இரு நாடுகளுக்கும் போய் வந்து விட்டால் இரண்டு நாடுகளில் ஏதேனும் ஒன்றில் வசிக்க வாய்ப்புக் கொடுத்துதால், எத்த நாட்டைத் தேர்த்தெடுப்பாய்” என்று கேள்வி கேட்ட போது —

“தஞ்சாவிலிருந்து சில நல்ல பழக்கங்களை, அபிவிருத்தியின் சில நல்ல குணங்களை எடுத்துக் கொண்டு என் தாய் நாட்டை இந்தியாவை வளப்படுத்தி அதில் ஆழம் பரந்தும் வாழவே தான் விரும்புகிறேன்...” என்றேன்.

உலகில் உயர் வட்டம் சக்கரா உ

உயர் வகுப்பினர் பாராட்டும்
தேநீர்ச் செல்வம் சக்கரா உ.
சொகுசான சுவைமண, திட
குணங்களின் முழுமை
வட்டம். தேநீர்வே
சுக போகத்தின் உயர்
வட்டம்: சக்கரா உ.

உயர் வட்ட ரசிகர்களுக்கு
உயர் வளமுள்ள தேயிலை

சக்கரா உ

டாடா லிமிடெட்

உலகிலேயே மிகப்பெரிய டீ கம்பெனி.

நாடு நடுவர்சுவாஸந்தம்

வாஸந்த

சென்ற வாரம்:

இலங்கையில் தமிழ் இளைஞன் துவரேலிசைச் சத்
இக்கிரன் பிரபு என்ற இத்திவா பத்திரிகையாளன்.
சென்னை ராஜ்யத்தின் இரக்கவற்ற காகத்திலுக்கும்,
பல்காலமாக செவ்வகத்தையுடைய இலங்கைகளில்
கல்கிப் பெற்றிக்கும் இவரின் செவ்வகம் கொண்டு
இலங்கைத் தமிழர்கள் அவ்வெழுத்துத் தலையாக்க தலையாக்க
முதல் அந்நிலை பின்பு தலையாக்க இவ் அருமை வரிக்
குடி வாத்தியம் என்ற இலங்கை ராஜ்யத்தின் கல்கிப்
தலையாக்க அவ்வெழுத்துத் தலையாக்க தலையாக்க
கல்கிப் கொடுமைகள் கல்கிப்பெற்று, அப்போது இவ்
தென்று சென்னை ராஜ்யத்தின் தலையாக்க அவ்வெழுத்து

ஒடி. விடங்குறையும் அய்யங்கிச் சொன்னிருந்தான். தாக்குதல் முடிந்ததும் பின்பு இடிபாடுகளை, பொட்டோ எறிகுண்டு ஆளப்பிச்சிருன். இவசிகள் அய்யன் வந்துநுத்தி மகரவிட்டதற்குக் கூட டிச் சொல்லுகின்றும் போதே ஒரு ராணுவ வாரி கூடும் ஏனோ கேட்க. இருவரும் திடீரெதற்கே ஓடுகிறார்கள்.

2

இருபாட்டியே பாராமல் இருவரும் ஓடினார்கள். ஒதுங்குவோ பதுங்குவோ வழி வில்லாமல் தெருவில் இருந்த, கடைகளுமே

வீடுகளும் இழந்து மூடப்பட்டிருந்தன. அடுத்தாற்பின்னே கே.எம்.எதி.ராணுவக் காரர்களிடமிருந்து தப்ப முடியாது. சிவன் கோவிலருகில் காம்ப இருந்தது.

மூடிக் கிடங்காத வெழிபிடித்த ஓட்டத்தில் மார்பு ஒடுவதற்காகப் பட்டா துத்துக் கள்கள் இருந்து போயின.

கார்பொன்று முழங்காவிட்டுக் கீழ் ஏதோ தாக்கி எறியாமல் வலிந்தது. குண்டர, கண் ணுடிச் சிவ்வா என்று சொசிக்க நேரமில்லா னல் ஐயசிகள் விதிமீன் பின் சந்துக்குள் ஓடினான். பின்பு பிள்ளதொடர.

இருவருமாக மூச்சிறைக்க ஒடி வெழிச்

சோழக் கிடந்த ஒரு வீட்டுக் கொய்வையின் கிடங்கைத்தேடி அந்நாள் அவசரமாகுஷ்ணத்தார்கள்.

காவிஸ் வெட்டுக்காயப் போய்தான் தெரிந்தது. வழியும் ரத்தத்தைத் துண்டிக்கும் போதுமே நின்ற நிலையில் சாய்ந்து கண்டால் மூடி அகலாப்படுத்துக் கொண்டான். மீண்டும் கண்டால் திறந்த போது பிரபு முகத்தில் வேதனை தெரிய, இரத்தபுரத்தைப் பிடித்தபடி இருந்தான். பிடித்த இடத்திலிருந்து ரத்தம் வழிந்து கொண்டிருந்தது. கொல்லப்பட்டா?

தெரியவில்லை என்பது போல் பிரபு உடம்பம் பிதுக்கினான். "பிறகு இவ்வொரு பூண்டைப் கொண்டு, "இங்கேயிருந்து தப்பிப் பிழைக்கப் போகிறேமோ இல்லையோ தெரியவில்லை! ஒரே ஒரு விஷயம் சொல்லிடுகிறேன். அந்தச் சிவனா யாரு? உன் மனைவியா?" என்று.

தூயசிலனுக்குப் பொறுமை போயிற்று. "உங்களுடைய இந்த வயது?" என்று அன்புடன் நான் கதைச்சொழுதுவீர்! அதனால் எனக்கு என்ன வாய்ப்பு? எங்கு களிக்கக் கிடைக்கப் புகுந்தீர்! இங்கே எல்லாத் தமியருக்கும் இப்பொழுதே திரை சரித்திரம்தான். சொந்தமில்லை. பத்தமில்லை, வீரமில்லை, வாகனமில்லை. எனக்கு வாய் இருப்பதில்லை. ஆனால் நான் உன்யாறொரு இருக்கிறேன். - இவற்றையாவது ஒரு பெண்ணை. பிரியம் வைக்க கரினையில்லை. ஏன்னு என் வாழ்க்கை எனக்குச் சொந்தமில்லை - அது ஆயிரக்கொ, இயக்கக் காரியங்களைச் சொந்தம். எதுக்கு இந்தத் தண்டை! இன்னும் இன்னடைக்கு எந்தத் தமியனுக்கும் விவாகமில்லை!"

அதற்குமேல் தாய்காதலு போல் தூயசிலனின் கண்களிலிருந்து நீர் பெருகிற்று.

பிரபுவின் முகத்தில் சங்கடம் தெரிந்தது. தூயசிலனின் தோளைத் தட்டி "வாரி தூயசிலன். இனிமேல் உன்னைக் கேள்வி கேட்டுத் தொந்தரவு படுத்த மாட்டேன்." என்றான்.

"வாரின்னு சொன்னேனே தூயசிலன்! உன் மனைவியைப் படுத்தினாளு என்று நிச்சயம் நான் நினைக்கலே, உன் மனைவியேயே உங்க நிலைமையை நினைக்க நான் பரிதாபப்பட்டேன்!"

"அட போய்யா! நீர் பரிதாபப்பட்டிருக்கிற ஆறுமே!"

"நீ இப்படிச் சொந்தது போகக் கூடாது தூயசிலன்!"

"ஆனால் இது நல்ல ஹால்யம்!"

"உன் மனைவா சொல்றேன். இங்கு நிலைமை எல்லாவும் மோசமாய்கிறது வெளி உலகத்துக்குத் தெரிஞ்சா சிங்கள ஆக..."

"ஆ, அந்த அரசியல் பேச்சு வேண்டாம். இரண்டு வித அரசியலுமேதான் எங்களுக்கு மெத்தக் களர்ச்சல். எங்களுக்கு இரண்டுபேருமே இப்பொழுது ஒன்றுமில்லை. காத்த நிலைமே தன்மையப் பிட்டுத்துக்குத் தங்களுக்குள்ளே உண்டை போட்டுக் கொள்கிற

போயாசிக் குய்யம். வானையும் தட்டிக் கொட்ட ஆளில்லை. ஆர்மிலி மிகுந்து தப்பினாறும் இவளிடமிருந்து தப்ப இயலாது. இவள் சொல்லுக்கிற கோபத்திலே ஆர்மி போடாது குய்யம் நம்ம மேல்தான் விழும்."

இருள் இப்பொழுதே கிரிய ஆரம்பித்திருந்தது. களராமத்தச் சட்டத்தினால் தெருளிய கூ, காக்கை இவ்வ இரவரும் பதுங்கிப் பதுங்கி நடந்தார்கள்.

அவர்கள் பிழைக்கொண்டு போய் வெகு ஜாக்கிரதையாக நடந்தார்கள். விளையப் பார்த்தபடி இருந்த ஒரு அடக்கமான வீட்டுக் கதவை தூயசிலன் தட்டினான்.

"பரம் வேண்டாம். நான் தான் தூயசிலன்" என்றான் கதவிடுக்கில் வானைக் கொடுத்து.

உள்ளிருந்தவர் துள்ளி வழியாக உட்புறப் பார்த்து உறுதி செய்து கொண்டான். பின் கதவு திறந்தது.

தலை நரைத்த ஒரு பெரியவர் கதவுக்கப் பாய் நின்று இருந்தார். அவர்கள் உள்ளே நுழைந்ததும் உட்கொண்டு கதவைத் தாளிட்டான்.

உள்பேர வாரியர்கள் என்று அவர் சொல்லாதவையும் கண்களில் நிழலாடும் சந்தேகத்தைப் கவனித்து தூயசிலன்:

"இவர் தமக்கு வேண்டிய ஆள்தான்." என்றான். "இந்தியாவிலேயே வந்திருக்கிற பத்திரிகையாளர்."

அவரது முகத்தின் இறுக்கம் வேராகத் தளர்ந்தது. வணக்கம் என்று பாவுதலில் கைகுவித்தார் பிழைமைப் பார்த்து.

உள்ளேயிருந்து ஒரு நடுத்தர வயது அம்மாவின் எழுப்புப் பார்த்தான்.

"தூயசிலன்?" என்றபடி வெளியே வந்தான்.

"எப்படியிருக்கேன்?" என்று தூயசிலன் சிரித்தான். "நான் செத்துப் போய் மொம்ப நான் ஆகேன்."

பெரியவர்கள் சங்கடமான மௌனத்தில் திண்டிார்கள்.

"ஏதாவது தகவல் கிடைத்ததா?" - சந்தேகமான குரலில், என்ன பதில் கிடைக்குமோ என்று அச்சத்துடன் கொள்கை தூயசிலன்

பெரியவர் உதட்டைப் பிதுக்கித் தலையை அசைத்தார்.

அவன் தலையைத் துணிந்து கொள்கான். மூன்று மாதங்களாகக் கிடைக்கும் அதே பதில் -

அவன் சொல்வான் தலைநிலிந்து "என்ற பக்கத்து சாத்தினே ஒரு பொடியின் ஆயிர மூன்று நான் முன் கொண்டிருப்போம். இன்னடைத்துப்பொடியை வழுக்கிப்போட்டுட்டான்."

பெரியவர் பெருமூச்சு விட்டார்.

"அவனைவன் அறிவிட்டான் அது!"

பேச்சைக் கூர்மையாகக் கவனித்துக் கொண்டிருந்த பிரபு கேட்டான். "இவங்க

விட்டியே பாண்டியாவது ராணுவம்" எடுத்த
துட்டுப் போச்சா?"

"எந்த மகனோத் தம்பி?" என்றான் அந்த
அம்மான் ஞானியில் தீர்முட்ட.

"ஹைலே மச்சோராரிக்குந்தான். ஒரு நான்
விட்டுக்குத் திரும்ப இயலே. ஆயிரதான்
கொண்டிட்டுப் போயிருக்கணும்."

"ஏன்?"

எல்லாருமே மெளனமாக நின்றுக்கள்
அந்தக் கேள்வியே காதின்கீழிருந்து போய்.
ஜோஸப் எங்கே? என்றான்
ஜயசீலன் பரபரப்புடன் - இவ்வேளையிலே
கம் வந்தவரால்.

"இந்தியாவுக்கு அனுப்பிட்டன். அகதி
முதலாக்கு?" என்றான் பெரியவர் சோர்ந்த
ஞானியில். எங்கேயாவது உயிரோடு இருக்கப்
படு. இங்கே படிப்பும் நின்றுப் போச்சு.
அங்கே முகாமிலே பள்ளிக்கு அனுப்பாங்க
எனாம். எங்களுக்குப் பரவாயில்லை. பாழ்ப்
பாண்டியே செத்தாலும், சிவிக்ஷிற் றுதல்
யும் இல்லை. சீனியா திரும்பி வந்தால் இங்கே
வருவா என்மறு ஒரு ஆகையான்."

பிரபு நிமிர்ந்து உட்கார்த்தான். அமைக்
கவனிக்காதவன் போல் ஜயசீலன் அவர்
கணியே மோசனைபுடன் பார்த்தான்.

"ஜயசீலன்!" என்றான் அந்த அம்மான்
மெல்ல. "நீ இங்கே இருக்க இருக்க அப்பது
தான். இந்தியாவுக்குப் போறதுதான்
தல்லது. இனி இங்கே கைத்த கைவரந்தான்.
அதில் ஏன் வினாக்கள் எகணும்?"

"நான் எப்படியோ செத்துப் போவாச்சு."

"இப்படிச் சைத்தகிறதிலே ஒரு லாபமு
மில்லை. ஒரு மோசனை எங்களுக்கு சீனியா
ஒருவேளை வழக்கிட்டுப் போய் இந்திய
அகதி முகாமிலே இருக்கலாம் இல்லை?"

ஜயசீலன் சீராகவென்று நிமிர்ந்து பார்த்
தான்.

"எப்படி? போட்டுக்குப் பணம்? நனியா
போயிருப்பானா?"

"கழுத்திலே தங்கச் சங்கிலி போட்டி
ருத்தா. அவளுக்கு என்மே வேறு ஆதி
கிருக்கலாம். ஒரு நப்பாசைதான்."

தம்ப முடியாதவரால் ஜயசீலன் முகத்தை
முழங்காதுக்குள் பதித்தான். ராணுவக்
காரர்களிடமிருந்து சீனியா தப்பிவிடுக்க
முடியுமா? அவளை அவர்கள் உயிரோடு
விட்டிருப்பார்களா? அவளை உயிரோடு
விட்டுக் கடாசியிருப்பார்களா? விட்டுக்கு
ஏன் திரும்பவில்லை? விட்டுக்கு வரக் கூச்சப்
பட்டோ, அச்சப்பட்டோ இத்தியாவுக்கு ஒடி
விரும்பானா?

அவனுக்கு தென்க படபடத்து தெற்றி
விளங்கிற்று.

அப்படியும் இருக்குமோ? அத்திருந்தான்
நான் இன்னும் நினைத்திருக்கிறேனா?

யாரோ அவனைத் தொட்டார்கள். அவன்
நிமிர்ந்தான். சீனியாவின் அப்பா நின்றுருத்
தான். கைமில் ஒரு கண்ணைத் தொட்டுடன்.

"இந்தா. போட்டுக்கான பணம் வெச்
கிருக்கென். வழக்கிட்டு இத்தியாவுக்குப்
போய்விடு சீனியா இங்கவந்தா நான்க இருக்

கோம். இத்தியாவிலே இருந்தா நீ
இருப்பே."

உணர்ச்சிப் பெருக்கில் ஜயசீலன்
நினைந்து போனான். தன்னைக் கட்டுப்
படுத்திக் கொள்ள இயலாமல் எழுந்து
அவரைத் தழுவிச் சூயங்கச் சூயங்க அழு
தான்.

"நான் ஒரு பாயி: என்னுலேதான் சீனி
யாவுக்கு இத்தக் கதி தேர்த்தது! உங்களுடைய
பணத்தை எப்படி ஏற்பென்?"

"ஓ! இப்படியெல்லாம் கதைக்க வேண்
டாம். எங்களுக்கு அப்படிப்பட்ட நினைப்பு
இல்லை. நீ கிணம்பிப் போயிர், பரிதித் துறை
வேண்டாம். காங்கேசன் துறைக்குப் போயிர்
பதங்கி. இந்த இத்தியப் போடியன்? அவரை
என்ன சொல்லி?"

ஜயசீலன் பிரபுவைப் பார்த்தான். ஓர்
அடர்தம் விடாமல் கேட்டுக் கொண்டிருந்த
பிரபு. "நானும் போயிடறேன்" என்றான்.

"போட்டுக்குப் பணம் ரூ. 1300
ஆகும்."

பணம் இருக்கு."
காங்கேசன் துறைக்குப் போய்த்தோணி
பிடிப்பது என்று தீர்மானித்த பிரபு
அம்மான் இருவருக்கும் சாப்பாடு போட்
டான். அவர்களுடைய காய்களுக்கு மருந்து
போட்டான். அரிசியல் பேச்சே பேசவில்லை
வாகும். தன்னுடைய கேள்விகளுக்குச் சரி
பதன் பதில் கிடைக்காததால் பிரபுவும்
காண்பு எழிக் கொண்டான்.

சீர்ப்பிட்ட கையுடன் அவர்கள் இருட்டி
லேயே கிணம்பினார்கள். ராணுவக்காரர்
களைப் பார்வையில் படாமல் பல சேத்து
பொத்துகளில் புதுத்து ஒரு வேங்கைப்
புறியின் வாகவத்துடன் ஜயசீலன் வினாத்த
துரித்தத்துக்கு எடுகொடுத்துப் பிரபு தொட்த்
தான். இவர்ப் போது புதர்களில் பதங்கி
உறங்கி மறுதான் பகல் பொழுதை அங்
கேயே ஆறித்து, தடுக்காம தேரத்தில்க் காங்
கேசன் துறையை அடைத்தார்கள். தோணித்
காரணம் பேரப்பேரினறி அமர்த்து கட்டுக்
குள் தகத்ததும் வாழப்பாணக் கரை
மறைத்து இருவரில் கைத்தது.

ஜயசீலனுக்குத் தன்னுடைய அங்கம்
ஒன்று தழுவினார்போல் தென்னா அடைத்
தது. "கிணம்பிட்டன்" என்று பிரபு சிரித்
தான்.

"ராயேகவரம் போய்க் சேருகிற வரை
நிச்சையமில்லை. சிங்கைக் கட்டுப்படை.
தம்மைக் குறி வைக்கக் காத்திருக்கு."

பிரபுவின் முகம் பேரவரைத்தாற்போல்
ஆகிற்று.

ஜயசீலனுக்குச் சிரிப்பு வந்தது. "இனி
என்னைச் சேத்திருக்கைத் பற்றி நான்
கதைக்கலாம். உயிர் தப்பிப் போனான் நீ
எழுதுவிரி!" என்றான்.

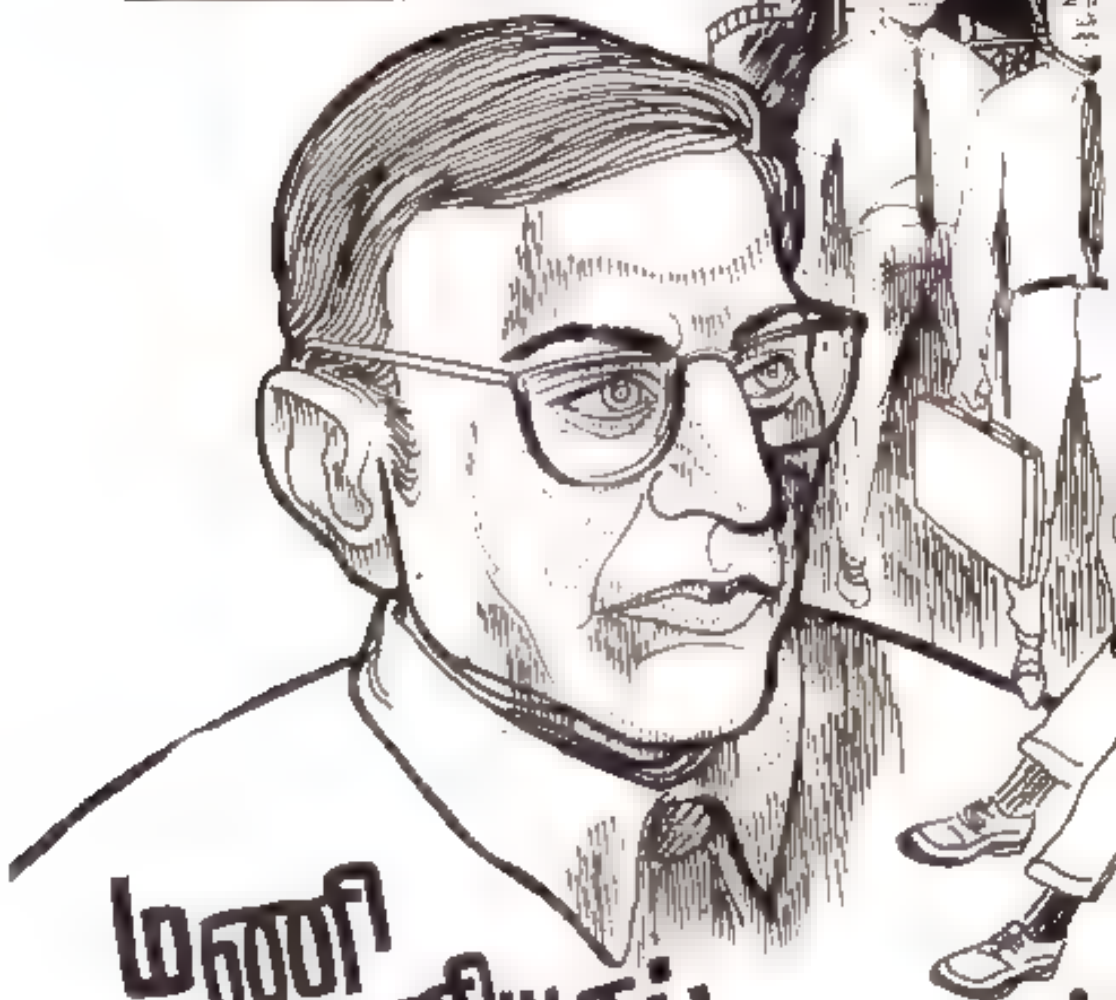
(தொடரும்)

அமர் கல்க

நினைவுச் சிறுகதைப்

பேரரசு - 1987.

3750/- கிரண்டாம் பந்தக் கதை.

மணி

மணியாய்

ஐம்பது

இளைஞர்கள்!

தமிழினியன்

"உங்கள் அகாடமிக் ரிக்கார்டுகள் இருப்பதையே இருக்கின்றன. ஒட்டப் பத்தவத் ஸெஸ்டேட் அவர்ட்டுகட வரங்கி இருக்கிறீர்களோ..."

காதிதத்தில் புரண்டு கொண்டிருந்த கண்ணைப் பெயர்த்து, விவப்புடல் அந்த இளைஞனைப் பார்த்தார், ஆதிநாராயணன். அவன் கூச்சத்துடன் உடம்பை நோசித்து, "ஆமாம், சார்" என்றான்.

"நியூஸ் பெப்பரிலே பரத்சிறப்பீங்க என்று நினைக்கிறேன். பப்ளிக் செக்டாரிலே இந்தத் தொழிற்சாலைதான் முன்னணியில் நிற்கிறது..."

"தெரியும், சார்."

"முதல் வகுறும் உங்களுக்குப் பதிரி. இந்தத் தொழிற்சாலையில் உள்ள பதிலெழுது இலாகாக்களிலும் ஒவ்வொரு மாதம் பதிரி கொடுப்பார்கள். அந்தப் பதிரிலில் அடிப் பளையில்லாதான் உங்களை ரெஜஸர் அப்பா யிண்ட்மெண்ட் பண்ணுவோம்."

"ஆகட்டும், சார்," என்று சிக்கனமாகத் தலையசைத்தான்.

இருபத்து மூன்று வயதிற்குமே, பெயர், கோபால். மாநிலம், உருளிய வான் போல் நீட்டும் போக்காய் இருந்தான். விழிகள் தீர்க்கமாய், 'எனதையும் சாதிக்கக் கூடியவன்' என்ற தம்பிக்கையைத் தந்தன.

அவன் மட்டுமல்ல.

அவனைப் போல் சுழப்பது இளைஞர்கள். அந்த நேர்முகப் பேட்டியில் கலந்து கொண்ட அறுநூற்று மேற்பட்ட அரும்பு யினைகளில் சலித்தெடுக்கப்பட்ட பொறுக்கு மணிகள்.

"வரும் ஆகஸ்டில் பதிரினை ஆரம்பிக்கலாம், சார்!" என்று பணிவுடன் பேச்சைத் துலங்கிஞர், ஆதிநாராயணன். பத்தாமிரம் போர் பணிபுரியும் அத்தொழிற்சாலையின் பர்சனல் மானேஜர், அவர். "இந்தத் தடவை பாஸிடெக்னிக்ஸில் 'ரால்க்' வந்தவர்களை மா'ருமே எடுத்திருக்கிறோம், சார். அபிதாடு... வினாயாட்டு பொது அறிவு, விஞ்ஞானம் என்று ரொம்பப் பேரிடம் சாயாத்தியம் தெரிகிறது."

"இஹிட..." பிம்பவர்களை எடையை மெள்ளத் தவிர்த்திப் புயன்கைபுரிந்தார், ஜி. எம்.

"இனி இலர்களின் திறமைமை நாம் தான் சரியல்ல முறையில் வெளிக்கொண்டு வரவேண்டும். அதற்கு நான் ஒரு புதிய பிட்டம் வைத்திருக்கிறேன், அதைச் சொல்லு ஜி. எம். அவர்கள் என்னை அனுமதிக்கவேண்டும்."

"சந்தொடிமாத அனுமதிக்கிறேன், மிஸ்டர் ஆதி. சொல்லுங்கள்" - திமிர்ந்து உட்கார்ந்து, காளதக் கூர்வையாக்கிக் கொண்டார், ஜி. எம்.

வெளித் தொழிற்சாலைகளில் இருந்து பல தரப்பட்ட அதிகாரிகளை வரவழைத்து அவர்களுக்குத் தெரிந்த சப்'ஜெக்டில் வெக்சர் கொடுக்கச் செய்யலாம் என்று நினைக்கிறேன். அதனால் அவர்களின் தேரடி அனுபவம், அத்தத்த நிறுவனங்களில் கையாளப்படும் உற்பத்தி நுணுக்கம், தொழில் உறுது போன்ற விஷயங்களை நம் டையங்கள் தெரிந்து கொண்டாகன்."

"வெரிசூட், ஐடியா" ஜி. எம். மெனையைத் தட்டி உற்சாகமாகப் பாராட்டினார்.

இது சம்பந்தமாக நிதி எல்வையு

தேனாவப்படும் என்பதையும் தேர்தலு
மாகப் பார்த்திருக்கிறேன்.”

“தேர்வுகூறுதல் கனம்.”

4. வெலச்சர் எடுக்கிறவர்களுக்கும் தரக் கூடிய பீஸிங், ஸ்டெலிங் எய்டன், கிரெய்ன்டி, டிராஸ்ட்மோரிட் போன்றவை துத்த கட்டுப் பாடுகிறது."

“பரவாரியில் திட்டர், ஆதி. தேவ் பவரால் டெல்லஸ் பன்னாமை வந்திருது தான் அம்மினிஸ்டிரேஷோல் சரீபத்திய வட்டி யும் புரபோசல் அனுப்புகிறேன். அங்கு வக் கொடுத்திடறேன்.”

“இந்தியாவை முக்கியமான கிராமம்”

44 **BRUNNEN**

“பெரும்பாலான நபர்கள்
புலனறிந்து வருகிறார்கள். பங்கீட்டு
சரியான நேரத்தை அனுசரிக்க முடியாது.
அதுமே ஒரு சில நாட்கள்,” ஆகித்
தான் பங்கீட்டுத் துள்ளிக் குதிக்கிறது
“இந்த” விவரங்களைத் தாம்.

திரித்துக் கோண்டே, "சொல்லுங்கள்"
என்றார். தி, எம்.

“கம்ப்யூட்டர் சென்ட்ரலுக்குப் பக்கத்திலே
கொஞ்சம் ஓபல் டிரீயர் இருக்கு. அதியே
டிரீயரில் எட்டில் எப்பயன்சைஸ் குடிகளையே
தூக்கும்படி சென்ட்ரல் வாரம் சிலில் இல்லுமில்ல
யாரு என்சைஸ் பரன்சைஸிலேம். ஸ்டூடென்ட்ஸ் தரத்
துக்கு என்சுமேட் கொடுத்திருக்கிறார்...
எல்லா சொல்லில் கொண்டு வந்த ஆதி
லி. எம். முகவரையைத் த. வசுதாஸ் மார்க்
டும் பேசுதான் நினைக்கிறார். “என்ன சார்,
யோசனை?”

“ஒன் ஸ்டீல்ஸோ, மில்லர் ஆதி. இந்த ஸ்கூலார் கார்ட்டில் பட்டஜெட்டினை கட்ட வெயில் ஏதாவது செல்லக் கூடாது என்று ஓர் உத்தரவு இருக்கிறது. அதான்...”

"அப்படித்தான் அது வேண்டாம். சார், லீட்டர்."

“தோ... தோ...” என்று அலறாமல்
ஒதுக்கிட்டார். தி. எம். தம் தேவையைய
உற்பத்தித்தாய்து அலறியவரையே என்
துத் தோன்றியது. ஆகவே... தம்மை
விடவில்லை. மீட ஏற்பாடு பண்ணுக.
என்றார். காதலியாக.

ஆதித்யன் புகுவதற்குக் கொடுக்கக் குறிப்பிட்டு
நவ. "போல்டு அபிசுரவல் கென்டுமே
சார்."

தி. எம். சிரித்தார. "தாத்தான் சொன்னேன், அப்புவய் கேட்டுவாங்குவது முடியாத காரியம். அதனால்தான் இந்தத் திருக்குறியி. அன்புசிறியது. சான்றிதன் வேண்டாம். அன்புசிறியதுதான். தாம் சொல்லு கம்பிசிறியின் நல்லதுக்காக. அது வேண்டுமளவாகத்தான் புரிந்தால் உ. இவ்வாறு டிடரால் சமாளிக்கவேண்டியதுதான்..."

"எதுக்கு சா? அனுவதிய சிங்க?"
நின்றும் குயங்கினார், கூதி.

“கருணைய விடுங்கள். நான் பார்த்துக் கொண்டிருேன்” என்று ஜி. எம். அநீஸ் சொல்லியும் மெனமகடுகு இடிந்தாள்.

“இந்த மூன்று எங்கள் போதகர்களில்...”

"ஒன்றாகத்தான் இருக்க வேண்டும்"
மனம் உறுதியுடன் சொல்லும் அபிமானம் மாதிரி
தோன்றுகிறது. "நீங்கள் என்ன செய்திருக்கிறீர்கள்"
சொன்னால்: "அவர்களுக்கு நன்மைபார்த்து,
பாதுகாப்பளித்து, திருவிளக்கு எழுப்புவதை
தான் தேடிவந்தோம்"

“அதெல்லாம் கறுக்கமான அறிட்டங்கள் தான். போகல் பரீட்சை ஏற்பாடுகளிலே கரிந்துகள்.”

“நாம் தரும் உதவியைத் தோஷம் என்னுமா
குபாசம் போதாது. மேல், அங்கங்காக
மாதுத் தர உபாயம் தராமென்று போல
மீட்டிவந்தே போகிறோம்.”

“அந்த இப்போது 343 இறந்து

“அவ்வகையதான், சரஸ், நிராமய நன்மதி.
தான் புறங்கொடுமேன்,” - எழுந்து கொண்ட
சரஸ், அங்கி.

அப்துர் ரஹ்மான் அலி

இவ்வூர் சிறுநீரில் வகையில் அகலாய 1980
உரிலும் ஒன்று அகலாயகாகக் காத்திருந்
தென அகலாயயுராத் திராயயயயயயயயயய
பென அகலாய.

"இந்த நேரத்தில் என்ன?" - ஸார்லா முன்கூட்டி
கூசு கொண்டு, நினைந்து எழுந்தது. அந்
நேரம் வாயைப் பேசுகிறேன்" என்று சொல்லி,
அடுத்த முறையில் "என்ன..." - ஸார்லா

[illegible]

சிறகு ஆயின் பிணைப்பு. அப்போது, கேள்வி: "அப்போது இப்ப விதி, அப்போது, அப்போது புரட்சியின் இ. இருக்கான்." "அப்போது கொடுத்திருக்கிறார்." "இதனால், மதம் தீர்மானிக்கக் கொடுக்கப்படுகிறது."

“அது கொடுத்தது. என் குழந்தை தான்
இருவரின். அது காரணம். கொடுத்தது. என்”

“நீங்கள் பேசுவதைப் பார்த்தால், உறுமர...”

உங்கள் பிள்ளைக்கு... பரிதாபக் குரலில்
இப்ப தந்தை முன்பிருந்து, அவரது பிள்ளை
அவன், அதிதரையனாக அது உரை

சாத்திர... த் கூட இப்படியப் பெரிதும்

எப்படியும், தீர்மானித்து விட்டனர். பரிந்துரைக்கிறேன். மேலும், அரசாங்கத்தையும், நாடுமேலாகவும், பெரிய பெரிய விடுவதற்கு, ஒத்திடுகிறேன். மேலும், மேலும், தாமதப்படுகிறது.

“ம. ம.” பெருமூலக ஊட்டிகள், காத்தி
“ம. ம.” பெருமூலக ஊட்டிகள், காத்தி

"இவ்வியைப் பிழ்வே. கடையதரணி
கொடி மூன்று கொண்டு நல்லாசனம் கம்பெனம்

Abstract

"എല്ലാ പേരുകളിലും തുല്യത" എന്ന വാഗ്ദാനം നൽകിയിട്ടുണ്ട്.
 "എല്ലാ പേരുകളിലും തുല്യത" എന്ന വാഗ്ദാനം നൽകിയിട്ടുണ്ട്.

**உங்கள்
கைகளிலேயே
குணப்படுத்தும்
சக்தி**

அளபாடெங்கள் இருமுறை
தின்ம நடவ இரு மடங்கு குணம்

[illegible]

SACHE — മെർക്കുറിയുടെ 11 പ്രവർത്തനം

அய்யாவிடக்ஸ்:
திரைப்படத்துறை சந்திப்பாளர் பட்டம்

11

கெட்டகவாசம்
உங்கள் பற்களை
சுத்தப்படுத்தி
பாதிக்காது.

മുഖവുര
 മലയാളത്തിൽ
 പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ
 150 കവിതകൾ
 200 കവിതകൾ
 പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ
 200 കവിതകൾ

சுதூல் ஐயர்கள்
மறுகளின்
சுரோக்கியத்தை
பெரிதும் பாதிக்கும்.

[illegible][illegible][illegible]

2015.05.15. 10:00
 2015.05.15. 10:00
 2015.05.15. 10:00

பேரங்குலம்—
உருகல் அருங்குலம் இப்பேரங்குலம்

ප්‍රකාශන විද්‍යා

● 2019 年 10 月 1 日起实施

مجلسه اول

408 234

1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671, 2672, 2673, 2674, 2675, 2676, 2677, 2678, 2679, 2680, 26

கோக் எழுதுங்கள்! பரிசு ₹ 200/-

இந்த வாரம் வாராகக் கிண்டல் செய்
வது வேறு வாராக, அரசியல்வாதியைத்
தாக்க!

கீழே உள்ள வெற்றிடத்தில் ஓர்
அரசியல்வாதி ஜோக் எழுதி இந்த அதரப்
பக்கத்தை முழுமைவராகக் கத்திரித்து
அனுப்புகள். பரிசாகமாகும் ஜோக்கு
களுக்கு ரூ. 200 பரிசு பரிசீலித்து அளிக்கப்
படும். உதாரணம் மேல் "அரசியல்வாதி
ஜோக்" என்று மறவாமல் குறிப்பிடவும்.

முடிவு தேதி: 18.8.87.

என் பெயர்:

விலாசம்:

சின் கல்வியைப் படிக்கும். அத்துடன்
உள்ளிடம் சொன்னேன் இல்லைமா...?
புதிதாக லுப்பைப் போட்டுப் பறித்தி கொடுக்
கப் போகிறேன்மென்று. அவர்களைக்
கொண்டு அடுத்த வருஷம் உற்பத்தித் தி
டத்தை அதிகரிக்கப் போகிறேன். அதற்குத்
தான் இந்த மாதிரி அவசரம்...'' என்னவென்று
தாஜா பண்ணும் விதத்தில் சிரித்தார். அவர்,
அப்போது... உங்களை இஷ்டம்...

''கூடப் பார்த்தாராதி ரொம்பக் கொடுத்த
காரர். அவரைப் சொல்லி இருக்கிறேன்.
அப்பண்டிக்கும்போதெல்லாம் ரொம்ப
வும் வாயைப் புரட்டினான். உங்களைக் இ
யில்கூட என்று சொல்லிவிட்டார். எல்லாம்
நல்லபடியாகப் நடக்குமா. ஒ.கே.'' சிவசுந்தர
வைத்தார். ஆதி.

அதேசமயம் முறைவர் தலைவரே திட்டி.
''சார் சார்'' என்றார்.
''இதோ.

முன்னும் மாதம்.

''கூடப் பார்த்தீர், சார்!''

இதை ரகசியம் வாரிப் போட வேண்டுமென்று
செய்து கொண்டிருந்த ஆதிதாராளமாய்,
அந்த இஷ்டம் பரிசாத்தனமாகக் கொடுத்திருந்
தேன்.

கொடால் தின்று கொண்டிருந்தான்.
அன்றாடம் பார்த்ததற்கு இவ்வளவு
உந்துபடித்திருந்தான்.

என்னை? கொடால் கொள்கியவரோ
பறித்தி எப்படி இருக்கிறது?

''சார் இதை நல்லது, சார்!''

''சந்தோஷம் இந்த மாதிரி உங்களை கிட்டி
பெக்காததான் நான் திரும்ப எதிர்பார்த்த
தேன். ம... ஆதி... கொடால் நன்றாக இருக்க
ிறது?''

''கொடால் பிரமாதம் சார்!''

''எல்லாம் உங்களை நன்மைக்குத்தான்.
நீங்கள் உற்சாகத்தோடும், திட கூர்நிர்மாசு
வும் பறித்தென முடிக்க வேண்டும் என்று
தான் கம்பெனி இதன்மேல் செய்கிறது.

''புரிகிறது, சார். நானே இதைப் பற்றி
உங்களைப் பிடிக்கிறேன் என்றுகூடேன். அதா
வது... பறித்தி முடித்ததும் ஒரு நல்லபடியார்.
மெய்யாக என்னைக்கு அவரோ பண்ணினான்,
சார்!''

ஆதி. உலகவென்று சிரித்தார். ''அது
எனக்குத் தெரியாதா. மிஸ்டர் கொடால்.
உங்களை மாதிரி துடிப்புள்ள இளைஞர்களை
எத்த இலாகாவில் நிலமிக்க வேண்டும்
என்பது எங்களுக்குத் தன்முயற் தெரியும்.
கவலைப்படாதீர்கள்!''

''உங்களுக்கு, சார்!'' துள்ளும் கண்ணுக்குட்டி
யாய் அவன் வெளிப்போதான்.

இரண்டாம் மாதம், காவேரியில் தீர் வகுமோ
வராதோ அந்தக் கம்பெனியில் புரமோஷன்
வந்துவிட்டும்.

ஆதாம். அத்தியாவஸ்த்தில் அதுதான்
உத்தியோக உயர்வுக்கான மாதம். அடிமட்ட
சுழிவர்கள் முதல் மேல்மட்ட அதிகாரிகள்

வரை, தமக்கு வரவேண்டிய புரமோஷன் ஆர்டர் எப்போது... எப்போது என எதிர் பார்க்கும் கொண்டிருக்க —

“ஹம் ஸ்ரி. எம்.ருக்கு இந்த ஆண்டு வர வேண்டிய புரமோஷன் வரவில்லையாம்.”

“வரவில்லையா, என்ன விஷயம்?”

“தமக்கு அநெக்சலாய் எப்படிவந்தனோ தெரியும். மெயில் உன் கவலை எவ்வளவு இருக்க யா?”

வெளி வராததால் வாரீசா இரண்டு தொழிலாளர்கள் புதிதும், ஸ்டாப்பமுமாகப் பேசிக் கொண்டு போனார்கள்.

அவர்களுள் இருந்து அவர்களுக்கிடையில் வாய்க்கிக் கொண்டிருந்தார், ஆதிதாசா பண்டன்.

“ஹ... ஹ...” பெருமூச்செடுத்து அவரது உடல் முழுவதும் மிதமிதையது.

“ஹி. எம்.ருக்குப் புரமோஷன் வராததன் காரணம் அவர்களுக்குத் தெரியாமல் இருக்கலாம். ஆனால், எனக்குத் தெரியும். அவரை, வேண்டுமென்றே செய்கின்ற கமிட்டியில் காலை வாரியிட்டார்கள். அதற்கு விடயங்கமானவன் நான். நானேதான் அதற்குக் காரணம் என்னுடைய வேலையைக்கு அதாவது, நான் அனுமதி இல்லாமல் பதிநிலாசார்களுக்கு டாக்மிடர் டட்டியது சேர்மனுக்குப் பிடிக்கவில்லை. அதனால் போர்டுமீட்டரில் புலாசார்க் விளப்பி, ஹி. எம். புரமோஷனை ‘ஈட்’ பண்ணியிட்டார். எம்.டி.

“ஆனால், ஹி. எம். அவர் பக்கா ஜென்ஷன் மென். அதற்காக அவர் தனி சீட்டை வகுத்தப் படவில்லையா?”

“இதெல்லார்க்களும், மிஸ்டர் ஆதி. செவ்வையானவர்களுக்கும் செய்யாமல் இருந்து புரமோஷன் விஷயமாதவிட புரமோஷனைப் பற்றிக் கவலைப்படாமல் அந்தச் செய்வு முடிந்தோமே. அநியேதான் தமது கம்பீரம் இருக்கிறது. இதைத்தான் ‘கர்மங்களைச் செய், பலா பலங்களைப் பற்றிக் கவலைப் படாதி’ என்விதார் இருக்கை பரமாதமா, ஒருமனிதனின் ஆய்வைத்தோறும் அறிந்தான் இருக்கிறது. இன்றைக்கெல்லாவிட்டாலும் என்னற்காவது ஒருதான் தம் செய்கலையில் புதிதே நோக்கம் மற்றவர்களுக்குப் புரியாமல் போகாது. அதுவரைவிய் தாத்திரிப் போம்...”

பேசலில் என்ன ஒரு தெளிவு... எத்தனை நீர்க்கம்... எவ்வளவு தயமாகப் பேசினார், மனிதர்...”

“ஹா... புரட்டக்ஷன் மாஸேஜர் உங்களுக்குப் பேச வேண்டுமாம் உங்களுக்குக் கொடுக்கட்டுமா?” என்றார் அந்தநகரக் காரியதரிசி இவன் தொண்டிபெயிற். அனுமதி வாய்க்கிக் கொடுத்ததும், “மிஸ்டர் ஆதி தாராயணன், இந்த வகுதான் உற்பத்தி உங்களை நம்பித்தான் ஈர். இருக்கிறது. உங்கள் பதிநிலாசார்களை எதிர்பார்த்து டாக்மிட்டை அறிதப்படுத்தி இருக்கிறேன் அவர்கள் பதிநிலி எப்போது புர்த்தி யாகிறது?” என்றார் அவர், இயல்பான

தோற்றத்தில்.

“ஹா... மிஸ்டர் ஆதி, உங்களுக்கு வரத்திலேயே இருவர் பண்ணிடு போய். இத்தப் பார்விக் அத்தனை பேரும் தம் புத்திசாசிகள். சிரமமில்லாமல் டாக்மிட்டைச் செய்கின்றீர்கள். உம், உம்...”

“வெரித... வெரித... தாங்கிய வெரிம...”

புரட்டக்ஷன் மாஸேஜர் போலினை உவத்ததும், உடொர்க் மாஸேஜருடன் தொடர்பு கொண்டு, ஈர், ஆதிதாராயணன்.

புதிய பதிநிலாசார்க்களில் அவரது இலாகாவைக்கு எத்தனை பேர் தேவைப்படுவார்கள் என்று விசாரித்தபோது —

“வாருமே தேவை இல்லை மிஸ்டர் ஆதி” என்று சிரித்தார் அவர். “சொல்வப் போனார்கள் தந்தையம் இருக்கிற ஸ்டாப்க்கே போதாமல் வேலை செலடயாது. வேறு இலாகாவைக்கு மற்றவராமா என்று யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறேன்.”

அவரைப் போலியே, ஈப்பில், பராமரிப் புத்தமாரிதும், வேலை இல்லை, புதியவர்க்கல் வேண்டாம் என்று சொல்லி விட்டார்கள்.

ஆகவே, பதிநிலிக்காலம் முடிந்ததும் அத்தனை பேரையுட்புரட்டக்ஷன் ஈர்மீட்டியே திரையன், பண்ணியிடலாம் என்று நினைத்தார், ஆதிதாராயணன்.

ஆனால்...

உவமையன் அவர் எடுத்த இந்த முடிவு மிகப் பெரிய கவையாலும், சிக்கலாலும் இருக்கும் என்று அவர் கொஞ்சமும், எதிர்பார்க்கவில்லை.

இரண்டு பதிநிலி முடிந்து, அன்று இறுதிக்கட்டம்.

பதிநிலாசார்க்களை தீர்த்தா வேலைவிய் அமர்த்தும் முன் ஒரு தேர்முதல் பரிசீலனை.

இலாகையாரியாக மாதா மாதம் வந்த அறிக்கையைப் புரட்டிக் கொண்டே கேட்டார், ஆதிதாராயணன்.

“மிஸ்டர் கோபால், பாவிடுக்கலிக் பொவியே உங்கள் யுரெலினிக் சிக்கலாரும் அருமையாக இருக்கிறது. புரட்டக்ஷன், பிளானிய், அசெம்ப்லி, மெய்ன் ஈராய் வல்லாய் பிரிவிதும் உங்கள் செயல் திறமையைப் பற்றிப் பிரமாதமாகப் பாராட்டி இருக்கிறார்கள். ஈர்... தங்கள் அநேகமாக எவ்வா இருக்கக்கலிதும் பதிநிலி பெற்றிருக்க தீர்க்கை, எது தவறு இலாகா என்பது என்னவிட உங்களுக்குத் தள்ளுக்க தெரியும். எனவே உங்கள் திறமைக்கு ஏற்ற இலாகா எது என்று சொல்லுங்கள். உங்கள் விருப்பத்துக்கே உங்களை அப்பாலிண்ட் மென்ட் பண்ணியிருக்கிறேன். மம், சொல்லுங்கள்” உவமையன், சின்னதாய்ச் சிரித்துக் கொண்டே கோபாலிய் பார்த்தார், ஆதி. “சொல்லுங்கள், மிஸ்டர் கோபால், உங்களுக்கு எத்த யுபார்ட்மென்ட் வேண்டும்?”

அவன் அடிட்டிக் கொள்ளாமல், மிக அருமையாக அழுத்தமாகச் சொன்னான்:

“அதி. உ. பி. என். இந்த புரமோஷன் தம் வாய்க் கிடுகிடுகல் உங்களுக்குத் தெரிந்தது ஆதி. அமைப்பதும் எவ்வளவு ஓர் அமைச்சர் பதிநிலி கொடுத்த தமையி உவமையன் உவமையன்”

பொன்னியின் செல்வன்

அமரர்க்கு

அத்தியாயம் ■
மறைந்த மண்டபம்

ம

றுதான் காலை யில் நய சூரியனுடைய செங் கிரகங்கள் வந்திவத் தேவலை தது'டிவழி' ினா, உறக்கம் நீங்கிப் பிறகும் கடி உணர்வு வருவதற்குச் சிறிது நேரம் தேடித்தது. அவன் மேல் விழுந்தது சூரியனுடைய வெளிச்சமா அல்லது கவங்களைவிடக் கில் ஒளிவா என்று தெளிவதற்குச் சிறிது நேரம் பிடித்தது. முதல் நாள் இரவு அறுபவங்களில் எது உண்மம். எது கவவு என்று எண்ணிப் பார்த்த போது அவனுக்கு ஒரே குழப்பமா யிருந்தது. வீட்டிலே பெரியவரின் மனைவியும் அவருடைய மாரும்களும் மட்டுமே இருந்தார்கள். பெரியவர் குழகர் கோயிலுக்குப் புஷ்பா கைங்கரி யம் செய்வதற்காகப் போயிருப்பதாக அவர்கள் சொன்னார்கள். பூங்குழலி யைப் பற்றி அவர்களிடம் விசாரிக்க அவனுக்குத் னதரியம் வரவில்லை. அவர்கள் அளித்த காலை உணவை அருந்தியிருச் சுற்றமுற்றும் கண் களைச் செலுத்தித் தேடிப் பார்த்தான். பூங்குழலி எங்கும் அகப்படவில்லை. ஆவயத்துக்குப் போய்ப் பார்க்கலாம் என்று போனான். அங்கே அவன்

தந்தை இருந்தார். கோயிலை சுற்றி விருத்த பரங்களிலிருந்து பூனைக்குரிய புஷ்பங்களைக் கொய்து கொண்டு இருந் தார். பஸர்களைத் தொடுத்துப் பூங்குழலி குவதற்குச் சில நாள் பூங்குழலி வருவ துண்டு என்றும், ஆனால் இன்றைக்கு வரவில்லை என்றும் கூறினார். "எங்கே யாவது காட்டில் பாங்களைத் தூர்த்திக் கொண்டு இருப்பான். அல்லது கடற் கரைப்போது திரிந்துகொண்டு இருப்பான். அவளைத் தேடிப் பிடித்துக் கொட்டுப் பாரி!" என்றார். "நம்பி ஒரு விஷ யத்தில் ஐக்கிரஸதயாக இரு. அவன் பொல்லாதவன். தப்பாத்தம் செய்து கொள்ளும்படியாக அவனிடம் ஏதாவது சொல்லிவிடாதே. காவியங் களில் படித்திருப்பதை நினைத்துக் கொண்டு இருக்கார ரளத்தில் இறங்கி விடாதே! உடனே பத்திரகாளியாக மாறி விடுவான். அப்பறம் உன் உயிர் உன்னுடையது அல்ல!" என்று எச்ச ரிக்கை செய்தார் பெரியவர். முதல் தான் கண்ணை நினைத்துக் கொண்டு வந்திவத்தேவன் உடல் சிலிர்த்தான். பிறகு காட்டிற்குள் பூங்குழலியைத் தேடிக் கொண்டு போனான். காட்டிலே எங்கே என்று தேடுவது? சிறிது நேரத்துக்கெல்லாம் அவனுக்கு

அதுத்துப் போய்விட்டது. காட்டிலி ருந்து வெளியேறினால் போதும் என்று ஆகிவிட்டது. வெளியேறிய பின் னர் கடற்கரையை நோக்கிச் சென் றான். கடற்கரையோடு நீண்ட தூரம் அகல்த்தும் பலன் ஒன்றும் இல்லை. பூங்குழலியைக்காண வில்லை. எப்படி யும் மத்தியானம் சாப்பாட்டுக்கு விட் டுக்கு வருவான் அல்லவா? அங்கு பார்த்துக் கொள்ளலாம்!" என்று திரும்பினான். திடீரென்று ஓர் எண்ணம் தோன்றியது. அதுவும் ஆட்டமும் அதிகமில்லாமல் அமைதியாக இருந்த அந்தக் கடலில் இறங்கிக் குளிக்க வேண்டும் என்ற ஆசை உண்டா யிற்று. இந்தப் பக்கத்தில் கடலில் ஆழம் அதிகம் இல்லை என்று முன் னமே கெள்விப்பட்டதுண்டு. முதல் நாள் மாலை பூங்குழலியும் சொல்லி யிருக்கிறான். பிச்சை. இறங்கிக் குளிப் பதற்கு என்ன தடை? கட ல் விரைவில் அலையுக்கிருந்தபயத்தைப் போக்கிக் கொள்வதும் அவசியம். பட்டிலும் சுப்பிலும் ஏறிப் பிரயா ணம் செய்ய வேண்டிய அவசியம் நேர்த்திருக்கிறது. கடலைக் கண்டு பயப் பட்டால் முடியுமா? அந்தப் பயத்தைப் போக்கிக் கொண்டு ஆகவேண் டும்.

ஒப்பைச் சுற்றிக் கட்டி யிருந்த கருந்துளியை யும் கத்தியையும் எடுத்த டுக் கடற்கரையில் வைத்து விட்டுக் கட லில் இறங்கினான்.

மெள்ள மெள்ள ஜாக்கிரதையாகக் காலை எடுத்து வைத்து நடத்தான். போகப் போக முழங்கால் அளவு ஜலத்துக்கு மேல் இல்லை. சிறிய அலைகள் வந்து மோதிய போது ஜலம் இடுப்பளவுக்கு வந்தது. அதற்கு மேலே இல்லை. "அழகான சமுத்திரம் இது! அயிர்ந்து குளிப்பதற்குக் கடற் கண்ணீர் இல்லை யே?" என்று சொல்

லிக் கொண்டே இன்னும் மேலே சென்றான்.

அடேடே! ஆழம் இல்லை என்று எண்ணிக் கொண்டே கரைநிலிருந்து வெகு தூரம் வந்துவிட்டோமே? திடீ ரென்று கடல் பொங்கினால்? அலைகள் பெரிதாகிமோதினால்? இந்த எண்ணம் தோன்றிக் கரைப் பக்கம் திரும்பிப் பார்த்தான். அதிக தூரம் கரைந லிருந்து வந்துவிட்டது என்னமோ உண்மையாக! ஆனால் அப்படி யொன்றும் கடல்திடீரென்று பொங்கி விடாது!... ஓகோ! அதோ பூங்குழலி வருகிறாளே! கரையேறி அவளைப் பிடித்துக் கொள்ள வேண்டும். பிடித் துக் கொண்டு தயமான வார்த்தைகளி னால் மறுபடி கேட்க வேண்டும். அவ ளும் நம்மைப் பார்த்து விட்டுத்தான் வருகிறாள் போலிருக்கிறது! நாம் இருக் கும் திசையை நோக்கியே வருகிறாள்! ஏதோ நம்மைப் பார்த்துச் சமீக்கொரு கடல் செல்கிறாளே!.....

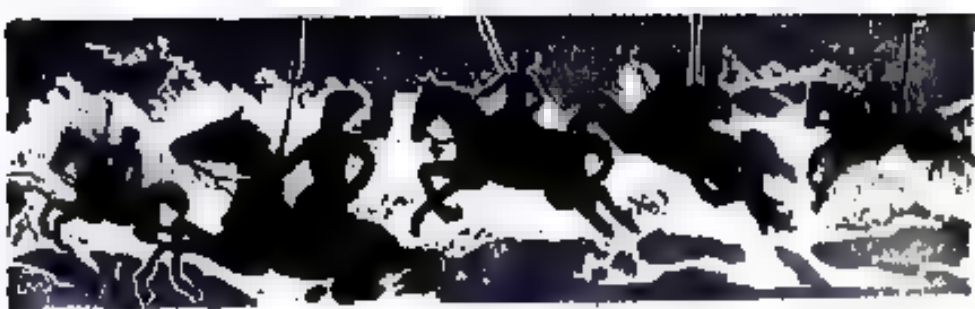
ஓ! ஓ! இது என்ன? கரையில் குளித்து அவள் என்ன பார்த்திருள்? என்னத்தை எடுக்கிறாள்? நம்முடைய இடுப்பில் சுற்றும் கருங் துளியை யல்லவா எடுக்கிறாள்? பெண்ணே! அதை எடுக்காதே! அது என்னு டையது!..... நாம் சொல்வது அவள் காதில் விழவேயில்லை! இந்தக் கடல் அலைகளின் இரைச்சல்!

இதோ நம் குரல் அவளுக்குக் கேட்டு விட்டது! நம்மைப் பார்த்து அவளும் ஏதோ சொல்கிறாள்! பூங்குழலி! அது என்னுடையது! எடுக் காதே.....

இந்தா! சொன்னால் கேட்க மாட் டாயா? உன் உடைமை போல் கையில் எடுத்துக் கொண்டு நீ பாட்டுக்குப் போகிறாயே! தில்! தில்!.....

வந்தியத்தேவன் கரையை நோக்கி ஓட ஆரம்பித்தான். ஒரு தடவை பூங் குழலி அவளைத் திரும்பிப் பார்த்தான். பிறகு அவளும் ஓடத் தொடங்கினாள். விடும் கலங்கரை விளக்கமும் இருந்த

பக்கத்துக்கு எதிர்ப்பக்கமாகக் காட்டை தொக்கி ஓடினான்!

ஆகா! இவன் துஷ்டப் பெண்! துஷ்டப் பெண்ணை? அல்லது வெறும் பைத்தியமா? இந்தப் பைத்தியத்தி னிடமிருந்து நமது அளரச் சுருளை எப்படியும் வரங்கியாகவேண்டுமே?...

ரண்டு தடவை கடனில் இடறி விழுந்து ஒரு வாய் உப்புத் தண்ணீ ரும் குடித்துவிட்டு வந் தியத்தேவன் மெது வாகக் களையேறினான்.

பிறகு அந்தப் பெண் லைத் தொட்டார் த்து ஓடினான்.

ஓட ஓட அவனுடைய ஓட்டத் தின் வேகம் அதிகமாயிற்று. சற்றுத் தூரத்தில் ஐம்பது அறு பது மான்களின் கூட்டம் ஒன்று ஓடியது. மான்கள் மி ர ண்டு பாய்ந்து ஓடுவது. — தாவித் தாவித் குதித்து ஓடுவது. — என்ன அழ கான காட்சி! ஏன்? இதோ இந்தப் பெண் குதித்துக் குதித்து ஓடுகிறாள்? இதுவும் அந்த மான்களின் ஓட்டத்தை விட அழகில் குறைவா யில்லை! இம்மாதிரி இவர்கையாக வும் ய தை சையாக வும் வாழும் பெண்களின் அழகே அழகு தான்!... ஆனால் இளையெல்லாம் அவ னிடம் சொல்லக் கூடாது. சொன்னால் காரியம் கெட்டுப் போய்விடும்! பெரிய வர்தான் எச்சரித்திருக்கிறாரே?... இந் தாலும், இவன் எதற்காக இப்படி வீம்பு பிடித்துக் கொண்டு ஓடுகிறான்! காட்டில் புகுந்து விட்டால் அப்புறம் அவனைக் கண்டுபிடிப்பது எப்படி?... இதோ காட்டிற்குள் புகுந்தே விட் டான்! காரியம் கெட்டுக் குட்டிச் சுவராகிவிட்டது. நம்மைப் போன்ற மெளனிகள் உலகிலேயே வேறு யாரும் இருக்க முடியாது!... குரங்கின்

கையில் அகப்பட்ட பூமான் திரும்பி வகுமா?

வந்தியத்தேவனும் சிறிது நேரத்தில் காட்டிற்குள் புகுந்தான். அங்கு மிங்கும் அலைத்தான். அவசரத்தினு லும் பரபரப்பினாலும் செடிகளைச் சரியாக விலக்கி விட்டுக் கொண்டு நடக்காமல் உடம்பெல்லாம் முட்க ளால் சிறிக் கொண்டான்.

"பூங்குழலி! பூங்குழலி!" என்று கூச்சலிட்டான். பிறகு, "மரமே! பூங்குழலியைக் கண்டாயோ?" "காக் காய்! பூங்குழலியைக் கண்டாயோ?" என்றெல்லாம் கேட்க ஆரம்பித்தான். இது ஏது? நமக்கே பைத்தியம் பிடித்து விடும் போலிருக்கிறதே! — என்று அவன் நினைக்கத் தொடங்கிய சமயத்தில், நிமரென்று மரத்தின் மேலிருந்து ஏதோ விழுந்தது! ஆ! அவனுடைய அளரத் துணிச் சுருள்தான்! மிக்க ஆவலுடன் அதை எடுத்துச் சுருளைப் பிரித்துப் பார்த் தான். ஓஹ், பொற்காகங்கள் எல்லாம் பத்திரமாயிருந்தன!

"பணம் பத்திரமாயிருக்கிறதா?" என்று ஒரு குரல் மேலேயிருந்து வந்தது. வந்தியத்தேவன் அண்ணாந்து பார்த்தான். பூங்குழலி மரக்கிளையில் உட்கார்ந்திருந்தான்.

வியர்த்து விழுவிறுத்துப் போயிருந்த வந்தியத்தேவன் தன்னை மீறிவ் கொபத் தினால், "உன்னைப் போன்ற மந்தியை நான் பார்த்ததெயில்லை!" என்றான்.

"உன்னைப் போன்ற ஆத்தனையை நான் பார்த்ததில்லை. அம்மம்மா! என்ன முழி முழித்தாய்?" என்றான் பூங்குழலி.

"எதற்காக இப்படி என்னை அலைக் கழித்தாய்? உனக்குப் பணம் வேண்டு மென்றால்..."

"சீச்சீ! உன் பணம் இங்கே யாருக்கு வேண்டும்?"

"அப்படியானால் எதற்காக இதைத் தூக்கிக் கொண்டு ஓடி வந்தாய்?"

"அவ்விதம் தான் செய்திராவிடாய்! காட்டுக்குள் வந்திருக்கிறாடாய். எங்கள் விட்டுக்குத் திரும்பிப் போயிருப்பாய்....."

"போயிருந்தாய் என்ன?"

"இந்த மரத்தின் மேல் ஏறிப் போ, தெரியும்!"

"என்ன தெரியும்?"

"பத்துப் பதின்மூன்று குதிரைகள் தெரியும்! வாய்க்காலும் மேல்காலும் மிக்

னாவது தெரியும்!"

அவளுடைய முகத் தோற்றத்திலிருந்து அவள் அழுவது உண்மையாக இருக்கலாம் என்று தோன்றியது. ஆயினும் தீர்மானமாகத் தெரிந்து கொள்ள விரும்பி வந்தவாற்தேவன் மரத்தின் மேல் ஏறினான். ஏழாவதற்கு முன் அரைநேரத்தில் கருணைக் கொடியாகக் கட்டிக் கொண்டான். ஒரு வேலை இவன் மரத்தின் மேலிருந்து

அதைத் தவறிப் போட்டிருக்கலாம். இப்போது மறுபடியும் அதை அபகரிப்பதற்குச் சூழ்ச்சி செய்கிறாளோ, என்னமோ, யார் கண்டது?

மரத்தின் மேலேறிக்கலங்கரை விளக்கின் பக்கம் நோக்கினான். ஆம்; பூங்குழலி கூறியது உண்மைதான். அங்கே பத்துப் பதின்ந்து குதிரைகள் நின்றன. குதிரைகளின் மீது வான் தளும் வேல்களும் பிடித்த வீரர்கள் இருந்தார்கள். அவர்கள் யாராக இருக்கும்?..... நம்மைப் பிடிப்பதற்கு வந்த பழுவேட்டாரையரில் ஆட்கள் தான்! வேறு யாரா யிருக்க முடியும்?

பூங்குழலிதன்னைப்பெரும்அபாயத்திலிருந்து காப்பாற்றினான். எதற்காக? என்ன நோக்கம் பற்றி? — இன்னும் சில விஷயங்களும் தெளிவாகவில்லை!

இருவரும் மரத்திலிருந்து மேழ இறங்கினார்கள். "பூங்குழலி! என்னைப் பேரபாயத்திலிருந்து காப்பாற்றினாய். உனக்கு மிக மிக நன்றி!" என்றான் வந்தியத்தேவன்.

"வெறும் பொய்! ஆகச் சிவனே கனத்த தந்திகை உண்டாய்," என்று பூங்குழலி.

"எல்லா ஆண் பிள்ளைகளையும் போல் என்னைவும் என்னை விடாதே!"

"நீ எல்லாரையும் போல் இல்லை; ஒரு தனி மாதிரிதான்."

"பெண்ணே! உன்னை ஒரு கேள்வி கேட்கலாமா?"

"தாராளமாகக் கேட்கலாம்; மறுமொழி கூறுவது என் இஷ்டம்."

"என்னைக் காப்பாற்ற வேண்டும் என்று என் எண்ணினாய்? என் பேரில் திடீரென்று தவறு பிறக்கக் காரணம் என்ன?"

பூங்குழலிக் கம்பா இருந்தான். அவன் சிறிது திகைத்துப் போனான் என்பது முகத்திலிருந்து தெரிந்தது.

அப்புறம் யோசித்துப் பார்த்து. "அசடுகளைக் கண்டால் எனக்கு எப்போதும் கொஞ்சம் பரிதாபம் உண்டு" என்று.

"சத்தோஷம்; இந்த வீரர்கள் என்

அமர் கில்கி

நுனைவுச்

சிறுகதைப்

இப் படி - 1987

பிரகரத்துக்குத் தேர்த்தெடுக்கப்
பட்டுள்ள கதைகள்:-

1. வெப்பமரத்து வெண்ணைப்
பூக்கள். — பூகனார் முத்து
2. ஒரு பேரூனின் மரணம்
— மாணு பாலசுரன்
3. அயிலச் சோதனை
— பராசரம் திலகண்டன்
4. திருச்செந்தூர் இன்று; பாப
நாசம் நாளை
— உமா கல்யாணி
5. தேர்க்கால் — எஸ். குமார்
6. பிரிவு தெருஞ்சி
— வதா ராமகிருஷ்ணன்
7. உப்பு பில்கொத்து
— கிருஷ்ணா
8. பெரய் விலங்குகள்
— வினோபியா
9. போர்க்கால குருவிகள்
— குடந்தை சண்முகம்
(அறிமுக எழுத்தாளர்)
10. சண்டைக் கோழிகள்
— பாமா பார்த்தசாரதி
(அறிமுக எழுத்தாளர்)
11. அந்த முதல் துளி — ந. வாகு
(அறிமுக எழுத்தாளர்)
12. மானசிக பீடம் — திருத்
துறைப்பூண்டி மோனாசிசா
13. ஏழைகள் — ராஜ் கோகுல்
14. குண்டு வீச வந்தவன்
— பொன்வண்ணன்

னைத் தேடி வந்திருக்கிறார்கள். என்
பதை எப்படி அறிந்தாய்?"

"உன்னைப் பார்த்தால் தெரிய
வில்லையா? — நீ தப்பி ஓடி ஒளிந்து
கொள்ள வந்திருக்கிறவன் என்று.
நேற்றைக்கே ஊகித்தேன். இன்
றைக்குக் காலையில் உன் சிநேகிதன் —
வைத்தியர் மகன் — மூலமாக அது
ஊர்ஜிதமாயிற்று."

"அவன் என்ன உளறினான்?"

"காலையில் எழுந்ததும் காட்டிலே
மூலிகை தேட வேண்டும் என்றான்.
நான் அழைத்துப் போவதாகச்
சொல்லி இங்கே அழைத்துக் கொண்டு
வந்தேன். என்னிடத்தில் காதல் புரிய
ஆரம்பித்தான். உன்னுடைய
சிநேகிதன் உன்னை முந்திக் கொண்டு
விட்டானே?' என்று சொன்
னேன்...."

"என்ன சொன்னாய்?"

"கொஞ்சம் பொறு; கேட்டுக்
கொண்டு வா! நீ என்னிடம் காதல்
புரியத் தொடங்கி விட்டதாகச் சொன்
னேன். அப்போதுதான் உன் பேரில்
அவனுடைய சந்தேகத்தை வெளியிட்
டான். ஏதோ இராஜ தண்டனைக்குப்
பயந்து நீ ஓடித் தப்பி வந்திருக்கிறாய்
என்று அவனுக்கு வழியில் பல கார
ணங்களால் சந்தேகம் தோன்றிய
தாம்! 'அப்படிப்பட்டவனை நம்பி
அறியாமலாகக் கெட்டுப் போகாதே!
என்னைக் கவியாணம் செய்துகொள்!'
என்றான். 'ரொம்ப அவசரப்படு
கிறாயே? பெரியவர்களைக் கேட்க
வேண்டாமா?' என்றேன். 'பழத்
தமிழ் மரபையொட்டிக் களவு மண்
புரிந்து கொள்வோம்!' என்று உன்
அழகான சிநேகிதன் சொன்னான்.
எப்படியிருக்கிறது கதை?"

"அட சண்டாளப் பாலி!" என்று
கத்தினான் வந்தியத்தேவன்.

"இதற்குள்ளே குதிரைகள் வரும்
சத்தம் கேட்டது. நான் மரத்தின் மேல்
ஏறிப் பார்த்து விட்டு இறங்கி வந்து
அவனை ஏறிப் பார்க்கச் சொன்னேன்.
மரத்தின் மேலே நின்று பார்த்த
போது அ வ னு டைய கால்கள்
வெடவெடவென்று நடுங்கியதை
நினைத்தால் இப்போதும் எனக்குச்
சிரிப்பு வருகிறது..." என்று சொல்லி
விட்டுப் பூங்குழனி சிரித்தான்.

"வினையாட்டு இருக்கட்டும், அப் புறம் என்ன நடந்தது?"

"அவன் மரத்தின் மேலேறிருந்து இறங்கி வந்தான். 'பார்த்தாயா? நான் சொன்னது சரியாகப் போயிற்று! அவனைப் பிடிப்பதற்குத்தான் இராஜசேவகர்கள் வந்திருக்கிறார்கள்!' என்றான். 'அப்படியானால் அவனுடன் வந்த உன்னையும் பிடிப்பார்கள் அல்லவா? நீ ஓடி எங்கேயாவது ஒளிந்து கொள்!' என்றேன். 'அப்படித்தான் செய்ய வேண்டும்' என்றான். 'என்னை விட்டுப் பிரிந்து சென்றான். நான் எதிர்பார்த்தபடியே நடந்தது....."

"என்ன? என்ன நடந்தது?"

"ஓடி ஒளிந்து கொண்டதாக என்னிடம் சொல்லிவிட்டு நேரே அந்தக் குதிரைக்காரர்கள் இருந்த திசையை நோக்கிப் போய் அவர்களிடம் அகப் பட்டுக் கொண்டான்....."

"ஐயோ! பாவம்!"

"அதிகமாகப் பரிதாபப்பட்டு விடாதே! கொஞ்சம் மிச்சம் வைத்துக் கொள்!"

"ஏன் அப்படிச் சொல்கிறாய்?"

"குறையும் கேள்! நீயே தெரிந்து கொள்வாய்! அவர்களிடம் நேரே போனால், அவர்கள் இவனை அதிக வலத்துடன் பார்த்தார்கள். உற்று உற்றுப் பார்த்து ஒருவரோடொருவர் இரகசியமாகப் பேசிக் கொண்டார்கள். 'நீங்கள் யார்?' என்று இவன் கேட்டான். 'நாங்கள் வேட்டைக்காரர்கள்; மான் வேட்டையாட வந்திருக்கிறோம்' என்று அவர்களில் ஒருவன் சொன்னான். 'இல்லை; நீங்கள் என்ன வேட்டையாட வந்திருக்கிறீர்கள் என்று எனக்குத் தெரியும்' என்றான் இவன். அவர்கள் இன்னும் வியப்படைந்து இவனைத் தூண்டி விட்டார்கள். 'வந்தியத்தேவனைத் தேடிச் கொண்டு வந்திருக்கிறீர்கள். அவன் இருக்குமிடத்தைக் காட்டுகிறேன். என்னைச் சம்மா விட்டு விரைகளை?' என்று கேட்டான். அவர் கூறும் அதற்குச் சம்மதித்தார்கள். இவன் அவர்களை அழைத்துக் கொண்டு எங்கள் வீட்டுப் பக்கம் போனான்....."

"துரோகி! சண்டாளன்!....."

"அவர்கள் போவ பிறகு நான் உன்னைத் தேடிச் கொண்டு வந்தேன். தீ கட்டில் இறங்கிக் குளித்துக் கொண்டிருந்தாய்....."

"என்னிடம் அங்கேயே இதைவெல்லாம் ஏன் சொல்வனில்லை? இந்தத் துணிக் கருவி எடுத்துக் கொண்டு ஏன் ஓடி வந்தாய்?"

"இல்லா விட்டால், நீ அவ்வளவு வேகமாக ஓடி வந்திருப்பாயா? அந்த வேட்டைக்காரர்களை ஒரு கை பார்த்துவிட ஏன் என்று அவர்களைத் தேடிப் போயிருந்தாலும் போயிருப்பாய்! ஏன் பேச்சையே ஒரு வேளை நம்பி விடுக்க மாட்டாய். இவ்வளவையும் சொல்லி உன்னை என்னுடன் வரும் படி சொல்வதற்குள் அவர்கள் உன்னை ஒருவேளை பார்த்திருப்பார்கள்....."

ஆகா! இந்தப் பெண்ணையா நாம் அபத்தியக்காரி என்று எண்ணினோம் என்றுவந்தியத்தேவன் நினைத்து வெட்கம் அடைந்தான். இவளிடம் பூரண நம்பிக்கை வைத்தேயாக வேண்டும். இவளுடைய உதவியில்லா விட்டால் நாம் கடலைக் கடந்து இலங்கைசெல்வமுடியாது. இவ்வளவு தூரம் வந்ததும் வீணாகும். பழுவேட்டைரவர்களிடம் திரும்ப அகப்பட்டுக் கொள்ளவும் நேரலாம்.

"பெண்ணே! நீ எனக்கு எவ்வளவு பெரிய உதவி செய்திருக்கிறாய் என்பதைச் சொல்லி முடியாது. மிச்ச உதவியையும் நீதான் செய்ய வேண்டும்....."

"என்ன உதவி வேண்டும் என்று கிறாய்?" என்று கேட்டான்.

"என் சிறேகிதனுடைய இலட்சணத்தைப் பார்த்து விட்டாய் அல்லவா? அவனை நம்பிப் பயன் இல்லை என்று தெரிந்து கொண்டாய் அல்லவா? நீதான் படகு வலித்து வந்து என்னை இலங்கையில் சேர்ப்பிக்க வேண்டும்!"

பூங்குழலி மௌனமாயிருந்தான். நான் தப்பிக் காரியம் எதுவும் செய்யக் கூடியவன் அல்ல என்று உனக்கு நம்பிக்கை ஏற்படுகிறதா? பெண்ணே! இலங்கைக்கு மிக முக்கியமான காரியமாக நான் உட்பென

போய்த் தீர வேண்டும். இந்த உதவி எனக்கு நீ அவசியம் செய்தேயாக வேண்டும்...."

"செய்தால் எனக்கு என்ன தருவாய்?" என்று பூங்குழலி கேட்டாள்.

அவளுடைய முகத்தில் முதன் முதலாக நானத்தின் அறிகுறி தென்பட்டது. கன்னங்கள் குழிந்தன. அவளுடைய முகத்தின் அழகு பன்மடங்கு அதிகமாகிச் சுடர்விட்டு ஒளிர்ந்தது.

மு

தல் நான் இரவு கண்ட கனவில் இதே மாதிரி அவன் கேட்டது வந்தியத் தேவனுக்கு நினைவு வந்தது. நான் அந்த மிகுக் கூரத்

தொடங்கிய மறுமொழியும் நினைவு வந்தது. அதே வார்த்தைகள் மறுபடியும் அகழ்நாவில் வருவதற்குத் துடித்தன. பல்லினால் நானைக் கடித்துக் கொண்டு அந்த வார்த்தை வராமல் நிறுத்தினான்.

"பெண்ணே! இந்த உதவி நீ எனக்குச் செய்தால் உயிர் உள்ள அளவும்

மறக்க மாட்டேன். என்நென்றும் நன்றி செலுத்துவேன். உனக்கு நான் இதற்குப் பிரதியாகச் செய்யக் கூடியது எதுவும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. நீ ஏதாவது செய்யும்படி சொன்னால், கட்டாயம் செய்வேன்!"

பூங்குழலி சிந்தனையில் ஆழ்ந்தாள். சொல்வ எண்ணியதைச் சொல்வ வாமா, வேண்டாமா என்று தயங்கியதைப் போல் காணப்பட்டது.

"என்னால் உனக்கு ஆகக் கூடிய பிரதி உதவி ஏதேனும் இருந்தால் சொல்! திச்சயம் செய்கிறேன்...."

"இது சத்தியமான வார்த்தை தானா?"

"சத்தியம்! சத்தியம்!"

"அப்படியானால், சமயம் வரும் போது சொல்லுகிறேன். அப்போது மறந்துவிட மாட்டாயே!"

"ஒரு நாளும் மறக்க மாட்டேன். நீ எப்போது பிரதி உதவி கேட்பாய் என்று காத்திருப்பேன். அதுவரையில் உனக்குக் கடன் பட்டிருப்பதாகவே எண்ணியிருப்பேன்."

பூங்குழலி மீண்டும் சிறிது நோம்

கோகுலம்
சிசுபடம்பர
இதழில்

16

பக்த வண்ணப்
படக் கதை

கதை:
ஆனந்தி
படம்:
விஜய

சக்தரவர்த்தி அக்பரூம் புத்தசாஸி பரீபாஸம்

சிந்தனை வயப்பட்டிருந்தான்.

“சரி; என்னுடன் வா! இந்தக் காட்டில் ஓரிடத்துக்கு உன்னை நான் அழைத்துப் போகிறேன். அங்கே இன்று பொழுது சாயும் வரையில் நீ இருக்க வேண்டும். பட்டினியாகத் தான் இருக்க வேண்டும்.....”

“அதைப் பற்றிக் கவலை இல்லை! காலைவில் உன் அண்ணி பழைய சோறு போட்டாள். அவளுடைய வயிற்றெரிச்சலைக் கிளப்புவதற் காகவே அதிகமாகச் சாப்பிட்டேன். இனி இராத்திரி வளரையில் சாப்பாடு தேவையில்லை.....”

“இராத்திரி கூடச் சாப்பாடு கிடைக்கிறதோ, என்னமோ? கையில் கொஞ்சம் எடுத்து வரப் பார்க்கிறேன். நான் சொல்லும் இடத்தில் இருட்டும்வரை நீ இருக்க வேண்டும். இருட்டிய பிறகு, நான் நிகும்ப வந்து ஒரு சத்தம் செய்வேன். குயில் ‘குக் கு’ என்று கூவுவதைக் கேட்டிருக்கிறாயா?”

“நன்றாய்க் கேட்டிருக்கிறேன். அப்படி கேட்டிராவிட்டாலும், உன் குரலைத் தெரிந்து கொள்வேன்.”

“நான் குரல் கொடுத்ததும் நீ இவ்விடத்திலிருந்து வெளிவர வேண்டும். இருட்டி ஒரு ஜாமத்திற்குள் பாடில் ஏறி நாம் புறப்பட்டுவிட வேண்டும்.”

“குயிலின் குரல் எப்போது வரும் என்று காத்திருப்பேன்.”

காட்டின் மத்தியில் மணல் மேடு இட்டிருந்த ஓரிடத்துக்குப் பூங்குழலி வந்தியத்தேவன் அழைத்துப் போனான். மேட்டின் மறு பக்கத்தில் மரஞ் செடிகொடிகள் மற்ற இடத்தை விட அதிக நெருக்கமாக இருந்தன. அவற்றை வாகவமாகக் கையினால் விலக்கிக் கொண்டு ஒரு மரத்தின் வழியாகப் பள்ளத்தில் இறங்கினான். வந்தியத்தேவனும் அவனைப்பின்பற்றி இறங்கினான். அங்கே ஒரு பழைய மண்டபத்தில் மேல் விரிய்ப்பு காணப்பட்டது. இன்னும் உற்றுப் பார்த்ததில் இருளடைந்த மண்டபத்தின் இரு தூண்கள் தெரிந்தன. இவை எல்லா

வற்றையும் மரங்களும் செடிகொடிகளும் மறைத்திருந்தன. எத்தப் பக்க மிருந்து பார்த்தாலும் அந்த மண்டபம் அங்கே இருப்பது தெரியவே தெரியாது.

இந்த மண்டபத்தில் ஒரு சிறுத்தை குடியிருந்தது. அது போன் பிறகு நான் இதில் இருக்கிறேன். என்னுடைய சொந்தத் தனி வீடாக வைத்துக் கொண்டிருக்கிறேன். மனிதர்களைக் காணப் பிடிக்காதபோது இவ்விடத்துக்கு நான் வந்துவிடுவது வழக்கம். சட்டியில் தண்ணீர் இருக்கிறது! இன்று பகலெல்லாம் இங்கேயே இரு! நாலாபுறமும் மனிதர்கள் குரல் கேட்டாலும் குதிரைகள் ஓடும் சத்தம் கேட்டாலும் வேறு என்ன தட்புடல் நடத்தாலும் நீ வெளியில் தலைகாட்ட வேண்டாம். மேட்டின் மேல் ஏறிப் பார்க்க வேண்டாம்!” என்று பூங்குழலி கூறினான்.

“இருட்டிய பிறகும் இங்கேயே இருக்கச் சொல்கிறாயா? காட்டு மிருகம். — புலி, சிறுத்தை ஏதாவது வந்தால்?.....” என்று வந்தியத்தேவன் கேட்டான்.

“புலி, சிறுத்தை இங்கே ஒன்றும் இப்போது இல்லை. வந்தால் நீயும் காட்டுப் பன்றியும் வரும். நீரிக்கும் பன்றிக்கும் பயப்பட மாட்டாயே!”

“பயம் ஒன்றுமில்லை. இருட்டில் வந்து மேலே விழுந்தால் என்ன செய்வது? கையில் வேல்கூட இல்லை. விட்டில் வைத்து விட்டேன்.”

“இந்தா! இந்த ஆயுதத்தை வைத்துக்கொள்!” என்று பூங்குழலி மண்டபத்தில் கிடந்த ஓர் ஆயுதத்தை எடுத்துக் கொடுத்தான். அது ஒரு விசித் திரமான ஆயுதம். இருபுறமும் வான் போல் கூர் கூரான முட்கள் இருந்தன. முட்கள் இரும்கை விடக் கெட்டியா இருந்தன. இந்திரனுடைய வத்சராயுதம் இப்படித்தான் இருக்கும்போதும்!

“இது என்ன ஆயுதம்? எதனால் செய்கது?” என்று வந்தியத்தேவன் கேட்டான்.

“இது ஒரு மீனின் வால்! இந்த மண்டபத்தில் குடியிருந்த சிறுத்தை என் மீது பாய வந்தபோது இதனால் அடித்துத்தான் அதைக் கொன்றேன்!” என்றான் பூங்குழலி.

இரட்சகர்கள் முடித்துவிட்டன. கழுதைகள் அணிந்து விடப்பட்டன. தெருவில் பையன்கள் விளையாடிக் கொண்டிருந்தார்கள். அமைதியான தெரு. சூரியனின் கிரணங்கள் சரிவாய் இறங்குகிற ஒரு சாயல் காலம். அனேகமாய் வசதியான வீட்டுப் பையன்கள். அசல் கிரிக்கெட் பேட்டும் பந்துவும் காத்தியமாகிவிருந்தது. நல்ல அகலமான தார் ரோடு. வழுடத்தில் இரண்டு மூன்று தார் பொடுகிறார்கள். தூசு சீரடைவில் தொழிலாளர்கள் கஷ்டப்பட்டுத் தரை பெருக்கி வெற்றிலை துப்பிப் பொகிறார்கள். குழாய்களில் தண்ணீர் வசூகிற தெரு. தெரு வீதக்குகள் எல்லாழும் எரியக் கூடியவை. அமைச்சர் சிவசூ அலுமுகம் வீடு இந்தத் தெருவில் இருக்கிறது.

மெயின் ரோடு முனையில் பாச்சா பந்து வீச, பின்னியார் கோவில் முனையில் ரங்கன் ஆடிக் கொண்டிருந்தான். காம்பவுண்ட் சுற்றிய வீடுகள், கீப்பிடிகள் அடிகம்

தேவையப்படவில்லை. விளையாடுகிறவர்கள் தவிர அம்பலராக ஓர் அரை யூராயர் பையன். மீதிப் பேர் மரத்தடியில் உட்காரத் திருந்தார்கள். தடிமனாகக் கண்ணாடிப் போட்ட பையன் வர்ணனை எண்பதாக வாய்க்கு வந்ததைக் கொட்டிக் கொண்டிருந்தான். பால்கனியில் கட்டைச் சீப்பால் தலைவை வாரியப்படி அய்யவப்போது நகத்து துனியில் பேன் நகக்கி, பெண்ணொருத்தி அகிரத்தையாய் ஆட்டத்தைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான்.

தெருவில் விளையாடுவதில் கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. இரண்டு பக்கக் கண்ணாடி துன்னங்கள். கூட்டடரில் திரும்பும் அண்ணன்கள், காரியம் ஏவும் மாடிகள், கூப்பிடு தொலைவில் பெற்றோர்கள். ஆறு பந்துகளுக்கு இரண்டு கைக்கின்கள் வீதம் ஆட்டம் தடைப்பட்டுக் கொண்டிருந்தது. பால்தாரர்கள், பூக்காரிகள்... ஆடுகிறவர்

கவி அறிவாலும் நினைவு கொள்ள வேண்டிய கவிதைக்குப்பாடு ஒன்று உண்டு. எந்தக் காரணம் கொண்டும் நாகரஜா ராம விட்டுப் பக்கமாகப் பந்தா அடிக்கக் கூடாது. மதராசோபகார சிறிதே சிறிதே மூலமாக அவ்வாறு போர்த்தவர்கள் யாரும் இடையாது அவர் விட்டியல் பந்து விழுந்த ஒவ்வொரு நடவடிக்கையும் மற்றத்தில் குண்டு விழுந்துவிட்ட மாதிரியே கத்திவிடுகிறார். நாகரஜா ராம விட்டியல் குழந்தைகள் சிலையாது அதுதான் தான் இப்படிவெல்லாம் கத்துகிறார் என்று எங்கள் ஒரு நான் கொள்ளும் சிந்தியுமுதலான கவிடம் இப்படியெல்லாம் கத்துகிறவர் ஒருரு என்னவாகப் பகலான் குழந்தை கொடுப்பான்? என்று அகல் அகல அபிப்பிராயப்படுகிறார்.

இதில் இரண்டுமே குடிநீரூட்டித் தர
பயன்படும் வரத்தையில் சுருந்தால்
அந்தத் தடிமனுக்கு எண்ணுப் போட்ட
பயன்பு ஏற்றது போய்ப் புதிதாயிற்று.

“நீங்கள் என்ன நினைக்கிறீர்கள்?”

பாதிநினைவற்ற கடிகார நேரங்கள், சங்கடம், வீட்டில் காப்பி தயாராக இருக்கும் அதற்கு நேரம் ஒட்டிப் பந்தயம் விளையாட்டின் மூலமாக மாற்றப்படும். அவ்வாறு ஊட்டத்தில் வந்ததும், அந்தப் பெரிய வீட்டில் பக்கவாட்டில் இருந்த சிறிய குழந்தைப் பழையோரைப் போல நம்பத்தகுந்த, எவர் காலுமிடமோடு நம்பத்தகுந்தவராகப் போகும்.

“சமீபம், காசித் தொடர்லிங்கு வந்த தக்கெனது” என்று அய்யா. பாசனா திருப்பிப் பார்த்தால் தரையில் எந்த கால் லைக் கிருஷ்ண தெயத்தி. காப்பி குடித்த நாயப்பதன் அப்பா வந்துவிட்டார்.

● 2013 年 12 月 1 日起，在全国范围内实施营业税改征增值税试点。

100

"*Spent the whole day with the children?*"

“காடா குடிச்சென்றதுதான்.”

*முதலில் அமைப்பினர் படிக்க உட்காரத்

 Springer

Long distance?

உதவி அமைச்சர் கருணாநிதி

[illegible]

●●●●● ●●●●● ●●●●● ●●●●● ●●●●●

● 2014 年 12 月 1 日起, 凡在《中国药典》2015 年版颁布前, 已经取得药品批准文号, 且符合《中国药典》2015 年版规定的品种, 其生产、销售、使用均不受影响。

● 2010 年 10 月 1 日起, 凡在境内销售货物或提供应税劳务、服务的企业, 凡符合规定条件的, 均可向主管税务机关申请认定为增值税一般纳税人。凡认定为一般纳税人的企业, 其进项税额可以抵扣销项税额, 从而降低企业税负。

1994, 1995, 1996, 1997, 1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671, 2672, 2673, 2674, 2675, 26

● 2010 年 10 月 1 日起, 凡在境内销售货物或提供应税劳务, 以及进口货物的单位和个人, 必须按照《中华人民共和国增值税暂行条例》(国务院令 2008 年第 540 号) 及其实施细则的有关规定, 向税务机关申报缴纳增值税。

செட்டி, பத்திரிகை மூலம்

சென்னை நகராட்சி சட்டம், 1947

ஒரு ஊரில் குடிநீர் கிடைக்காது. பரந்தோரையெல்லாம் சேர்ந்து

சுற்றுலா, குடிமகன்தர்ப்பு, சுகாதார அமைச்சர்

முதல்தரவாரியத்தால் அப்படித் தீரணி①, மூன்றாம்

புதுச்சேரி, 15.05.2019

இவ்வாறாகவும் பாத்தாளிக் தாக. இருபத்தி

உருத்திர பதாநத பதாநத அருத்திர பதாநத

தானும்போது சான்றிப்படி ஒரு பழனி
டர் அடிக்க வேண்டும் அதை முயற்சி செம்
பும்போது பத்து. அமைச்சர் சிவசு
அதுமுதலில் விட்டதற்கு விழுந்துவிட்
டது.

ஆட்டம் பாதிக்க தீவிரப் பாருதலும்
எனது செயல்தென்று தெரியவில்லை. இந்த
மாநில சந்திரனாக நடைபெறும் முன்ன
நாளைப் பண்டா? என்று சிந்தனை செய்து
உருகி, அதற்கு முன்னாலும் செயலில் உரு
படும் பிழைக்க கொண்டார்கள்.

தெருநிலைய அமைச்சர் சிவசுந்தரம்
முத்தியில் விஜயலக்ஷ்மி பெரியது அமைச்சர்
சாண பிரதம குருகுமர காமபாண்டி கவந்த
கவந்தில் கட்டியுள்ளன. அந்த வீட்டில் எப்
பேரால் ஏதாவது உத்தரவுகளை இதுவரை

தற்போது கன்னடா சட்டமன்ற அமையாவிட்டால்
தான் நெடுவூரி உறுதி போதும் பெரிய நிலை
கள் தென்படும். கற்றுலா பங்குகளை
ஆட்கள் வசூலுக்குக் கொடுத்தால் அந்தப்
பேப்பர் வைத்திருப்பார்கள். வர்ணம் கொ

சனிக் குண்டு போட்டிருப்பார்கள். தொய்
யத் தொய்யத் தரை குடைக்கும் குண்டு.
பத்தியூடன் பெ. து குத்திரிக்கும்பார்கள். சக்
கோரும் இரங்கிய பிறகு இரண்டு பேர்
கட்டுத் உண்ண பொவார்கள். இரண்டு

புள்ளி, சிறந்த திரைப்படங்களைப் பரிசளிப்பதில் குத்தூதர் அது அமைதியை இழக்க முடியுமென்று கருதுகிறார். இப்பரிசளிப்புக்கான விருந்தினர் அழைப்பு, எங்கு எங்கு

[illegible]

இந்த மனநிலை கவரப்படும் அளவுக்கு
இருந்த கும்பலொன்று அவர்கோலமாய்
ஒரு வயது போக்கு கொள்ளும். ஹரிஹர்,
கும்பலாதிபதியானார்.

விவசாயிகள் பணம் தரும் சமயமாகவும் உள்
கூலியும் ஒருவரும், மதுரைநிலக்குறு வத்
திருத்திதீர்கள். தாம் மதுரைநிலம் பெண்
எடுத்தவன். என் மகிழ்ச்சியில் ஒருத்தி
மதுரைப் பக்கம். தான் உங்களை சொந்தம்

மத்தியில் கொஞ்சம் தாடகை அமைச்சராக இங்குதான் போதும் சில நாட்களாக இங்குமே விட்டால் ஆரம்பப்பட்டார்கள் இல்லாமல் இங்கு, அந்தந்த மனது செய்யக் கூடும்

சுற்று செய்வி அடிப்படையோடு தெரு முழு வதும் தூய்மை தர உருவாக்கியது. மண் கொண்டு வரப் பரப்பப்பட்ட பரந்த பாதைகள் பற்றி வருவது தெருக்களில் கொண்டு வரப்பட்டு போனது. அமைச்சர் சிவசாமி அருமுகத்தின் வீட்டில் எப்போதும்

ம.கே. சிலகமார்

11

சுருதுமை!

சுருதுமை! மாநிலம் மூசன் மாவட்டத்தில் கலிநாயகி என்னும் கிராமத்தைச் சேர்ந்த ஏழை விவசாயி ஒருவர் வாங்கிய கடனைத் திருப்பிச் செலுத்தாததால், நிலவள வங்கி அவரது நிலத்தை ஏலத்துக்குக் கொண்டு வந்தது. அக் கிராம மக்கள், ஒற்றுமைமாக இருந்து அந்த நிலத்தைப் பறிவென்று, எப்போதுக்குமேல் ஏலத்தில், கேட்கவில்லை! எனவே ஏலம் விடுவது கைவிடப்பட்டது!

ஆதாரம்: ஸன்டே

தகவல்: தோ பஞ்சு

ஏதாவது நடந்தபடியே இருக்கும். இன்றைக்குப் பாச்சா அடித்த பந்து அங்கே போய் விழுந்துவிட்டது.

மேயங்கள் நடுத்தெருவில் நின்றுருந்தார்கள். பாச்சாவின் அப்பா பக்கத்தில் போர்ஷனில் இருந்து வெளிப்பட்டார். பாச்சா திரும்பிப் பார்த்தான். சிவலை ஆறுமுகத்தின் வீட்டை நோக்கித் திரும்பி நடைபெற ஆரம்பித்தான். பந்து அவனுடையது. அப்பா, பாச்சாவை ஒவ்வொரு தவறுக்கும் பிரத்தியேகமாகத் தண்டிக்க மாட்டார். மனத்துக்குள்ளாகத் தவறுகளுக்குக் கணக்கு வைத்துக் கொள்கிறார். அப்பறம் ஒருநாள் தீர்ப்பு தான். இன்றைக்குப் பந்து தொலைவதற்கு, உச்சத் தவறாக அமையலாம்.

"ஏய் கூர்க்கா" என்று பாச்சா, "என்ன?" என்றான் வாட்ச்மேன். துழிசூலக் காவலன் - சிவலை ஆறுமுகம் வீட்டு வாழிற் காவலன்.

"பந்து உள்ளே விழுந்துடுத்து."

"என்னென்று கூப்பிட்டே?"

"கூர்க்காவினா..."

"அதுக்கு முன்னாலே?"

பாச்சா சிறிது நேரம் யோசித்தான்.

"ஏய்..."

"ஏய்வினா கூப்பிட்டே? நுகொப்பளு வெச்சக் கோது போட்டாரு?" - பாச்சா அப்படியே நின்றுருந்தான்.

"வாழிலே என்னடா கொளுக்கடன்னா?"

"வாழிலே வாட்ச்மேன்."

"எனக்குப் பந்து வேணும்."

"மொதல்ல மன்னிப்புக் கேளு. ஏய்ந்து கூப்பிடுறியே! மரிவாளை தெரியுமா?"

பாச்சா திரும்பிப் பார்த்தான். தெரு நடுவில் எல்லாப் பையன்களும் நின்று இங்கேயே பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள். வீட்டு வாசலில் அப்பா பக்கத்தில் இப்போது அம்மாவும் நின்றுருந்தான்.

"பந்தைக் கொடு. நான் போகணும்."

வாட்ச்மேன் கதவைக் கொஞ்சம் திறந்து விட்டான்.

"போ... போய் எடுத்துக்க."

பாச்சாவுக்குப் பயமாய் இருந்தது. இதில் ஏதோ குது இருக்கிறது.

"எடுத்துக்க போ."

பாச்சா தயங்கி நின்றான். அனைக்கமாய் எல்லா வீடுகளின் பெரியவர்களுக்கும் வெளியே வந்துவிட்டார்கள். அப்பாவின் பக்கத்தில் வக்கீல், ஆபீட்டர், மாமாக்கள் நின்று கொண்டு மொத்த பேரும் இந்தப் பக்கம் பார்த்தார்கள்.

"எடுத்துக்க போ..."

அமைச்சர் வீட்டு அல்சைன் பெரியதாகக் குன்றத்தது.

"ராமசாமி, என்ன அந்தப் பையனோட வெவகாரம்?" நாலி சப்தம் பிரதானமாகக் கணத்த குரல் ஒன்று வந்தது. அமைச்சர் சிவலை ஆறுமுகம் போர்ட்டுகோவில் இறங்கி நின்றார். நல்ல உயரம், கழுத்தின் மைனர் செலின் பளபளத்து, திரிப்பாவின் கழுத்தடியில் காணாமல் போனது. கைத்தறித் துண்டில் துடைக்கக் கண்ணாடியைக் கழற்றினார். தங்க ஸ்பிரேம் கண்ணாடி உங்கள் கையில் வைத்து ஊதி துணித் துண்டில் துடைத்து அணிந்தார். பாச்சாவின் அப்பா இப்போது தெருவுக்கே வந்துவிட்டார்.

"வீளையாட்ச் சொல்ல பந்து உள்ளார வினாத்துடுக்க" என்றான் வாட்ச்மேன்.

"எங்கே வினாத்துடுக்க?"

"தோ... அங்க. எடுத்தாரேன்..."

இரு.

ஆறுமுகம் கையமர்த்தினார். தொடட்டத்தில் விழுந்த பந்தை அவரே பிடி எடுத்தார்.

தென்னை மரத்தடி கரம் ஒட்டி இருந்தது. நாகுக்கான தட்டல்களில் மண் உதிர்த்தது.

இந்தா நம்பி.

முதுவில் தட்டிக் கொடுத்தார்.

தென்றல் காற்று கொஞ்சம் தெரு முழு வதும் வீசியது. வீட்டிற்குள் போவதற்கு முன் சிவலை ஆறுமுகம் வாட்ச்மேனைப் படியில் நிறுத்தினார்.

"எதுவுக்கும் இருக்காய்யா உம் மன்னாட விலே? அத்தனை பேர் பார்க்கச் சொல்ல இப்படிப் பண்ணறியே? ஒருத்தனும் ஒட்டுப் போட மாட்டாங்க... பேமானிப் பங்க..."

டாக்டருக்கு ரூபரேஷன்!

டாக்டர் எம். என். வெங்கடராமன்

செப்பொழுதும் போல்தான் அன் னறக்கும் மூன்று செட் டென்னிஸ் விளை வாடிவிட்டு வீடு திரும்பிக் கொண்டிருந் தேன். ஆனால் என்னறக்கும் இல்லாத மாதிர் அன்று மட்டும் உடல்நிலை வீதிடு வாக்கமாக இருப்பதை உணர்த்தின. ஒரு டாக்டரான எனக்கு அன்றைய சோரலுக் கான காரணம் என்ன என்பது புரிய வெரு தெரம் அகவிலில்ல. என் இதயத்தில் ஏதோ கோளாறு இருக்க வேண்டும்! நான் நினைக்க படியே இதயத்தில் நிறொன்று பட படப்பு ஏறிப்பட்டு. ஸ்ட்ரீட் ஸ்ட்ரீட் என்று சீராக இருக்க கொண்டே இதயத் துடிப்பு ஒரு தாள வாத்தியக் கச்சேரி போல் பல ஜடிகம் பேச ஆரம்பித்தது. இது நடந்தது 1987 டிசம்பர் மாதத்தில். 1987 ஆரம்பத்திலிருள் இதே அனுபவம் ஐந்தாறு முறை ஏற்பட்டு. ஒவ் வொரு முறையும் ஆஸ்பத்திரியில் சில இனங்கள் தங்கி. சிகிச்சை பெற்றுத் திரும் பும்படி ஆயிற்று.

தடுத்தா வயதை எட்டி விட்டதால் நான் வழக்கமாக வகுடாந்திர மருத்துவப் பரி சோதனைக்குப் போகும் வழக்கத்தை மேற் கொண்டிருந்தேன். அத்தனைய ஒரு பரி சோதனை இப்போது எனது இதயத்தில் ஏதோ கோளாறு இருக்கிறது என்று சந்தே

கித்து மேலும் சில பரிசோதனைகள் செய்து கொள்ளக் கொண்டுர டாக்டர். அப்பரி சோதனை முடிவுகள். இதயத்தின் இடது பக் கத்தில் ஒரு வால்வின் வால் சற்றுக்குறுவி ற்குப்பதை உணர்த்தின. ஆனால் மற்றபடி இதயத் துடிப்பும், இதயத்திற்கு வரும் ரத்த ஓட்டமும் சரியாக இருந்ததால் நான் என் வழக்கப்படி அறுவைச் சிகிச்சைகள் செய் வதிலும், டென்னிஸ் ஆடுவதிலும் ஈடுபட லாம் என்று டாக்டர்கள் கூறியிருந்தனர். அவர்கள் அளித்த மாதிரியத்தில் நானும் தொடர்ந்து நான் தவறாமல் டென்னிஸ் ஆடி வந்தேன். ஆனால் எனது இதயத்தால் டென்னிஸ் ஆட்டத்துக்கு ஈடு கொடுக்க முடியவில்லை என்பதை அடிக்கடி தொன் டிர தாள வாத்தியக் கச்சேரிகள் ஊர்ஜிதப் படுத்திவிட்டன!

எனக்குத் தவறான அறிவுரை வழங்கிய மருத்துவர்களே நான் நொந்து கொண்டு வேறுபுரில் உள்ள திபுனரிடம் சென்று முறை சிட்டுடன். அவர், "தீ என்னுடம் டென் னிஸ் ஆடினால் பரவாயில்லை; ராஜிக் கிருஷ் ணன் போன்ற டென்னிஸ் வீரர்கள் கைக் கு டன் ஆடினால் அப்படித்தான்!" என்று கின்

டல் செய்ததொடு எனது டென்ஸின் ஆட்டத் துக்குத் தடை விதித்தார்.

இருப்பினும் தான் வாத்தியக் கச்சேரி கள் என் இதயத்தில் அரங்கேறுவது திற்கவே யில்லை. மாறாக அவை அடிக்கடி தோன்ற ஆரம்பித்தன. என் மனதின் திருமணத்திற்குச் செல் தினங்களே இருந்த போது மீண்டும் ஓர் ஆல்பத்திரி வாத்தியைச் செயல் வேண்டியதாகப் போயிற்று. அப்போதுதான் தான் ஒருமுறை அமெரிக்கா சென்று. அங்குள்ள இதய நோய் திபுனர்களின் அறியுணர்வைப் பெற வேண்டும் என்று யோசனை வழங்கினார் எனது மருத்துவர்.

அங்கே அவர்கள் ஆபரேஷன் செய்து கொண்ட சென்னுங்கள்...

"செய்து கொண்டீர்கள்?" என்று சுவை மின்றிப் பதில் சொல்லி விட்டார் எனது மருத்துவர்.

ஒரு டாக்டர் விவாதிப்பதற்கும், அந்த விவாதி யினால் என்னென்ன கோளாறுகள் ஏற்படும், எதிர்பாராமல் என்னென்ன நடக்கக் கூடும் என்பன போன்ற திணவுகளே அவனாகக் கதிகலங்கச் செயல்பட போதுமா என்பதை அந்த திணவுகளுடன் இம் நூலும் ஒரு மனச்சோர்வு ஏற்பட்டிருந்தது. இவ்வாறு, மது போன்ற எந்தக் கெட்ட பழக்கமும் இல்லாத எனக்கு ஏன் இதயக் கோளாறு வரவேண்டும்? என்ற கேள்வி தான்மேல் மனச்சோர்வுதான்! குடும்பத்தா ளிடம் முழு விவரங்களைச் சொல்லவும் முடிய வாய் மெல்லவும் முடியாமல் தான் தவித்த போது எனக்குத் கதிரிபுறட்டி, எனக்குவித்த வர்கள் தன்பர்கள்தான்!

விமோனப் பயணத்தின் போது இருதயம் வம்புபண்ணினால் என்ன செய்வது என்ற பயத்தில், தேவையான மருந்து, இருதெக்கைக் கூவியவற்றை எடுத்துக் கொண்டிருந்தேன். விமோனத்தில் டாக்டர்

அவ்வமளில் நேற்று வங்க சட்டமன்ற கூட்டத் தொடரின் போது, சைப் தட வடிக்கைகள் ஓரிருநிமிடங்களுக்கு தடக்க வில்லை! எனது ஆபரேட்டர் தன்னுடைய ஏ.சி. அறைநில் நாக்களினில் அமர்த்த படியே உறங்கிவிட்டதுதான் காரணம்! ஆதாரம்: ஸ்காட் டைவல்: டிரா பஞ்சு

தான் டென்ஸின் மகன் (அவரும் ஒரு டாக்டர்) என்னுடன் பிரயாணம் செய்தது எனக்கு மிகவும் ஆறுதலாக இருந்தது. நல்ல வேளையாக அவரது சேவைக்குத் தேவை இல்லாமல் போயிற்று.

ஹரஸ்டன் போய்ச் போர்த்த இரண்டாம் நாள் டாக்டர் டென்டன் கூலியின் உதவியோடு டாக்டர் வீரேந்திர மாதூர் என்னைப் பரிசோதித்து, இதயத்தில் ஆபரேஷன் செய்ய வேண்டும் என்று தீர்மானித்தார்.

ஹரஸ்டனில் மனைவியுடன் என் னைத்துவர் விட்டில் தங்கியிருந்தேன். அப்போது தற்செயலாக 'Sergeant James Linn' என்ற புத்தகத்தை தான் படிக்க நேர்ந்தது. அதன் எழுதிய ஒரு புகழ்பெற்ற மருத்துவர் ஓர் அறுவைச் சிகிச்சை திபுனார், என்னைப் போலவே அவருக்கும் டென்ஸின் ஆடும்போது தெலுக் வலி ஏற்பட்டு, ஆபரேஷன் செய்ய வேண்டியதாகப் போயிற்று. கமக்கு நடந்த ஆபரேஷனைப் பற்றிய விவரங்களை அந்நிலை விலாக எழுதி யிருந்தார். அமெரிக்க மருத்துவமனைகளில் உள்ள பொதுவான சில குறைகளை அந்த நூலில் குறிப்பிட்டு இருந்ததுடன், ஒரே ஹார்ட் ஆபரேஷனின் போது மருந்து கொடுத்து இதய ஓட்டத்தை திறுத்தி விடு வார்கள். ஆபரேஷன் முடிந்த பிறகு அதனைத் திரும்ப இயங்கச் செய்யும் முயற்சியில் ஐந்து சதவிகிதம் தோல்விக் கூடும். இடம் உணர்ச்சியற்ற விவரங்களையும் அவர் இவ்வு மறைவிலிருந்த தெளிவாக எழுதியிருந்தார்.

டாக்டர் மாதூர் எனக்கு ஆபரேஷன் செய்வ வேண்டும் என்று கூறியதற்கு இத்தப் புத்தகத்தான் முதலில் திணவுக்கு வந்தது. ஆனால் அப்புத்தகம் ஏற்படுத்திய பயத்தை என்டில் பற்றிய பயம் தூக்கிச் சாப்பிட்டு விட்டது! ஆகவே, ஆபரேஷன் என்னால் ரத்தம் ஏற்றுலார்களை அமெரிக்கர்களின் ரத்தத்தை ஏற்றுக் கொண்டால் என்டில் வரும் அபாயம் இருக்கிறதே!

இத்தப் பிரச்சினையைச் சமாளிக்க எனக்கு ஒரே ஒரு வழிதான் தோன்றியது. அமெரிக்க காலில் உள்ள ஒரு சிறித்துவமதப் பிரிவின் பிரிவினிருந்து ரத்தத்தை ஏற்படுவதில் அவசியமான தங்கள் உடலினிருந்து மூலக் கட்டியை ரத்தத்தை எடுக்கச் செய்த தங்க ளுக்கே அரைத் திரும்பவும் சூலுத்திக் கொள்ளும் பழக்கத்தை மேற்கொள்ளின் னாம். தானும் இல்லாறே செய்யத் தீர்மானித்தேன். அதன்படி ஆபரேஷனுக்கு அறு தினங்களுக்கு முன்னால் என் உடலினிருந்து ஆனாம் மீஸ்கி இரத்தத்தை எடுத்துக் கொண்டு ஆபரேஷனுக்குப் பிறகு எனக்கே அரைத் திரும்பிச் செலுத்துவதற்காகச் சேமித்து வைத்தார்கள்.

ஏப்ரல் பன்னிரண்டாம் தேதி மெயில் டூக்கன் மருத்துவமனையில் பிரித் தேன். அன்று (ஜூனியற்றுகிழமை) இரவு டாக்டர் கூலி என்னைப் பார்க்க வந்த போது

“இருபத்திராஜ மணி நேரத்தில் நடவடிக்கை எடுக்கவும் இது ஒரு கைப்பிடி அணுப் பிளேயோ... நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்வதா?”

“ஓ... கைப்பிடி எட்டு மணி நேரத்துக்குத் தொலைக்கச் சொல்லிட்டேயோ!”

— கரடினாள் மெய்யாபாரதிபிசா

மணி பதினென்றது! அப்போதுதான் அவருக்கு நோய் கிடைத்தது! உணரப்படுகிற ஒரு மனிதர் என்றால் அது டாக்டர் கூலியைத் தவிர வேறு யாராக இருக்க முடியும் என்று விளக்கு போடுகிறார்.

மனுதான் மேலும் சில பரிசோதனைகளைச் செய்தார் டாக்டர் மாதூர். இரண்டு தொண்டைகளிலும், இரண்டு ஊலிகளில் “ஒருமி” அல்ல வற்பியே இதயத்தில் வலது. இடது பக்கம் கழுக்கு இரண்டு குழாய்களைச் செலுத்தி, பழுதான வாய்க்கைச் சோதித்தார். இதயத்துக்குப் பிழாதுமான அளவு ரத்த ஓட்டம் கிடைக்கிறதா என்று சோதித்தார். இரத்தோதாரணைச் செய்யப்படுவதை என் னதிரே இருந்த ம. வி. திணையில் தானே பார்த்துக் கொண்டேன்! மருத்துவமனையில் ஒய்வுவார் அளவிலும் ம. வி. இருந்தது. அதில் ஒரு சாளரம். அந்த மருத்துவமனையில் பல்வேறு வருதிகளில் செயல்படும் பரிசோதனைகளைப் பார்த்து முடித்தது. நோயாளிகளின் பவத்தைப் போக்கவே இந்த ஏற்பாடு!

பரிசோதனைகள் முடித்து, மதியம் டாக்டர் மாதூர் என்னிடம் பேசினார். “பழுதாயிருக்கும் வாய்க்கைச் சரி செய்து விடலாம். அதில் விக்ஸ் எலும் இராது.” என்றார். நான் நிம்மதிப் பெருமூச்சு விட்டேன். என்னென்றும் பழுதுபட்ட வாய்க்குக்குப் பதில் செயற்கைமான மாற்ற வாய்வு பொருத்தும் ஆபரேஷன் செய்து கொண்டால், ரத்தம் உறைந்து போகாமல் இருக்க ஆய்வு முறையிலும் ஒரு மருத்தை உட்கொண்ட வேண்டிய வரும் என்பது எனக்குத் தெரியும். தவிர அகவப்போது எத்தப் பரிசோதனை செய்து கொள்ள வேண்டியிருக்கும்! உடலுக்கு அதிர்ச்சி, ஆயுக்கம், ஏதும் ஏற்படக் கூடாது... தங்க காலமாய் இந்த நவீனசாஸ்திரத்து தப்பி யோம் என்று நினைத்துக் கொண்டிருந்த போதே டாக்டர் மாதூர் ஒரு குண்டைத் தூக்கிப் போட்டார்.

“உங்கன் இதயத்துக்கு வருகிற ரத்த ஓட்டம் போதவில்லை. ஒரு ரத்தக் குழாயில் தொண்டூறு சதவீதம் அடைப்பு இருக்கிறது. அதனால் சுப்பாஸ் ஆபரேஷனும் செய்ய வேண்டும்” என்றார்.

எனக்கு ஒரு நிமிடம் முதுகுத் தண்டு சிவ்விட்டது! தொண்டூறு சதவீதம் அடைப்பு என்பது எத்தக் கனமும் தர

சமமாக மாற்றிடுக்கலாம். அந்த விஷயத்தில் நான் டென்னிஸ் ஆடிச் கொண்டிருந்தாலும் சரி, தாங்கிக் கொண்டிருந்தாலும் சரி, ஏன் ஒரு நோயாளிக்கு ஆபரேஷன் செய்து கொண்டிருந்தாலும் கூட ஹார்ட் அட்டாக் ஏற்பட்டிருக்கும். என் உயிர் உடம்பினிருந்து பிரிந்திருக்கலாம். ஹெய்ஸ்டுக்கு வந்தது எய்வளவு தலவதாகப் போயிற்று!

அன்றிரவு டாக்டர் கூலி இரண்டாம் முறையாக என்னைப் பார்க்க வந்தார். மனுதான் ஆபரேஷன் செய்யப் போவதாகச் சொல்லித் தைத்துக்கி விட்டபெற்றார். அவர் சென்ற பிறகு நான் பலவித யோசனைகளில் ஆழ்ந்து போடுகிறேன். இதுவரை வாழ்ந்த ஓய்வு வலுடைய வாழ்க்கையில் என்னத்தைச் சாதித்தேன்? பிறகு உபயோகமாக இருந்தேனா? மனிதர், முற்றந்த கழுக்கு என் கடமைகளைச் சரிவரச் செய்தேனா? போன்றவென்றென்ற என்னுள் நோய் தின. அப்படியே தூங்கிப் போடுகிறேன்.

கூலியில் ஆபரேஷனுக்கு என்னைத் தவிர செய்தார்கள். அப்போது மிகவும் அமைதியாகவும் சத்தோதரமாகவும் நான் உணர்ந்தது எனக்குத் தெரியாதே! ஆசைப்பித்த அளித்து. உவம்பு புகழ் டாக்டர் கூலியிடம் ஆபரேஷன் செய்து கொள்ளக் கொடுத்து வைத்திருக்க வேண்டுமே என்று நினைத்துக் கொண்டேன். கூடவே, என்னிடம் ஆபரேஷன் செய்து கொண்டவர்கள் என்னைப் பற்றி இப்படி நினைத்துக் கூலியினிடம் இருந்திருப்பார்களா? என்று என் உண்மையில் கேட்டது. மனத்தில் இன்னொரு ஓரம் குடுப்பதற்குக் குடி வெளியே வரவும் தனித்தனியே பெயர் சொல்கிக் கூப்பிட்டு டாக்டர், ஸ்பைஸ்! என்று விடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தது. இவ்வளவும் சில நிமிட கூட்டுரெசர் சவாரியின் போது மனத்துக்கு அரக்கனே முடித்து விட்டன.

ஆபரேஷன் இயைபட்டால் ஒரு மினி பாரத விவாசைக் கண்டு பூரித்தேன். உ.யி. ஸ்பைச் சேர்ந்த டாக்டர் மாதூரைத் தவிர, பம்பாயைச் சேர்ந்த மயக்க மருந்து தியுனாகும், கேரளாவைச் சேர்ந்த தரிசும் இருந்தனர். மேலே இருந்து வெளிக்கூடம் சித்திய இரண்டு ராட்சச விளக்குகளையும், சுற்றிலும் மின்னிய வெள்ளை வெளேர் சுவர்களையும் பார்த்துக் கொண்டேயிருக்கையில் மயக்க மருந்து நரப்பட்டு நினை

விழத்தேன். ஆப்போஷன் நான்கு? மணி நேரம் நீடித்ததாகப் பின்னர் அறிந்தேன். நினைவு தெனியும் வரை ஒரு நிமிடத்திலான தூக்கத்தில், கனவுகளில்வாத நித்திரையில் ஆழ்ந்து விடத்ததைப் போலவே உணர்ந்தேன். இரண்டரை மணி நேரத்துக்கு வந்து இதய இயக்கம் நிறுத்தி வைக்கப்பட்டும் பிறகு மீண்டும் துவக்கப்பட்டதைச் சுய நினைவு திரும்பிய பிறகு சொன்னார்கள். நான் கண் விழித்தபோது டாக்டர் கூனி என்னைப் பெயர் சொல்விக் கூப்பிட்டுக் கொண்டிருந்தார். உடலில் எங்கு பார்த்தாலும் குழாய்கள். எட்டு குழாய்கள் எண்ணியதாக ஞாபகம்!

ஆப்போஷனுக்குப் பிறகு ஹாலஸ்டன் ஆஸ்பத்திரியில் அவர்கள் என்னைக் கவனித்துக் கொண்ட விதத்தை மறக்கவே முடியாது. அவ்வப்போது நரீககள் வந்து, 'பெருமூச்சு விடு, கையை நீட்டு, காலை மடக்கு' என்று கூறி உடலை அசைவச் செய்தார்கள். இரண்டு மணி நேரங்களுக்கு ஒருமுறை உடம்பையே புரட்டிப் போட்டுத் தவயனைக் களைச் சரி செய்து அண்டை கொடுத்தார்கள். வனியெல்வரம் பறந்து போய்ச் சுகமாகத் தூக்கம் வந்தது.

ஆப்போஷன் முடிந்த மூன்றாவது நாள் தீவிர கவனிப்புப் பிரிவினிருந்து பழைய அறைக்குத் திரும்பினேன். ஐந்தாம் நாள் நடக்க ஆரம்பித்தேன்; ஏழாம் நாள் இரண்டு மைல் தூரம் நடந்தேன்! அறையின் வாசலில் அன்றன்னைக்கு நடந்த தூரத்தைக் குறிக்க ஓர் அட்டி, வலையைத் தொங்க விட்டிருந்தார்கள் - இது நேரவாளிகளை நடக்க ஊக்குவிக்கும் பொருட்டு! காலை ஆறு மணி முதல் இரவு பதினொரு மணி வரை இரண்டு மணி நேர இடைவெளியில் நரீககள் வந்து கவனித்துப் போரூர்கன், டாக்டர் மாதூர் இளமும் வந்தார். மூன்றாவது நாளுக்குப் பிறகு டாக்டர் கூனி அத்தர்த்தியானம் ஆகிவிட்டார். அவ்வளவு பிரி! எனக்கு நினைவு தெரிந்து நான் அவருடன் பேசிப் பழகிய நேரம் வெறும் ஐந்து நிமிடங்கள் தான். ஆனால் இன்று நான் புதிய மனிதனாக நடமாடக் காரணம் அந்த அற்புத மனிதரின் அபார கைத்திறமைதான்.

இப்போது ஒரு புதிய சக்தியை என் உடலில் உணர்கிறேன். தான வர்த்தியக் கச்சேரிகள் போன இடம் தெரியவில்லை!

— டாக்டர் எம். எஸ். வேங்கடராமன்

அருத்த கதழில்...

விரலாறு
புடைப்பாரா
வி.பி.சுக்?

— அடையக்கடகரை

நாற்பதாண்டு
சுதந்திரத்தில்

நாடு
கண்டதென்ன?

— ஆய்வு

விஸ்ப்ரம்

ஒரு டயபடிக் உணவு

148

நீரிழிவுக்காரர்களுக்கென்றே பிரத்யேகமாக
வடிவமைக்கப்பட்டது.

சோர்வை நீக்கி, சக்தியை கொடுத்து
தேம்பை ஊட்டுகின்றது

கொழுப்புச் சத்து சிறிதும் இல்லாதது

முழுவதும் தானிய, பருப்பு வகைகளால் ஆனது

செயற்கை வண்ணமோ, மணமோ, ருசியோ
சேர்க்கப்படாதது இயற்கை தந்த பாதுகாப்புடன்
அளிக்கப்படுகிறது

ஸ்பென்ஸர்ஸ், சிந்தாமணி, தீவிரீஸ் மற்றும் எல்லா மருந்துக் கடைகளி
லும், டிபார்ட்மெண்டல் கடைகளிலும் கிடைக்கும்.

“உன் பிள்ளையைக் கூட்டிக் கொண்டு போ” என்று சொல்லவில்லை. “உன் புருஷனைக் கூட்டிக் கொண்டு போ” என்று அவன் அறுத்துவிட்டான்.

இது விசேஷமா. இல்லை ஆங்காரமா?

இல்லை இது எனக்கு வசப்படாது. பிறர் சொத்து - என்னைக் கூட்டினும் உனக்கு அதிக உரிமை உண்டு. இல்லவனவதான். இப்படித்தான் எனக்கு விதித்தது என்னை நிக்ரோமா?

எட்டட்டி தூரத்தில் இருக்கும் கலையரையே அம்மா பார்த்துக் கொண்டிருந்தாலும் அவன் மனம் வெகு தூரம் எட்டிப் போய்க் கைகட்டி நின்றுவிட்டது தெரிகிறது.

இனி இந்த ஷணம் எந்தப் பக்கம் சாய்வது என்பதை முரளிதான் தீர்மானம் செய்ய வேண்டும். தீர்மானித்தல் புருஷனுடன்தான். இடம், வலம் இரண்டும் சீர்தூக்கிப் பார்த்து எங்கே எப்போது என்ன செய்வ வேண்டும் என்று முடிவு கட்டுவது ஆணின் கடமை. அங்கு, இது ஆணுக்குப் பெரிய கனம். பேரவஸ்தை.

அடிமைமைய இருந்து விடுவதில் சௌகரியம் உண்டு. அரசனாக வேண்டுமெனில் முடிவு செய். தீர்மானம் பண்ணு. இடதர வலதர இப்போதே சொல். ஒவ்வொரு நாளும், ஒவ்வொரு வேலைவிலும் தீர்மானம் செய். முடிவெடுப்பது கிரமம் இல்லை. எவர் மனம் நோகாமல், தர்ம திவாயம் பார்த்து, சுற்றுக் சூழ்நிலை புரிந்து, தொலைநோக்கோடு முடிவு செய்வது ஒரு வேதனை.

பெண்ணுக்கு இந்தப் பாரம் இல்லை. வாழ்க்கையைப் பிறர் கையில் ஒப்படைத்துக் கட்டினைக்குக் காத்திருப்பவருக்கு இந்த வேதனை இல்லை. ஆணுக்குத்தான் வாழ்க்கை கிரமம்.

காக சம்பாதி, காவல் தொழில் செய். கருணை மணுக்கலை முற்றிலும் கவனித்துக் கட்டினைகள் போடு. அதைக் கருணை போடு போலி, கட்டினைகளைக் காதலோடு சொல். கவலையில் காமம் தீர்க்கும் வன்மை காட்டு. கமந்து பெத்தது தனால்தான் நழுவினதும் அந்தரும் சொது போடு. அதைக் கவனமாய்க் காவல் காத்து வா, நிதிக்காதே. ஒடு, காக சம்பாதி. திணை நின்றது, காக திணைவ கொண்டு வா.

அம்மா என்னை பெண். மனைவி என்னை பெண். சுகோதரி என்னை பெண். மகள் என்னை பெண், கோரம்போர்டின் நானு மூலையில் தூறு ஒட்டடிகள். அத்தனை வாயிலும் அன்பும் பொருளும் கொண்டு வந்து வந்து. கடைசியில் வென்றது ஸ்டிரைக்க

ராய்க் கடைசியில் வெறுமே நிலம். எதிரும் புதிருமாய் அடிபட்டு, முட்டி, மேரது. ஒடு.... ஒடி ஒடிக்க காச கொண்டு வா. நானு மூலையில் வாரிவிற்று.

இல்லை வெளியில் தீ தண்டம். நானு மூலையில் அமே தாற்றும்.

பெண்ணாய்ப் பிறந்திருக்கலாம். “எனக்கு என்ன பண்ணுவதென தெரியலை” என்று மலங்க மலங்க விழித்து நிற்கலாம்.

ஆண் விழித்து நிற்க முடியாது. ஆண் கையைப் பிணைத்து நிற்பது என்னவ தரும் விஷயம்.

அம்மா! நம்ம வீட்டில் பகைவனிடம் போராடுவதற்கு ஒரு விஷயம்தான்மா...

“நான் வெளியே வந்தால் வெளியே நினைவில் படுத்துக்கிறேன்.”

எப்படி முடியும்? இது என்ன பதில்.... அம்மாளைத் திண்ணையில் படுக்க வைத்து விட்டு, அகமுண்டவனாயும், பொண்டாட்டி

நேரம் யுத்தம்

அம்மா திரும்பத் திரும்ப
ஒரேவிதமான சொல்வாய்
உரைத்தாள்.

"ஓ போ!"

"ஓ போ!"

"ஓ போ!"

"நான் தானேக்கு வரேன்.
தனியா வரேன். அப்போ
பேசு..."

முரளி ஏழுந்தான். உடுத்
திக் கொண்டான். அப்பா
படத்தை தமஸ்கரித்தான்.
அம்மாவைக் கிழக்கு
பார்த்து நிதகச் சொல்லி
மனைவியோடு விழுந்து
வணங்கினான். அம்மா
பேசாமல் நின்றிருந்தான்.
வாசல் வரை வந்தான்.

"போயிட்டு வரேன்
மாமி!" என்ற வலிதானை
அரை தொடிக்கும் குறை
வாய் உறுப்ப் பார்த்தான்.

"நான் ஏதாவது தப்
பாய் பேசியிருந்தாய் முன்
விக்கடுவலிதா" என்றான்.
பனிச்சென்று தகித்து
உள்ளே போய்விட்டான்.

வலிதா விட்டுக்கு ஆட்
டோவில் போகிற போது
உயிர் எங்கேயோ கழன்று

யும்.... பேசக் வராதா... இல்லை. பேசக்
வரத்தான் திண்ணைக்குப் போகிறேன் என்
கிறாயா....

"எதுக்குமா" முரளி மெய்கைமையாக்
கேட்டான். "அவர்கள் வீடு சௌகர்வமாய்
இருக்கிறே!"

"சரி, அங்கேயே போய் இரு."

"பனீர்ஜ அரைஞ்சாய்ப்பல பேசறியே..."

"சரி, வந்துண்டு போயிண்டிரு."

"வேறே வீடு பார்க்கறேன். பெரிசா

உனக்கும் சொன்காயமா..."

"எனக்கு இது போதும்."

"வேறே விட்டுக்கு வரமாட்டியா?"

"அவன் வேறே, நான் வேறென்று சொல்
கிட்டா உம் பொண்டாட்டி. தி அங்கேயே
இரு."

"கொலமா பேசறியா?"

"என்ன நினைச்சேனோ, அது நடக்கிறது.
அப்பறம் கொலம் என்ன?"

"முடிவா ஒரு பதில் சொல்லு."

"ஓ போ!"

"போயிட்டு வானு சொல்ல மாட்
டியா?"

முரளி கெஞ்சினான். ஆன் அடிபடும்
தோம் இது. கத்தியைக் கீழே விட்டு விட்டுத்
கயர் மூலையில் சரித்து உடம்பு இறுக்கிக்
கொண்டு தொக்க தொக்கென்று உடை
வாங்கும் நேரம்தான்.

விழுந்து விட்டது போலிருந்தது.

வலிதா அளர்வடி தகித்து அவனுக்கு
அருகே நெருக்கி உட்கார்த்து கொண்டாள்.
மெல்லத் தன் இடது கையால் அவன் வலது
கையைப் பற்றினாள். எக்கிக் தனித்து அவன்
முகத்தைப் பார்த்தாள். முரளி பார்வையை
எதிர்ப் பக்கம் திருப்பிக் கொண்டான்.
வலிதா அவன் புதுக்கை இறுக்கிக் கொண்
டாள். தோளில் சாய்த்தாள். நியிர்த்தான்.
மெல்லக் கையை அவன் கழுத்தைக் கற்றிப்
பேசட்டான். சின்னதாய் உறுக்கினாள்.
முரளி திரும்பினான்.

"எம்மெல் ஏதாவது தப்பு" இருக்கா
முரளி?"

"தெரிபலில்லை" என்பதாய் முரளி உதடு
பிதுக்கினான்.

"விடுங்கிறது உட்படமா முரளி? மனுஷா
நானே...."

முரளி மெனமமாய் இருந்தான்.

"நானேக்கு நான் மட்டும் தனியாகப்
போய் அம்மாவைக் கூப்பிட்டீரா?"

"யெண்டாம்."

"என் வீடு உக்கனாக்குப் பிடிச்சிருக்கா
முரளி."

பாலகுமுரன்

விடு என்பது கூட்டமா? மனிதர்களை? முறளிக்கு அந்தக் கூட்டம் பிடித்திருக்கிறது. காற்பிரபட்டமான மாடி வராதது. பெரிய தூய், பதினாறு பன்னிரண்டுக்கு அறை. மூன்று பக்க ஜன்னல்கள். மொகைக் தரை. குளிப்பைத் தோட்டி. பூவாய் வீழும் வெற்றிக் குழாய். ஆகியவர்க்கு அளவு. எல்லா இடங்களிலும் வெளிச்சம். விடு பிடித்திருக்கிறது. ஆனால் மனிதர்கள்...? தெரிவதில்லை.

"பெண் கல்யாணமாயிட்டா புகுவன் வீட்டுக்குப் போகணும்னு என்ன மாபு? இரண்டு பேர் ஒண்ணு. சத்தோஷமா வாழணும். அது எந்த இடமாக இருந்தால் என்ன... எந்தக் கூட்டமா இருந்தால் என்ன... ராமன் இருக்கிற இடமே அப்போத்தி. துணைகூட்டிட்டுக்கு ராமன் வரக் கூடாதா? வந்துட்டா மிதிச்சு அப்போத்திக்கு ஆகாதா...? மனிதா நிதானமாய்க் கேள்வி கேட்டான்.

"சத்தோஷம் முக்கியம். எது சத்தோஷம். எது செனகர்யமோ அது சத்தோஷம். செனகர்யமென்று என்ன... காற்று வசதியா... தண்ணீரிக் கஷ்டமில்லாதது. சத்தம் இரைச்சல் இயலாத இடம் செனகர்யம். நல்ல மனுஷர்கள் இருக்கிற இடம் செனகர்யம். ஏன் அப்பா, நல்லவர் முரளி."

"இருக்கலாம் வலிதா. அம்மாவுக்கு அங்கே வேறே ஏதோ கஷ்டம் இருக்கும்னு நினைக்கிறேன்."

"இல்லை. அவமானமென்று நினைக்கிறேன். சம்பந்தி வீட்டில் கூட நகைக் காட்டேன்னு ஒரு பிடிவாதம் பிடிக்கிறது."

"அதுக்கு ஏதாவது காரணம் இருக்கும் வலிதா."

"மரபு. மரபுதான் காரணம். செனகர்யத்தை விட மரபு முக்கியம். சத்தோஷத்தை விட மரபு முக்கியம். மாபே சத்தோஷத்துக்கு ஏற்பட்டது. அது சிரமமென்று கஷ்டமாயிடுத்துன்னாலு கூட விடக் கூடாதுன்னு மரபு மெல் ஒரு பாசம். வெறி!" வலிதா பொருமுவோடு பேசினாள்.

"மரபுக்கறது அப்பம் இல்லை. அது ஒரு

பழக்கம். காலம் காலமாக மனுஷா முன்கவ னாரிப் போன பழக்கம். வலது கையில் சாதம் எடுத்துச் சாப்பிடற மாதிரி ஒரு பழக்கம். இது கூட காலம் அள்ளிப் போட்டுண்டா சொது இறங்காதா... விறை மாவிறுமா...? இறந்தாலும்..."

"தானாமாய்க் சாப்பிடலாம் முரளி. ஏன் சாப்பிடறதில்லை தெரியுமா? அடுத்த வன் சிரப்பான். சங்கராசுர் வலது கை உபயோகிக்கும்போது. சாப்பிட இடது கை உபயோகிச்சா சிரப்பான். சாதம் விஷமாகாது. அந்தச் சிரப்பு விஷமாகும். தென்கை தத்தி ரணமாகும். சீழ் கட்டும்."

"என்ன சொல்றே?"

"மாபுக்கறதே மத்த மனுஷா பேசறது. அடுத்த விடுக்குப் பவந்து நடக்கறது. நம்ம செனகர்யம்விட மத்தவா சிரப்பு தமக்கு உறுத்தல். சம்பந்தி வீட்டுக்கு போயிட்டே நாமென்று வராவது. கிட்டால் உங்கம்மா பதில் சொல்வது நயங்குவான். அதான்..."

"ம்ம். அதுவும் முக்கியம்தானே?"

"ஊ! எல்லாவுக்கும் சிரிக்கும். எல் லாத்தையும் பேசும். நம்ம உண்மையான கஷ்டம் தெரியாது. அதுக்குத் தெரிஞ்சுக் கும் அவசியமில்லை."

"அப்பா அதை எதிர்த்துண்டு வர முடி யுமா?"

"வந்தால் என்ன...?"

"தவாயேன்..."

"என் வாயேன்..."

"என் விடு சின்னது. எட்டருக்கு மானிக்கவா இல்லை."

"இருந்தாலும் வர மாட்டேன்."

"ஏன்..."

"விடு கூட்டமா முரளி, மனுஷா..."

"என்ன சொல்றே?"

"உங்கம்மா வேறே, தான் வேறே. என் வீட்டில் நான் ராணி. தங்க ராஜா."

"அப்ப... உங்கம்மா..."

"அவன் வீட்டில் இருக்கிறது நல்லது."

"என்கம்மாவைப் பிடிக்கலை எனக்கு."

"இல்லை... அப்படி இல்லை."

"வேறே?"

"அவன். உலகம், என் உலகம் வேறே வேறே. ஒத்த வராது. அவன் சாப்பாடு."

"என் சாப்பாடு. அவன் சங்கீதம் என் சங்கீதம். அவன் குணம் என் குணம் வேறே. வேறே..."

"அத்தனும்..."

"விடுவி இருக்கிறது நல்லது!"

"வாருக்கு?"

"உங்கம்மாவுக்கு. எனக்கு. உங்களுக்கு."

"அட்டனும் பண்ணிக்க மாட்டியா?"

"சரி... எத்தனை தான்? என்னிக்காவது ஒருதான் வெடிச்சப் பொறி பறக்கவா?"

"அவரை தான் துன்புறுத்த விரும்பலை முரளி. உங்கம்மா நல்ல மனுஷி. அவன் என்னைத் துன்புறுத்தவும் விட மாட்டேன். சாணி தெரட்டுச் சைமஸல் மேடை அவம்ப மாட்டேன். என் வறையில் அது மூட்டாள்தனம்; உங்கம்மாவுக்கு அதுவே சாஸ்திரம். மாபு..."

எதுக்கு அபிச்சிக்கிறது? அவ, அவ வீட்டில் இருக்கும். நான் என் இடத்தில் இருக்கேன்."

"உன் இடம் எது லலிதா?"

"அயோத்தி. அதுவது நீங்க சத்தோஷமா இருக்கிற இடம். நீங்க எப்ப எங்க சத்தோஷமா இருக்க முடியும்? நான் சத்தோஷமா இருந்தாத்தானே....?"

உலகத்தின் எத்தப் பகுதியிலும் அயோத்தி என்கிற இடம் இல்லை என்று முரளிக்கு அன்று தெரிந்துவிட்டது.

நெருக்கமானது.

ராமன் இருக்கும் இடம் அயோத்தி. இங்கு, ராமன் அயோத்தியில் இங்கு. அவன் தன் இளமைக் காலமெல்லாம் வனவாசத்தில் கழித்தான். காடு மலைமெல்லாம் சுற்றினான். திடீரெனக் கடந்து நடந்து போனான். நடுவே சேதையைத் தொலைத்து விட்டு அழுதான். யாருமற்ற அனாதையாகத் தவித்தான். மரத்தோடு பேசினான். மாடுகளுடையோடு. புஷ்பங்களையும் புன்களையும்வும் வெறித்தான். இளமையும், மரியாதையும் இவற்றின்மேல்.

யும் இவற்றின் பேச்சும் உன்ன அந்த நல்ல மனதின் வாழ்க்கையில் சொல்லொன்றாததுன்பங்களை அனுபவித்தான். ராமனாகவது உட்கமணன் கடைவிலகார ஓர் அழகு வாய் இருந்தான். தனக்கு...? ராமன் கையில் தனது இருந்தது. உடம்பில் ராஜ குலத்து சத்தம் இருந்தது. தனக்கு....?

"ஏன்... என்ன... இன்னும் அம்மா பத்தியே யோசனைமா....?" இரவு குளிர் காற்று வீசும்போது அவளை நெருக்கிக் கொண்டு வலிதா கேட்டான். "சொல்லுங்கள். இன்னும் அம்மாநானு மனசு...."

"இங்கு...."

"அப்பறம்...?"

"அயோத்தி - பத்தி.... ராமன் பத்தி யோசனை...."

"அந்த யோசனையை அப்பறம் பண்ணு."

"இப்போ என்ன பண்ணணும்?"

"கிட்ட வாங்கினைன்..." வலிதா இழுத்தான். முரளி இழுபட்டான்.

(தொடரும்)

அருள் வாக்கு

இருத்தோடு பத்தியும் முக்கியம். விதையை என்கிற மருத்துக்கு அடக்கம். விதையம் என்கிற பத்தியம் அவசியம். இப்போது அத்தப் பத்தியம் இல்லாததால் மருத்தி விஷமாவிக்விடுகிறது. ஆனால் அடக்கத்தோடு பதின் குலவிதையையும் உணர்வையில் தூண்டி தரும் அமிருதமாகும். அதனால் தான் ஞானமூர்த்திகளான தகபிணமூர்த்தி, சரஸ்வதி இரண்டு பேரையுமே வித்யா தேவதைகளாகவும் வைத்திருக்கிறார்கள். சரஸ்வதி சகலகலாவாணி, வித்யாஸ்வரூபினி என்று எல்லோருமே அறிவிர்கள். 'சர்வ வித் சயனாக்கும் பிரபு (சகானன்) எவ்நே வேதம் சதாவிவானு தகபிணமூர்த்தியைச் சொல்லுகிறது. பேச்சு, காரியம், அறிவு எல்லாம் அடங்கிப் போன நிலையிலிருக்கிற தகபிணமூர்த்தியை 'மேதா தகபிணமூர்த்தி'யாகி பெரிய புத்திப் பிரகாசம், வாக்கு வன்மை, காவிய சக்தி எல்லாம் தருகிறார். சரஸ்வதி, தகபிணமூர்த்தி இருவரும் அக்ஷமாலை, கவடி இவற்றோடு சந்திர கலையைத் தலையில் தரித்திருக்கிறார்கள். அதற்குப் பேரே 'கலை' கலை என்னும் எது வனமுறித்தோ. அது, வித் எய்க்கு முடியு இங்கு. 'கற்றது எமன் னன்னு; கங்காத்து உலகனவு' என்று சரஸ்வதியே விதயத்தோடு திரிவிக்கினாள். இவள் தலையில் வைத்திருப்பது மூலமும் பிணர். அது பூரண சந்திரனாக வளர வேண்டும்.

சரஸ்வதிக்கும் தகபிணமூர்த்தினைப் போலவே தெற்றிக்கண் உண்டு. ஆசை பல்லம மாணவொன்றி ஞானமியில்லை. அதற்காகத் தான் காமனை எரித்த தெற்றிக்கண் இவ்விடமும் இருக்கிறது. இவ்விதென்று தெய்வங்களுக்கும் இடம் மட்டும் இருக்கிறது. அதுவும்

ஞானிகளின் அடைவாளன்.

இருவரையும் வென்ற வென்றென்று இருக்கிறார்கள். ஏழு வர்ணங்களில் சேராத வெள்ளை, பரம தீர்மவமான கத்த ஸ்தவ நிலையைக் குறிப்பது. இந்த வெள்ளையும் கூட, இன்னும் தீர்மவமாக, தன் வரிவரக் ஒளி னாடுகுவிக் செங்கிற அளவுக்குக் (Tannanann) தெளிந்து விடுகிற போது ஸ்படிசு மாகிறது. தகபிணமூர்த்தி, சரஸ்வதி இருவரையும் இப்படிப்பட்ட ஸ்படிகத்தினாலான அக்ஷமாலையத்தான் வைத்திருக்கிறார்கள். வெள்ளை நிறம், சந்திர கலை, ஸ்படிகமாலைய ஆகிய இவற்றை நிலைத்தாலே நமக்கு ஒரு தூய்மை, தாப சாத்தி, அமைதி எல்லாம் உண்டாகின்றன.

— இசுக்குரு காஞ்சி காமகொடி ஸ்ரீ சந்திரசேகரேந்திர சரஸ்வதி சங்கராச்சாரிய கவாமிகன்.

‘தூக்கியத் நிழல்க்கடச் சிசய்து, ‘வானத்

எழுத்தாற்றைத் தந்த மந்திரம் ஒரு சான்று.
நிழலாவுக்கரசு. மிக உயர்ந்த இலக்கியத்
தரமான புத்தகங்களைப் பிரசுரிக்கிறார்.
சராசரி நூலுக்கிடையே வெளியிடுகிறார்.
ஆவிரம் பக்கங்கள் கொண்ட புத்தகம்
முதல், மிக மெலிதான புத்தகங்கள் வரை
வெளியிடுகிறார். எந்த நூலுமே எடுத்தாலும்
நெர்த்தியாக இருக்கிறது. அச்சம்,
காகிதமும், எப்படியும், கண்ணில் ஒற்றிக்
கொள்ளாமல் என்பதாகவே. அப்படி இருக்
கிறது! ‘வானதி வேலை’ என்னும் அச்சுத்
தாரும் எப்போதும் ஆர்வத்துடனும்
பொறுப்புடனும் ஒத்துழைப்புத் தருகி
றார்கள்.

இளம் இரண்டையும் விடச் சிறப்பு,
குறிப்பிட வேண்டிய விஷயம், வானதி நிரு
தாவுக்கரசு, புத்தகங்களை இன்றையச் சூழ்
நிலையிலும் விற்பனை செய்து விடுகிறார் என்பதுதான் இதற்கு. — சராசரியில் ஒரு
சொற்கொண்ட அச்சுப் பண்படுத்தலுக்குள்ளும்
அகடிக்கட்கு சாமர்த்தியம் வேண்டும்

நிழலாவுக்கரசு என்பது ரொம்பப்
கடினம் என்பதற்கு என் போன்ற எழுத்
தாள்களின் மொத்த அருகே உள்ள குய்
வைத் தொட்டிகளை காட்டுகிறார்.

எழுதியதில் அச்சிட்டுப் புத்தக உருவில்
கொண்டு வருவதென்பது அதைவிடக் கடி
னம் என்பதற்கு என் போன்ற பல எழுத்
தாள்களின் பாய்கு பால் புத்தகங்களை
காட்டுகிறார்.

புத்தக உருவில் கொண்டு வந்துவிட்ட
நூலை விற்பது என்பது ரொம்ப ரொம்ப
சிரமம் என்பதற்கு என் போன்ற பல எழுத்
தாள்களின் விடுகளில் அடுக்கி வைக்கப்
படும் மக்கியுடைய புத்தகங்களை காட்டுகிறார்.

ஆனால் மூன்று நிழலாவுக்கரசு இந்த மூன்று
காரியங்களைப்போல் அளவாகமாகச் செய்
கிறார்!

அவர் ஒரு சிறந்த எழுத்தாளர். குறிப்
பாகக் குழந்தைகளுக்கான கதைகள் பல
வற்றை அவர் எழுதியுள்ளார். அவற்றில்
நிழலும் நயமும் ஊழும் பாலும் போல் கண்
றுக்குத் தெரியாமல் அமைபும், சித்திர
மேலும் பாட்டுடன் கூடிய வண்ணப்பட்டா
டைலாக அந்தக் கதைகள் மீண்டும். அவரது
பதிப்புரைகளிலிருந்து பல மாதிகளைத்
தொகுத்தே ஊழும் வெளியிட இவ்வு உத்
தெரிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பது அவரது

அது திருநாவுக்கரசு கவிடம் இருக்கிறது!

இந்தாளில் புத்தகங்களை விற்க்பது எவ்வளவு கஷ்டம்! விலைவாசிகள் உயர்வால் புத்தகங்களின் விலையும் ரொம்ப அதிகரித்து விட்டது. வாங்கிக் கூர்வமுள்ளவர்களிடம் வாங்கப் பணமில்லை. பணம் படைத்தவர்களோ, ஆங்கில மொகம் கொண்டு, நெறாவல்ட் ராபின்ஸையோ அல்லது ராபர்ட் ஸ்டீவ்ஸனையோ வாங்குகிறார்கள். அரசாங்கம் நூலகங்களுக்கு ஆர்டர் வழங்குவதென்பது கடினமான தேய்ந்து கூட்டெனும் பாண கதைவாக அநுநூலில் ஆரம்பித்து இன்று இருபது அல்லது முப்பது பிரதிகளில் வந்து நிற்கிறது. போதாக்குறைக்கு நாவல்

கள் வாங்க மாட்டோம் என்ற அரித்தமற்ற பிடிவாதம் வேறு! வெறுகாந்தனுக்கும் மணி சேகரனுக்கும் ராஜாராஜன் பரிசு வழங்கும் அரசு, நாவல்களை நூலகங்களுக்கு வாங்க மாட்டோம் என்பது எவ்வளவு அபத்தம்! இந்தக் குழுவில், வாணி திருநாவுக்கரசு எப்படியோ சில்லறைவாங்கும் மொத்தமாகவும் நூல்களை விற்பனை செய்வது மட்டுமல்ல; நூலாசிரியர்களுக்கு ராயல்டி தொகையையும் ஒழுங்காகக் கணக்கு வைத்திருந்து தந்து விடுகிறார்! இன்னும் சொல்லப் போனால் சில நூலாசிரியர்களுக்கு அவர்கள் தேவைகளை முன்னிட்டு, புத்தகங்கள் அனைத்தும் விற்பனைப்பாக முன்னரே, மொத்த ராயல்டினையும் கணக்கிட்டுக் கொடுத்து விடுகிறார்! இதர பல பதிப்பகங்களுக்கு முன் மாதிரியாக விளங்குகிறார்.

எனவே இன்று மணிவிழாக் காணும் திருநாவுக்கரசு, வாசகர்கள்; எழுத்தாளர்கள்; பதிப்பகத்தினர்; அரசு உரிமையாளர், ஊழியர்; பைண்டிங் தொழிலாளர்கள் முதலிய பல தரப்பினரது வாழ்த்துக்கும் பாராட்டுக்கும் ஆளாகிறப்பதில் வியப்பில்லை.

திருநாவுக்கரசுக்கும் எனக்கும் கிட்டாத தட்ட நாற்பதாண்டுத் தொடர்பு உண்டு. அப்போது இளைஞரான திருநாவுக்கரசு, "தில்லில்" என்ற பெயருடைய குழந்தைகள் பத்திரிகை நடத்தி வந்தார். எனக்கு வயது பதினாறு இருக்கலாம். ஒரு கதை எழுதி

"தில்லில்" பத்திரிகைக்கு அனுப்பினேன். எடுத்த எடுப்பிலேயே பெரிய கதை! இரண்டு மூன்று இதழ்களுக்கு வரக்கூடிய அளவில் நீண்ட கதை. நான் 'கல்வி' அவர்களின் மகன் என்பதைத் தெரிவிக்க எனக்கு விரும்பம் இல்லை. 'கல்வி'யின் மகன் என்பதால் எனக்குக் கஷ்டக் காட்டப்படக் கூடாது என்ற பெருத்தன்மை அதற்குக் காரணம் அல்ல! கதை திருப்பி அனுப்பப்படுமானால், 'கல்வி'யின் மகனா இவ்வளவு மோசமான கதை எழுதிவிடுகிறான்? என்று கேலிக்கு இடமாகி விடுமே என்ற தற்காப்பு உணர்வு தான் காரணம்! என் அநிரிஷ்டம், ஆசிரியர் திருநாவுக்கரசுக்கு என் கதை பிடித்துப் போய்விட்டது! அதைப் பிரசுரித்தது மட்டுமல்ல, நான் புனைபெயரில் எழுதி விரிந்த போதிலும் விலாசத்தை வைத்து நான் கல்வியின் மகன் என்பதைத் தெரிந்து

கொண்டு, முன்னுரையாக ஓர் ஆசிரியர் குறிப்பு எழுதிவிரந்தார். "மீன் குட்டிக்கு நீந்தக்கூறுதரா வேண்டுமா?" என்று ஆரம்ப மாவிற்ப அந்த ஆசிரியர் குறிப்பு! அந்த இதழ் கதைப் பகுதியின் முடிவில் 'தொடரும்' போட்டிருந்தார்.

அத்துடன் விட்டாரா? அந்த இதழில் இரு பிரதிகளை எடுத்துக் கொண்டு என் தந்தையாரிடத்தில் நேரில் வந்துவிட்டார்! உங்க மகனின் கதையைப் போட்டிருக்கேன் பாருங்கள்" என்று பெருமையாகச் சொன்னார்.

என்கிவா ஓரே ஓடுகலம்! காரணம், நான் அப்பாவுக்குத் தெரியாமல் அந்தக் கதையை எழுதி அனுப்பிவிருந்தேன். தெரிந்தால் கேலி செய்வாரோ, அவ்வது கொப்பப்பாரோ என்று புரிவாத குழப்பத்தில் இருந்தேன்.

திருநாவுக்கரசு போன பிறகு, குற்றம் புரிந்துவிட்டு நெடும்மாட்டர் அளிக்கப் போகும் தண்டனைபு எதிர்பார்த்துக் காத்திருக்கும் மானாவை திடீரில் தான் இருந்தேன். அப்பா என்னை அழைத்து, "இதைத் தான் எழுதினாயா?" என்று கேட்டார் சந்தேகமாக "ஆமாம்" என்றேன். இப்படியும் அப்படியும் பக்கங்களைப் புரட்டினார். இருந்தாலும்கூட, அக்கு நாலு வரி படித்தார். பிறகு, "தங்குக எழுதிவிருக்கிறாய்; ஆனால் மனுபடி எழுதாதே! படித்துப் பரிட்சையில் பாஸ் பண்ணுகிற வழியைப் பாா!" என்றார்.

கல்விதில் கவனம் செலுத்த வேண்டிய பருவம் அது என்பதையும் எழுத ஆரம்பிக்கும் முன் அனுபவங்களை நினைவு அடைவ வேண்டும் என்பதையும் உணர்த்த அவர் அகவாறு கூறிவிடுக்கலாம்.

ஆனால் திருநாவுக்கரசு என்னை விட்டா கிணர்! எழுதாவிட்டால் என்ன? பேட்டி தராமே! என்று கருதினாரோ என்கலோ, மனுபடி ஒரு தான் வீடு தேடி வந்துவிட்டார்! கல்வி அவர்களை தெருங்கி, "பேட்டி ஒன்று..." என்று ஆரம்பித்தார்.

"இப்போ திராவணி மலர் வேலைகள் அதிகம்; கொஞ்ச தூள் போட்டும்கூட; அப்படியும் பார்க்கலாம்" என்று அப்பா நட்புக் கூறித்தார்.

உங்களை இல்லை; உங்களை மகிழ்த்தான் பேட்டிகளான அனுமதிசெய்தேன்" என்று திருநாவுக்கரசு.

கல்வி, திருக்கிட்டு நிமித்தார்! கல்வி அவர்களைவே சில கணங்களுக்குப் பிரயிக்குச் செய்துவிட்ட ஒரு மணிதா திருநாவுக்கரசுதான்!

சமாளித்துக் கொண்டு, "அவனை என்ன பேட்டி காண இருக்கிறது?" என்று கல்வி "அழகுதான்! ஒரு பெரிய எழுத்தாளனை மகழித்தே! என் பத்திரிகை வாசகர்களை நிறுவர் நிறுமிவர் அவனைப் பற்றி அறிவ ஆர்வமாய் இருப்பார்கள்" என்று திருநாவுக்கரசு.

சரி! என்று அப்பா.

"இதும் பு" என்று திருநாவுக்கரசு கவியுப் பார்த்து.

"அவனை எங்கே கிளம்பச் சொல்விருக்கீ?" என்று அப்பா மனுபடியும் திருக்கிட்டுக் கேட்டார்.

"நாங்க, பார்க்க, பீச்சுக்கு எங்கெங்காவது உலாத்திக்கிட்டுப் போகோம். உங்க நிழல் இருந்துகிட்டுத் தம்பி எப்படி மனம் திறந்து போம்?" என்று ஒரு போடு போட்டார் திருநாவுக்கரசு.

அப்பா அவரை ஒருதரம் முறைத்துப் பார்த்தார். திருநாவுக்கரசு கலங்காமல் இருத்தார். "சரி, அழைக்கட்டுப் போ," என்று அப்பா சிரித்தபடியே அனுமதி அளித்தார்.

அத்து திருநாவுக்கரசு கேட்ட கேள்வி கல்வி, தான் சொன்ன பதில்கள் எதுவும் எனக்குநினைவில்லை. ஆனால் அவர் நேரம்...

வில் இனிப்பு வாங்கித் தந்ததும் அவர் சொன்ன தான் நுங்கிரிப் சாப்பிட்டதும் தங்குக நினைவிருக்கின்றன!

திருநாவுக்கரசுக்குக் கல்விவிடம் உண் அன்பு, பத்திக்கு திரவானது. அவர் புத்தகம் பிரசுரிக்க ஆரம்பித்தபோது, முதல் நாலு புத்தகங்களுக்குக் கல்வி அவர்கள், தாமே தம் கைப்பட எழுதிய மீமர்சனம் காரணமாக வந்து குவிந்த மணி ஆர்டர்கள் தான் அகவிவாரமாக அமைத்து தம்மை இந்த அளவுக்கு உலாத்தியது என்று அவர் உறுதியாக நம்புகிறார். அது காரணமாகத் தான் தமது பதிப்பகத்துக்கு "வானதி பதிப்பகம்" என்று பெயரும் சூட்டினார். "பொன்னிதில் செங்கல் சரித்திரக் கதை மிக் கதாராவலி வானதி. ராஜ ராஜா மணத்து ராஜேந்திரனைப் பெற்றெடுத்த மாதிரி. இன்று திருநாவுக்கரசு, "வானதி திருநாவுக்கரசு" என்ற அழைக்கப்படுகிறார் அந்த அளவுக்கு "வானதி" என்ற பெயர் அவருடன் ஒன்றிவிட்டது. அவரது விட்டியும் காரியாலயத்திலும் "கல்வி" அவர் கல்வி படத்துக்குப் பூனையுப் படத்துக்கு கல்வி மழிப்பும் மரியாதையும் உண்டு. அந்த விட முக்கியமாகத் திருநாவுக்கரசின் இலாப்தில் "கல்வி"க்கு திரந்தரமான, பிரதானமான இடமுண்டு.

இவ்வளவு எடுபாடு "கல்வி"விடம் இருந்தாலும் அவரது நுங்கிரிப் பிரசுரிக்கும் வாய்ப்புக் கிட்டாமல் இருக்கிறதே என்ற தாயம் நெடு நாட்களாகத் திருநாவுக்கரசுக்கு இருந்த வந்தது. இவையுணர்வார் அந்த ஏகமும் அளவமைக் காலத்தில் தங்கியது.

இருவரிடம் கைகட்டி வேலை பார்ப்பது கலையம். பெரியவர்கள் உருவாக்கி வைத்த ஒரு தொழினித் தொடர்ந்து நடத்திக் கொண்டுபோவதும் ஒருவரு எளிதானது தான். அதனிட இவருகளை காரியம் ஒன்று உண்டென்றால் அது பெரியவர்கள் விட்டுச் சென்ற தொழினிக்கு ஒரு விழா நடத்தலது!

ஆனால், ஒன்றுமில்லாத நினைவிருந்து, எவ்வித முன் அனுபவமும் இல்லாமல் ஒரு துறையில் புகுந்து, முதலிடத்தை எட்டிப் பிடிப்பது என்பது மிக அரிதான, மிகக் கடினமான காரியம். இத்தகையவர்களைத் தான் நாடு போற்ற வேண்டும். ஏனென்றால் இவர்கள் தான் புதிய வேலை வாய்ப்புக் களை உருவாக்குகிறார்கள், செங்கத்தைப் பெருக்குகிறார்கள். நேசத்திக் பொருள்களா தார முன்னேற்றத்துக்கு உதவுகிறார்கள்.

அத்தகைய ஒருவர் வானதி திருநாவுக்கரசு. அவரது வாழ்க்கை, பல பேருக்கு எடுத்துக்காட்டாக அமைந்து நாடு வளம் பெற உதவும்.

— டி. ராஜேந்திரன்

(வானதி திருநாவுக்கரசுமீதம் மணிவிழா 26.8.87 அன்று சென்னை ஏ. வி. எம். ராஜேஸ்வரி திருமண கண்டபத்தித் தாலை தூத்து மணி முதல் தடைபெறும்.)

சுயசரிசு அழகுப்பெய்தல்

தமிழக காபு நதிபணி மன்றத்தினருக்கு உத்தொஷம் தாங்க முடியவில்லை. நாடக நடிகர் குரப்பாஸைப் பாராட்டி விழா நடத்த அவர்கள் முயன்று கொண்டிருந்தனர். குரப்பா தெறி கொடுத்துக் கடிதம் எழுதியிருந்தார்.

சிறப்பான முறையில் எப்படிப் பாராட்டு விழா நடத்துவது என்று மன்றம் கடிப் பெயிவது.

வது என் பொறுப்பு...." என்று ஆயோ மாஸ்ப் பேசியிட்டு உட்கார்த்தார்.

"குரப்பா ஒவ்வொரு நாடகத்திலும் எப்படியாவது ஒரே ஒரு பாட்டு வரும்படிச் செய்வாராமே.... அந்தப் பாட்டு...." மெல்ல இழுத்தார் மில்டன் பாபு.

அந்தப் பாட்டா? மறக்க முடியுமா? நான் சொல்வேறன்....

'மின்கால் பத்தி வேணும்'

தலைவர் திவகமூர்த்தி எழுந்தார். "நண்பர் களே.... குரப்பா சாதாரண நடிகர் அல்ல. பழம் பெரும் புதுமை நடிகர்.... அவர் இந்த ஊருக்கு வருகிறார் என்றால், அவருக்குப் புகழ் இல்லை.... இத்தலை பெரிய மனிதரை அழைத்து வந்தவர் யார் என்று நம்மைத் தான் விசாரிப்பார்கள்.... எனவே, அவர் வருகையைப் பிரபலமாக விளம்பரப்படுத்து

இளம் வயதுவாய் வறுத்த நறுமணம் கமழும் மின்கால் பத்தி வேணும்' அந்தப் பாட்டுத்தானே.... என்று ஞாபக மூட்டினார் திவகமூர்த்தி. "எஸ்... மத்தானம் டிபன் மின்கால் பத்தி சேமியா கிச்சடி.... எப்படி?" என்றார் மில்டன்.

சோகச் சொல்லியின்
நாகம் தீர்த்திட
வாகம் சொந்தோம்
நாகம் பாடியோம்
மேகம் கடலில்லை.

கருணை இல்லாத
வருண பகவானே
மெத்தனம் போதும்
எத்தனை தந்தாய்
இத்தனை தலைமகள்?

— எம். வானிசங்கர்

“வெரிசூட.... இந்தப் பொன்னுடை
போர்த்ததை.... ஒலிப்பெருக்கி, கிட்ட....
இதெல்லாம் நான் ஏத்துக்கறேன்...” என்று
கப்பிரமணியன் சொன்னார்.

“அவரை ரிசெப் பண்ணு. சென்ட் ஆஃப்
பண்ணு... இதுங்க ரெண்டும், காதலும்
புண்புகாடியும் ஏத்துக்கட்டும்....” திவக
மூர்த்தி தெனியாய்ச் சொன்னார்.

“ஒகே... பத்திரிகை எப்படி அடிக்க
கூடியம்?”

“அதுதானே முதலெல்லாம்... பரின்ட்
இளரால் பேப்பரிலே.... கொட்டை எழுத்
திலே ‘நிமிக்காயு’ பாராட்டு விழாவுன்னு
அடிக்க.... நான், இடம் எல்லாம் தெனியாய்
போடனும்....

“ம்... அப்பறம்....”

“விழாத் தலைவரின் என் பெயர்...”

“வரவேற்புரைவிலே என் பெயர்...”

தலைவரும் செவலரும் முறைபிழை உலிவர்.
பாராட்டுவேளின் என் பெயர்... அது
மட்டும் இவ்வே.... பொன்னுடை போர்த்து
பவரும் நான்தான்....

“ம்... சொல்லுங்க. எங்க பேரு வர்த
தானலே இவ்வையர்?” பரிதாபமாகச்
கேட்டார் காதர்.

“அது எப்படி.... ம்.... தந்தியுரைன்னு
உன் பேர் போட்டுடுவோம்.... எப்படி
ஐடியா....” தலைவர் கேட்டார்.

“அப்ப எம்பெருதான் அம்பேரவா?”
என்று அழாதகுறையாதக் கேட்டார் புண்ப
கோடி.

“ம்... ம்... ஒரு ஐடியா. அறிக்கை வரசித்
தன்னு உன் பேரு போட்டுடறது....
என்னுர் தலைவர்.

“எந்த அறிக்கை வரசிக்கிறது?”

“ஹலிம்.. நாம் என்ன அறிக்கை
வரசித்து ஆடியுன்னல் அதுக்கவா கட்டம்
போடறோம்? அறிக்கை வரசித்தல் என்ற
தும், தீ மெடைக்கு வந்து. அங்கே உட்கார்த்
திருக்கிற என்னை அடைபாளம் காட்டி,
இவர்தான் திவகமூர்த்தி. இவரோட முதல்
எழுத்தையும். இவர்தான் மில்டன் பாபு.

இவரோட முதலெழுத்தையும். இவர்தான்
கப்பிரமணியன். இவரோட முதலெழுத்து...
இவர் காதர் மைஜின். இவரோட முத
லெழுத்தையும். நான்தான் புண்ப கோடி.
என் பேரின் முதலெழுத்தையும் இதைத்து
உருவாக்கிவதுதான் ‘நிமிக்காயு’ தற்பணி
யன்றன்னு ஒரு போடு போடு.... பெருகும்
வாகச் சொன்னார் மில்டன் பாபு.

“சரி... நோட்டீஸ் அடிக்கிறதிலேதான்
ரொம்ப கவனம் வேணும்... விழாவுக்கு
இன்னும் நாலே நாட்கள்தான் இருக்கு.
தம்ம பார் பேருமே விடாமே பார்த்துக்க...
புருப் பார்த்துக் கூட தேரமில்லே....”
என்னுர் திவகமூர்த்தி.

சூரப்பாவின் வரவுக்காகக் கிராமமே
விழாக்கோலம் பூண்டிருந்தது.

காதர் மைஜினும், புண்ப கோடியும்
டாக்டர் எடுத்துக் கொண்டு பக்கத்து ஊர்
ரவிலே ஈட்டெடுத்துக்குச் சென்றனர்.
சூரப்பா கைப்பிரஸில் வரவில்லை.

தேரம் ஊர்த்தது.

“என்னடா இன்னும் காணோம்....”

மெல்லக் கேட்டார் திவகமூர்த்தி.

“அதுதான் எனக்கும் புரியலே.... கணியா
இருந்து ரூபா குடுத்துட்டு வந்தோமே...
ம்... உடம்பு விடம்பு சரியில்லாமோ
போலிருக்குமோ?” தன் சந்தேகத்தைச்
சொன்னார் மில்டன் பாபு!

தத்தி ஆபீஸ் கவாமிநாதன் கையில்
செவ்புத் தத்திப் பேப்பருடன் வந்து கொண்
டிருந்தார்.

அதோ, கவாமிநாதன் வாரூர்....”

ஆவலோடு பார்த்தனர்.

காதர் தத்தி....

கைபெழுத்திட்டு வங்கி. படபடப்புடன்
பார்த்தார் மில்டன் பாபு.

“முதலாய் அழைப்புக்கூட அச்சடிக்கத்
தெரியாத உங்கள் பாராட்டு விழாவில்
பங்கு பெறுவதை நான் அவமானமாகக்
கருதுகிறேன். அதனில் வரவில்லை. பணத்தை
எம்.டி. செத்துக்கொள். — சூரப்பா” படித்
தார் மில்டன் பாபு.

“என்னடாது... அழைப்பிதழிலே
ஏதாவது எழுத்து மிஸ்பீடக்கா... ஒரு
தேரட்டன் ஒரு பார்க்கலாம்...”

தோட்டனை கைமீலிருந்து எடுத்துத்
தத்தார் திவகமூர்த்தி.

நிமிக்காயு எர்பீஸ்
பாராட்டு விழா.

இடம்: வெங்காளி அம்மன் திடல், சூரையூர்
தான்: 30.10.85 மாலை 6 மணி
தலைவர்: திவகமூர்த்தி: வரவேற்புரை:
மில்டன் பாபு; அறிக்கை வாசித்தல்: புண்ப
கோடி; பொன்னுடை போர்த்தல் கப்பிர
மணியன்; தந்தியுரை: காதர் மைஜின்...
அறிவாரும் வகுக்க....!

“ஆமா... கடைசியிலே சூரப்பா பேரை
விட்டுட்டோம்... அதான் வரவே....
இப்போ என்ன பண்ணது?” என்று முவரும்
மல்கி விழுந்தனர்.

சீக்கிரம்: மோகழம் சீக்கிரம்!

"ஒரு கணவன் மனைவியிடையேயான உறவை மிகவும் தயமாக எடுத்துக் கொள்ளும் திரைப்படம் மகேந்திரனின் 'உதிர்ப் பூக்கள்'. அதிலே ஸ்பிரேமக்குப் ஸ்பிரேம் வதார்த்தம், கலைவம்சம் என்று உயர்வான கிஷ்கயங்கள் இருந்தன. சென்னை யில் இருப்பதைத் தவிர வாரங்கள் ஒடித் தயாரிப்பானருக்கும் கிஷ்கயாகஸ்தர்களுக்கும் வாயம் சம்பாதித்துத் தந்த திரைப்படம் இது. அதே படம் என்று சொந்த ஊரான பரமக்குடிவின் ஓரிந்தாக்கேலில் என்னவி மூன்றே நாட்கள் ஓடியது. ஆறே காட்சிகளோடு அப்பாடியில் அதன் கதை முடிந்து விட்டது!

"படத் தயாரிப்பில் எல்லாவும் அபாயம் இருக்கிறது என்பதையே இச்சம்பவம் உணர்த்துகிறது. ஒரு படம் நிச்சயமாக வெற்றி பெறுமா என்பதை முன்கூட்டியே சொல்ல முடியாது. இதனால் தயாரிப்பாளர்கள் முன்னெச்சரிக்கையாக எல்லாப் பொழுதுபோக்கு அம்சங்களையும் புகுத்திப் படத்தில் வெற்றியை உறுதிப்படுத்த முயற்சி செய்கிறார்கள்.

"ஆனால் சினிமா பார்ப்பதில் செலவிடப் படும் மணித உழைப்பு நேரத்தைக் கணக்கிட்டு, வெறும் மிளகப்படுத்தப்படா, கற்பனைக் காட்சிகளைப் பார்ப்பதில்தான் அனால் உபயோகமின்றிக் கழிவின்றிய என் பது புரியும்.

"இந்தியாவிலேயே அதிகத் திரைப்பட அரங்கங்கள் இருக்கும் மாநிலம் தமிழ்நாடு தான். சுமார் மூவாயிரம் அரங்கங்கள், இவற்றில் ஒவ்வொரு நாளும் எல்லாக் காட்சிகளுமாகச் சேர்த்து சுமார் நூற்பது லட்சம் பேர் சினிமா பார்க்கிறார்கள். ஒரு மாதத்தில் சுமார் பன்னிரண்டு கோடி பேர் சினிமா பார்க்கிறார்கள். தமிழகத்தில் மொத்த ஜனத் தொகை ஐந்து கோடிதான்! இங்க ஐந்து கோடி பேரும் ஒரு மாதத்தில் தனா சுமார் ஒரு மணி நேரம் சினிமா பார்க்

பதில் கழிக்கிறார்கள். அத்தனும் அவர்களுக்கு என்ன உபயோகம்? விடம் மதிக்க முடியாத மணித உழைப்பு நேரத்தைப் பெற்றுக் கொள்ளும் சினிமா உலகம் சமூகத்துக்கு என்ன செய்கிறது?

"இந்தக் கேள்விக்கு நெருக்க நிமிர்த்திப் பதில் சொல்ல முடியாமல் இருப்பதுதான் இன்றைய சினிமாவின் மிகப் பெரிய குறை. பொழுதுபோக்கு அம்சமுள்ள சினிமாக்கள் கூடாது என்று தான் கூறவில்லை. அந்தப் பொழுதுபோக்கிற்கு தேவையான மக்களின் மன மேம்பாட்டுக்கு வழிவகுக்க முடியும். அதில் தவறி விடுகிறோம் என்பதுதான் குறை. மேலும் மேற்கு வங்கம், கேரளம், கர்நாடகம் ஆகிய மாநிலங்களில் ஏதேனும் ஓர் உயர் நோக்கத்தை உள்ளடக்கிய படங்கள் அடிக்கடி வெளியாகின்றன. தமிழகத் தில் இத்தகைய படங்களில் எண்ணிக்கை மிக மிகக் குறைவாக இருக்கிறது.

"சினிமாத் துறை பல பேருக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிக்கிறதே என்று வாதிடலாம். ஆனால், அதன் மூலம் கெட்டியும் இளம் மனங்களில் எண்ணிக்கை, அதன் மூலம் பொருளாதார ரீதியில் பலன் பெறும் தரங்களில் எண்ணிக்கையைக் காட்டிலும் பல் மடங்கு அதிகம்.

"மேலும் திரைப் படத் தொழிலில் புர னும் பணத்தின் பின்னணியில் பல கதைகள் இருக்கின்றன. அரசியலைப் போலவே திரைப் படத் துறையிலும் கலப்புப் பணம் நிறைவ் விளையாடுகிறது என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். ஆனால் இது சில 'பெரிய' தயாரிப்பாளர்களிடம் மட்டும்தான். அவர்களும் தங்கள் பணத்தில் மிகத் குறிவாகவும் கவனமாகவும் இருப்பார்கள். ஆனால் புதிதாகத்

ACE EDUCATIONAL SYSTEMS

Rathna Complex, 2nd Floor,
Opp. Ranganathan street,
80, Uman Road, T.Nagar,
Madras - 600 017.

To the readers of KALKI

During the last ten months I have had the special privilege of meeting over 10,000 teachers and parents of children in nearly 250 English medium schools all over the country. They were all, without exception, very enthusiastic about the syllabus and the methodology that I presented to them for teaching small children to speak in English.

Now you too can do your children a big favour by ordering a set of audio tapes containing the much-acclaimed teaching items. We have two sets of audio tapes accompanied by illustrated texts.

1. Spoken English for KG children: Two C-90 tapes with two illustrated texts. Price Rs. 80/- for the set.
2. Spoken English for Primary school children: Two C-90 tapes with an illustrated text. Price Rs. 80/- for the set.

You can order them by V P F or send M.O. or Cheque/D.O payable to ACE EDUCATIONAL SYSTEMS.

These audio tapes are, by common consensus, among the best teaching aids to appear on the educational scene in recent times.

Thanking you,

Yours sincerely,

R Ramesh

R Ramesh

தயாரிப்பில் இறங்கும் சில இளைஞர்களின் கனனியே வேறு.

“திராமங்களிலும் புறநகர்ப் பகுதிகளிலும் வியாபாரம், விவசாயம் என்று சொந்தத்தில் தொழில் செய்து ஓரளவு வசதியை அடைந்துள்ளவர்கள் இரண்டு மூன்று வட்சங்கள் கையில் செர்த்தும் ‘சினிமா விட்’ இறங்கியும் வந்தார்கள் என்று போலிப் பரிசுடன் அவர்கள் ஆசைக்குத் தரப் போட்டு வளர்க்கவே சில ஆசாமிகளும் வந்து செலவாகின. தரப் போடுபவருக்குப் எளிதில் பணம் கிடைக்கிறதே கையில் இருக்கும் பணத்தோடு, சொத்துக்களை மற்றவர் செர்த்த பணத்தையும் எடுத்துக் கொண்டு செலவினக்குப் படைபெடுக்கிறார்கள் இவர்கள். இப்பே வந்ததும் தான் தெரிநெறு மூன்று தான்கு வட்சங்களில் ஒரு படத்தை எடுத்துவிட முடியாது என்று, முன் வைத்த காலைப் பின் வைக்க மனமின்றி சினிமாவுக்கு என்பனங்கள் செவ்வனையே தொழிலாகக் கொண்ட பண முதலாளி அணுகுபிறர்கள். மிகச் சீதி உள்ள சொத்துக்களையும் அடமானம் வைத்து எழுபது சதவிகித வட்டிக்குக் கூட ஒப்புக் கொண்டு, கடன் வாங்குகிறார்கள். ஆறாம் தெரிவாமல் காலை விட்ட பிறகு படத்தை முடிக்க முடியாமல் திண்டாடுவார்கள். வீணாக சினிமா ஆசையால் இப்படிக்க கனனயக் கட்டுக் கொள்பவர்கள் திறமையப் பேர் இருக்கிறார்கள்.

“இதில் மிகவும் வேடிக்கை என்னவென்றால், பணத்தை இழுத்துவிட்டு ஊர் இருப்பவோர் மீண்டும் பழைய வியாபாரத்தில் ஈடுபட்டு லாபம் சம்பாதித்துக் கடனை அடைத்துவிட்டு, உபர் பணத்துடன் மீண்டும் சினிமா எடுக்க வருவதுதான்!

“தமிழ்நாட்டில் தினமும் சுமார், நூறு சினிமா யூனிட்டிகள் செயல்படுகின்றன. ஒவ்வொன்றிலும் லாப பாய் முதல் அபிசாரி வேட்டை சட்டங்களை சுமார் என்பது பேர் வேலை செய்கிறார்கள். இந்த எட்டாவிரம் பேருக்குப் மாதாமாதம் சில கோடி ரூபாய்கள் கூதியம் தரப்படுகிறது. இந்தச் சில கோடிக்களில் பெரும் பகுதி வெற்றிப் படத் தயாரிப்பாளர்களின் பணம் அல்ல - வெற்றிக்கனவுகளோடு வருகிற அரைகுறைத் தயாரிப்பாளர்கள் தங்கள் சொத்துக்களை விற்று, ஏராளமான வட்டிக்குக் கடன் வாங்கியும் முதலீடு செய்துள்ள பணம் தான்!

“இந்தப் பரிதாபத்துக்குரிய சினிமா ஆசை பணம் துறாக்கள்தான் இண்டஸ்ட்ரி ஏன் உள்ள தொழிலாளர்களை வாழ வைத்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள்! அவர்களுக்கு ஏன் பரிதாபம் வந்த வாழ்த்துக் கள்.

சத்திப்படி: எஸ். சத்திரமொனலி

புகைப்படம்: சுபா

மிஸ்டர் இந்தியா

- அழகுப் பேயி கன்னத்துடன் வரையவரும் ஹீரோ, குடும்பம் - செம்மன்.
- தனக்கே உரிந்தான பிரத்தியேகதெவிவு கவிஷுஷூடன் ஸ்ரீதேவி - சிந்தேவி!
- வில்லன் முகம்பேசு நடப்பதும், திற்பதும், சிதறுதும் - சிக்சைப்பட வேண்டியவை!
- காமிராக்காரர் செஸ்கட் பண்ணும் கோன்க்கன், ஹிட்ஸ் அரேன் த்ரீமென்ட்கன் - தெருட்க்கன்.
- கதை காமிக்ஸ் கதைதான். அதை உருவாக்கிவிடுக்கும் விதம் டாப்!
- மாவமாத மகாநயம் மிஸ்டர் இந்தியா, டெலிபோன் பேசுவது, கருட்டுப் பிடிப்பது தயல் கலகல.
- ஆஞ்சநேயர் பறந்து பறந்து ஐக்கித்தனை செம்மது - டுட்டோ!
- குழந்தைகள் பசியால் தவிக்கும் கரட்கெய் பரப்புவர் கண்மையில் கண்மீர்.
- வெறுகுண்டு விபத்தில் அந்த சாம்பிய் டாஸ்கில் இறந்து போவது... மேற்படி!
- ரசக் நம்பர் டெலிபோன்காரர் பறும் அவதி - வாய் நிறையச் சிசிப்பு.
- கிசுரூகிவிதம் கண்டுகிடிப்பு கஷ்டமே படாமல் தாங்கலுக்குக் கிடைக்கிறதே, அந்த விதம் 'சப்'.
- தீண்ட தாட்கன் கழிந்து கிழிந்து படத்தில் கூட முணுமுணுக்கும்படி பாடல்கள்.
- இரத்த அழுத்த விக்கல், முயோகிவி கிழிவர் கூடப் விக்கல் - கூடரக்டர் கள் கற்பனை வானத்தைக் காட்டுகின்றன.
- முதல் பாதி படம் செம்மென்ட், விருகிசு என்னு ஹாநி மாநித் தாவிச் கதைவையே தொட மாட்டேன் என்பிறது.
- ஸ்ரீதேவி ஆடும் அந்த விரகபரவ காதல் குயட் இனிமை - இனிமை!
- மிஸ்டர் இந்தியாவிக்குச் சண்டைக் காட்சிகள் போதுமான அளவு இல்லாதது குறையாக இல்லை.
- கில்லனின் கோட்கூடும் கோட்கூடணர் சாந்த இட்க்களும் - அடெவப்பா எவ்வளவு செலவாகி இருக்கும்!
- ஸ்ரீதேவியின் சாந்தி சாப்பித கத்து, சாந்தி கம்பி தெருக்க முடியாவிட்டாலும் - ஹி ஹி ஹி!
- குழந்தைகளுடன், பெண்களுடன் சேர்த்து ஹாக்காப் பொழுது போக்க ஒரு படம்.

— தெயமன்மதன்

58

முதல் இரந்திய கவர்னர் ஜெனரல்

1

21 ஜூன் 1947-ல் வரலாறு - IV

1947-ல் வரலாறு - IV

பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் கவர்னர் ஜெனரலாகவும் குடியரசு இந்தியாவின் துணைப்பதிவாளராகவும் வாழ்ந்த, வாழ்ந்து வருகின்ற அரசாங்க மானியை, எட்டிவிட்டுப் பெறும் வகையில் புவரால் கற்பனை செலவழிப்பது கவரப்பட மாலைப் பின்னர் நிர்மாணிக்கப்பட்டது. புது நியமனத்தில் எந்த இடத்தில் மானியை ஏற்பென்றும் எவ்வளவுக் கூட அப்போது நிர்மாணிக்கப்படவில்லை. அந்த மானியைக் கவர்னர் ஜெனரல் மென்து, தாழ்வுகூர், கட்டிடங்கள் எந்தெந்த வடிவில், எப்படி கருவாக்கப்பட வேண்டும் என்பதைக் கவனித்தார். முகலாய பாணியில் மாடுபெரும் தோட்டம் மானியை கவர் கற்பி அமைப்ப வேண்டிய சாலைகள்; இதர கட்டிடங்கள் ஆகியவற்றின் கருவாக்கப்படும் அளவுகூடல் கட்டிடக் கலை ஆற்றல் கருவாக்கப்படும்.

இது ஏக்கர் பரப்பளவுள்ள அரசாங்க மானியைக் கவர்னர் 240 அளவுகள்! அவற்றை இரண்டாகவும் பாண்டுகளில் மொத்த நிலம் ஒன்றை அமைக்க மானியைக் கட்டி விடப்படுவதற்குக் கற்கள் போட்டியிலிருந்து வந்தன; பெண்டி அமைவதற்குப் போட்டியிலிருந்து வந்தன; கற்புக் கலைவக கற்கள் பாடியாலானிலிருந்தும் கற்கள் கலைவக கற்கள் ஜெய்சாலியிலிருந்தும் பச்சை பரேட்டாவிலிருந்தும் பாடிய திற கலைவக கற்கள் துரோப்பாவிலிருந்தும் வந்தன! தாது பதனக் கல் கற்கள் கலைவக கற்கள் வடிவம்வந்து அருகிலிருந்து, பதினாத்தன

ஏக்கர் நிலப்பரப்பில் அமைந்த மொகலாய பாணிக் தோட்டத்தை மானிய் சூரியன் தகைக்கக் செய்தது. இதராலிலிருந்து வந்த கற்கள் மானியைக் கவர்னர் கவனியும் கவனியும் கித்திரக் கோலங்களைத் தீட்டினர்.

இந்த மானியை இப்போது லி. ஆரின் இயல்மாவிற்கு, எத்தனை காலத்துக்கு -- அது அளவுகூடத் தெரியாது. அவருடைய தகப்பனார் மாத் கம்பனம் துத்து ருபாய் மிக கவர்வாக மதித்துப் பெற்றுக் கொண்டவர். லி. ஆரோ மகாத்மா காந்தியால் மனம் மாற்றப்படுவதற்கு முன்னர் பிரிட்டிஷ் ஆட்சியை ஒழிக்க வெறுதலும் துப்பாக்கித் தோட்டாவுமே துணை என்று கருதினார். அந்த பிரிட்டிஷ் ஆட்சி முடிவடைந்து விட்டது. ஆனால் இந்தியா இன்னமும் இங்கிலாந்து மன்னரின் மேலாதிக்கத்துக்கு கட்டப்பட்டிருந்தது. லி. ஆர். அரசாங்க மானியைக் கவர்னர் பிரதிநிதியாகத்தான் துணையப் போகிறார்! பல கவர்னர் ஜெனரல்களின் எதிர்ப்பாக விளங்கிய லி. ஆர்., தாமே ஒரு கவர்னர் ஜெனரலாகப் பதவி ஏற்கப் போவது ஒரு விசித்திரம்தான்! அநேகமாக இவரே கடைசி கவர்னர் ஜெனரலாகவும் இருப்பார் கதைகளில் காணப்படும்

அதிபரவரல் அறிமுகம்

இத்தகைய விதோத நிலை வாழ்க்கையிலும்
கண்ணுக்கு மெய்யாக நடந்து கொண்டிருக்க
தது!

காலங்களைக் கடந்து வாரண்டுதொண்டிய்
ஸ்டன் தாம் கைதாக்கியது போலவும்
"நீ ஆதி; நான் கடைசி!" என்று அபரிடம்
கூறுவது போலவும் ஸி. ஆர். கற்பனை
செய்து பாசித்தார்! ஆனால் தொண்டிய்
ஸ்டுக்கு ஏராளமான அதிகாரங்கள் இருந்
தன. ஸி. ஆருக்கு அவை இராது. துவாஹர்
லாலிடமும் பட்டேலிடமும் இன்று அதிகா
ரங்கள் குவிந்திருந்தன. ஆனால்
அய்விருவரும் மவுண்ட் ரோட் சார்ஜ்
இருந்தது போலவே ஸி. ஆரையும்
கைதாக்கொடுப்பார்கள்.

இந்திய விமானப்படைவின் விமானம்
புதுதில்லியில் திடீரடி நேரமும் பிசகாமல்
வந்திருப்பது அப்போதுதான் ஒரு மழை
பெய்து ஓய்ந்து பெய்ப்பதைத் தணித்திருந்
து. மவுண்ட் ரோட், நேரு, பட்டேல் மற்ற
அமைச்சர்கள் மட்டுமின்றி பிரிட்டிஷ்காரர்
களான முப்படைத் தளபதிகளும் ஸி. ஆரை
வரவேற்கக் காத்திருந்தனர்.

பூரண அமைதி நிலவு. ஸி. ஆர்., ராணுவ
அணிவகுப்பு மாகாணத்தை ஏற்றார். இத்தரு
ணத்தில் மவுண்ட் ரோட் மெல்ல விமான
நிலையத்திலிருந்து தழுவிச் சென்றார். ஸி. ஆர்.
அரசாங்க மானிகைக்கு வரும்போது
அவரை எதிர்கொண்டு அழைக்க அவர்
அங்கே இருந்தாக வேண்டுமே! துவாஹர்
லால்கூட வர. ஸி. ஆர்., அரசு மானிகையை
அடைந்தார். அதன் தீபாரி கடத்துக்கு
அழைத்துப் போகும் படிக்கட்டுகளுக்கு
முன்னால் காணவில்லை இருக்கினார். அந்தப்
படிக்களின் கையப்பகுதியில் ரத்தினக்
கம்பளம் விரிக்கப்பட்டிருந்தது. கம்பளத்தின்
இரு பக்கங்களிலும் அவை காரமான சீருடை
யை மெய்க்காவல் வீரர்கள் அணிவகுத்து
நின்றனர்.

ஸி. ஆர். காசுர விட்டு இறங்கியபோது
அரசு உயர் அதிகாரிகள் சிலரும் புதுதில்லி
யின் முக்கிய புள்ளிகள் சிலரும் ஒரு கூட்டம்.
மாக நின்று முகமன் கூறினார்கள். ஆனால்
ஸி. ஆர். ஒரு பிரயிப்பில் இருந்ததால் அவர்
களைக் கவனிக்காமலே மேலே சென்று விட்
டார்!

நேரு, ரத்தினக் கம்பளத்தைத் தவிர்த்து,
அதன் இடப்பகுதியில் படிக்களில் ஏறினார்.
கவர்னர் தென்காலாகப் பதவி ஏற்க
வந்தவரே. தம்மை விட்டுப் பிரிபாத
கைத்துடைய ஊன்றிக் கொண்டு மெல்லப்
படிக்களில் ஏறினர். அந்தப் படிக்கள ஏராள
எண்ணிக்கையில் இருந்தன என்பதோடு மிக
அகலமாக மட்டுமின்றி உயரமாகவும் இருந்
தன. ஸி. ஆர். களைத்துத்தான் போனார்.

படிக்கட்டின் மேலே மவுண்ட் ரோட்
ஸி. ஆருக்கு எவ்வளவு செவ்வகிட்டுப் பிறகு
கைதாக்கினார். திருமதி எட்வின் மவுண்ட்
ரோட்டன் கைதாக்கினார். அவர்களுடைய
மகள் பமிலா, முதலில் கைகடப்பிக் குவித்து

"என் மனைவி நான் தான் காப்பி
டம்..."

"டாக்டர்விட்டு அழைக்கவிட்டு
போக வேண்டியதுதானே?"

"அது கவமமாச்சே, ஆறு துடிக்கி
கடைக்கு அழைக்கவிட்டுப் போன
தானே அவ கொபம் திருமி!"

— மனைவன் தர்மனிகம்.

வணங்கி, பிறகு கைதாக்கினார். ஸி. ஆர்.
படியேறி வந்த சிரமத்தை மறைத்துக்
கொண்டு பெரிய புன்னகையாக உதிர்ந்
தார்!

அன்று மாலை ஒரு பீகும்மாண்டமான
வரவேற்பு அளித்தார் மவுண்ட் ரோட்.
கமார் 5000 விருத்தினர்! எல்லாருமே ஸி.
ஆரைப் பார்க்க ஆசைப்பட்டார்கள். இந்த
ஸம்பவம் பற்றி பிற்தொரு சமயம் ஸி. ஆர்.
நிலைவுகூர்ந்தார்: "நான் அன்று பல புதிய
முயற்சிகள் பாசித்தேன்; ஆனால் அவர்கள்
எல்லோருமே என்னை வுகம்வுகமாக அறிந்த
வர்களைப் போல் நடந்து கொண்டார்கள்!
தங்களால் இவ்வளவு உதவிகளைச் செய்வதால்
எனக்குச் செய்யத் தவிராக இருப்பதாகச்
சொன்னார்கள். நான் பெற்ற இலவச அறி
வுரைகள் ஏராளம்!"

அன்று இரவு அவரும் மவுண்ட் ரோட்
தும் அரசாங்க மானிகைவின் ஊழியர்கள்
பற்றியும் கவர்னர் பதவிக்கு அண்மை
யில் திரவமமாக வேண்டியவர்கள் குறித்
தும் பேசினார்கள். இன்னும் ஓரிரு
ஆண்டுகள் தாமதமாகக் கத்திரும் விடைத்
திருந்தால் இவை கலவரங்களைத் தவிர்த்
திருக்க முடியுமே என்பது பற்றி விவாதித்
தார்கள். இந்தக் கேள்வி வரும்காலத்தில்
அடிக்கடி மவுண்ட் ரோட்டனிடம் கேட்கப்
படும் என்பதை உணர்ந்திருந்த ஸி. ஆர்.,
அதுதவிராகச் சொன்னார்: உங்கள் மூலம்
பிரிட்டன் அதிகார மாற்றத்தை நினைத்திரா

"இந்தப் பேச்சைச் சொன்ன இப்படியப் பேசுகிறார்?"

"எல்லாக் கூட்டுகலிலும் இருந்தவராகே, அதான்!"

— கருணா பொய்யாச்சாமி.

எனது ரத்தத்தின் ரத்தமான உயிரிலும் மேலான சிளிபுட்டின் நெடுப்புகளாகிய கோமுகனாரே!

தந்தை: "என்ன இது. உங்களைத் தவிர இன்னும் இரண்டு மாசம் இருக்கு. மாப்பின்னைப் பையன் அடிக்கக் குணம்? தனியாக் கூப்பிட்டுப் பேசுமான்?"

மகன்: "மாசக் கடைசியாகே; கைமாத்துக் கொடுத்தான் வந்து போனார்!"

— வெ. ராதாவிருக்கன்.

— ஏ. கே. நரசி.

விட்டால் எதிர்காலத்தில் அனாதைச் செய்வது முடியாது போகும். காரணம், வறுமையைப் படுவதற்கு பிரிட்டனிடம் அதிகாரமே இராது! கலகம் உருவாகி, ஒரே துழப்பமும் கிளேபரமும் ஏற்பட்டிருக்கும். அவர்கள் பாதிக்கும் பற்றியும் பெரினார்கள். இன்னும் இருபத்தைந்து ஆண்டுகளுக்குள் அந்தாட்டின் கிழக்குப் பகுதி தனியே பிரித்து தனி நாடாகி விடும் என்று இருவரும் உணர்ந்து ஒப்புக் கொண்டார்கள். இந்தத் தீர்க்க தீர்மானம் முற்றிலும் உண்மையாகிற்று. பங்களாதேசம் கத்திரி நாடான போது மயூண்ட் போட்டன் இதனைப் பரிசுசமாக அறிவித்தார்.

மயூண்ட் ஐயன் 31 ஆம் தேதி ஓர். ஆட்டித் தலைவரானார். மானிக்கரீயப்பறவாளுக்கு வெளியே பெரிய கூட்டம் தொகுக்கொடும் செய்தது. ஒளிமயமாக விளங்கிய தப்பாரி கூட்டத்தில் தேசக் கொடிக்கும் பக்கத்தில் கவர்னர் தொனரலின் பிரத்திபெகக் கொடியும் பிரதான இடம் பெற்றது. அந்தக் கொடியில் நீல நிறப் பின்னணியில் அசோகர் சித்திரியின் மூன்று சிவ் சக்களுக்குக் மேலே விட்டத்தட்ட வட்ட வடிவமான, ஸி என்ற ஆங்கில எழுத்தும் அதனுள் அடங்கிய "ஆர்" என்ற ஆங்கில எழுத்தும் இடம் பெற்றன. சிம்மாசனத்தில் சிவப்பு நிறத்துக்கு முன்னாய் ஸி. ஆரின் எனிய, தூய, வெள்ளைக் கதிராடை பனிரென்று தெரிந்தது. பிரதம தீபபதி கானியா பதவிப் பிரமாணம் செய்தது வைத்தார். கருக்கமாகப் பேசிய

ஸி. ஆர். இத்தியாலின் தலைமையுடைய பதவி. இத்தியர் ஒருவருக்குத் தரப்படுவது இதுவே முதல் முறை என்பதை ஓராய்க்கப்படுத்தினார். மயூண்ட் போட்டனின் பற்றற்ற மனப்பான்மைமையும் கறுகறுப்பையும் போற்றினார். "ராஜதந்திரத்திலும் சரி, ராஜ்யவத் தந்திரத்திலும் சரி, அதிகமான அனுபவம் இல்லாதவன் தான் என்பதைத் திணையில் வைத்திருந்து மின் செயல்பாடுகளை எண். போருக்கள் என்று பணிவுடன் கேட்டுக் கொண்டார். "தான் தவறுகள் செய்வாதிருக்க இறைவனைப் பிரார்த்திக்கிறேன்" என்றார். "தான் எந்த இத்திய நாட்டுக்குச் செல்லா செய்கிறேனோ, அந்த இத்தியா, தூதி, மத, இன வேறுபாடுகளைக் கடந்து இத்தியின் குடிமகனாக இருப்பதில் அனைவரும் பெருமையாகக் கூம்புமையான உயர்த்த கொள்கையைப் பின்பற்றுவதிலிருந்து எல்லாம் மாறுது" என்று கறுதி அளித்தார்.

பதவி ஏற்று வைப்பதைத் தொடர்ந்து புதிய கவர்னர் தொனரல் ஒரு வரவேற்பு அளித்தார். மயூண்ட் போட்டன் குடும்பம் விடைபெற்றது. பிரதமர், கவர்னர் தொனரலைச் சந்தித்துத் திரும்பினார். ஐந்தரை பாதின் பிரதிதியும் வந்து ஸி. ஆரின் பேசுவிட்டிப் போனார். அப்போது ஐந்தரை பாதைத் கத்திரி நாடாக உருவாகக் கைஜாம் முயன்று கொண்டிருந்தார்!

(தொடரும்)

தமிழாக்கம்: வி. ராஜேந்திரன்

அமிதாப் ராஜினுமா ஆரம்பத்திலேயே நடந்திருந்தால்?

* **சித்தராமன்: விருத்தாசலம்.**

1 'பன்னித் தலயனைத்தும்கோலில் செய்து
யோய்' என பாரதி எதை நினைத்துப் பாடி-
னார்?

1 கோலில்லின் புனிதத்தன்மை கலவிக்
கூடங்களிலும் காணப்பட வேண்டும்;
கள்ளத் தூய்மை, புறத்தூய்மை இரண்டுக்
கும் முக்கியத்துவம் தரப்பட்டு வேண்டும்
என்ற நோக்கில்தான் அப்படிப் பாடினார்.
அவரில் நினைத்துக் கொண்டு உரையில்
இடிப்பது போல வரலாறு எதாவது புது
விளக்கம் தந்தால் நம்பத்தக்கது!

* **சுமதி சது. சென்னை - 33.**

2 **தெய்வேளி தன்னிதரத் சென்னைக்குக்
ஞாயிசன் மூவம் எடுத்து வரக் கூடாதா?**

1 ஏன் கொண்டு வரக் கூடாது? பெண்கள்
செய்யலாம்! சென்னை நகரின் நுழைந்த பிழை
நினைவத் தீர்ப்பது பற்றி, சி. சுப்பிரமணியம்
உள்பட பல அறிஞர்கள் கலந்து கொண்டு
ஒரு சுருத்தரங்கமே நடத்தியுள்ளது இதில்
என்ற அளமப்பு. பல்வேறு போசன்களில்
உருப்படிவாணவற்றையும் காரிய சாத்திய
மாவவற்றையும் தெரிந்தெடுத்துத் தாராள
மாக நிறைவேற்றலாம். ஆனால் நமது நாட்
டில் அரசு கூறும் ஆணைக் கட்டுவதும் பிரச்
னைகள் தீராமல் தீடிப்பதினாலே ஆதரவம்
காணவில்லை. அதனால்தான் நாற்பது கதத்
திர விளக்கனைக் கண்ட பிறறும் நமக்கு
விடிவு காலம் பிறக்கவில்லை!

* **ஆர். வேலுமணி: கடலூர்.**

1 **வருகிற கதந்திர விளக்கத்து கொடி
மேற்றிராஜீவ் காந்தியை டி.ஆர்.ஆனிரோக்
என்ன பேசுவார்கள்?**

1 வாக்கில் என்னவர் வழக்கம் போல்
ஆட்சியின் ஸ்திரத்தன்மைகளைக் குறிக்க.
அயன் நாட்டு உள்ளாட்சி அதிகாரிகளின்
கட்டுத் சதி நடப்பதாகக் கூறுவார்;
நம்புவர் அன்னா நாபத்தை காழ்த்துவார்.

* **டி. டேவிட்: தூக்கிவிட்டோ, திருத்தவரப்
பூண்டி.**

2 **அமிதாப் ராஜினுமா, அமிதாப் விசா
ரனை போன்றதவடிக்கென ஆரம்பத்தி
லேயே மேற்கொண்ட உத்தரவிட்டிருந்தால்
ராஜீவ் காந்திக்குக் கொளவமாய் இருத்
திருக்கும்கவலா?**

1 இருத்திருக்கலாம். அதே சமயம் மக்க
ளின் கவனம் திசைதிருப்பப்படும் போலி
ருக்கலாம். அதனால் பல சன்மைகள் யென
லொமலேயே அமுக்கப்பட்டிருக்கலாம் ஒரு
வகையில் ராஜீவ் காந்தி பிடிவாதம் காட்டி
யதே நல்லதாய்ற்று. அந்தப் பிடிவாதத்தான்
எதிர்க் காப்பீதும் ஒரு பிடிவாதத்தை
வாணத்து. பரிசுத்த முகமுடிக்கை விதித்
தெனிய உதவியிருக்கிறது.

* **மு. துரைத்தனம். தூக்கிவிட்டோ.**

2 **இதரவன் திருவிளையாடல்களில் நம்மை
ஒழிப்படுத்துவது என்னக் விளையாட்டர்?
கந்தன் விளையாட்டர்? 19.7.87 மாலைட்டி
மணிக்கு மதுரை வானொலியில் ஒளிபரப்பி
னார்கள். நடுவர்: குன்றக்குடி அடிகளார்.
உட்கன் சுருத்து?**

1 மேற்படி நிகழ்ச்சியை நான் கேட்க
வில்லை. ஆனால் பொதுவான வயது சுருத்து
இதுபோன்ற பட்டி மன்றங்கள் தேவைவற்
றவை: இதற்கெல்லாம் மடாதிபதிகளும்
அரசு இலாகாவான வாடொலியும்
தூக்கி போவது ஆபத்தானது என்பதுதான்.

* எதை நினைத்து...?

போன்றவற்றில் ஜோஷியரின் கருத்துக்கு இசைவாகக் குருவி சீட்டு எடுப்பதைப் பார்த்து அதன் நிறைமையை ரசிக்கலாம். ஆனால் அவற்றை இதற்குப் பழக்க என்ன பாடுபடுத்தினாரோ என்பதை என்னினாலும் அதுவும் பிழக்காமல் போய்விடும!

* இராமலிங்கம், தக்கலை.

? இத்தனை அரசியல் எங்கே போய்க் கொண்டிருக்கிறது?

! பற்றாக்குறை தேர்தலில் ஒரு தவறான போட்டியிட்டார் என்பதற்காக ஆத்திரப் பிரதேசம் திருகொண்டா கிராமத்து ஹரிஜனங்கள் அடிக்கடி தாக்குதலுக்கு உள்ளாகிக் கொண்டுவரப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள். இதனால் அந்தக் கிராமத்து ஹரிஜனங்கள் ஒட்டு மொத்தமாக அகதிகளாக வேறு புகலிடம் தேடிப் போக தேர்ந்திருக்கிறது. இதைத் தவிர்த்து, நமது அரசியல் கற்கால அரசியலாகத்தான் நோன்றுகிறது.

* த. சத்தியநாராயணம், அவலப்பேரம்.

? மாஜிக் ஷோக்கிஸ்ட் பார்க்கும் போது என்ன நினைப்பீர்கள்?

! நமது அரசியல்வாதிகள் அவலநாட்டு வங்கிகளில் நம் நாட்டின் செல்வத்தை மறைத்துச் செய்து, மீண்டும் நங்குக்குத் தேவைப்படுகிறபோது இங்கே நோன்றிச் செல்விற மாயத்துக்கு திராக எந்த மாஜிக் ஷோ இருக்கிறது? ஸெட்டப்பட்டதாக ஒரு மாயம் தில் வாயுவை மூலப் பொருளாகக் கொண்டு ரசாயன உரம் தயாரிக்க இத்தாலிய நிதவனம் ஒன்றுக்கு காண்ட்ராக்ட் தரப்பட்டுள்ளது. இதில் நூறு கோடி ரூபாய் வரை நம் அரசு மிச்சப்படுத்தி விடுக்க முடியும் என்று உலக வங்கியே கொடுப்பித்துச் சொல்லியிருக்கிறது. அந்த நூறு கோடி வரக் கணக்கில் எங்கெங்கே பதங்கியிருக்கிறதோ! மாயா ஜாலம்தான்!

* அர. மணிவண்ணம், சென்னை - 16.

? 'இத்தியாவுக்கு ஆபத்து வந்துவிட்டது' என்பதிலே ராஜிவ் காந்தி ஆபத்து இத்தியாவுக்கா, இத்திரா கங்கிரஸுக்கா?

! முதல் ஆபத்து, கங்கிரஸுக்குள்ளே தரம் தியாயத்தைத் தட்டிக் கேட்கப் போய் வெளிப்பெற்றப்பட்டவர்களுக்கு வந்திருக்கிறது. அவர்களை அடித்து நொறுக்கி, பிரிட்டிப் பணியை வைக்க முயற்சி நடக்கிறது. இது, நடப்பது கங்கிரஸ் ஆட்சியா, குண்டர்கள் ஆட்சியா என்ற கேள்வியை எழச் செய்கிறது.

* கு. 15 பகிச பெறுபவர்:

ஆர். வேலுமணி,
74/9, கப்பராய நகர்,
கடலூர் - 607 002.

கந்தன் ஆதரவாளர் கண்ணனம் கட்டாமலும் கண்ணன் ஆதரவாளர்கள் கந்தன் சாடாமலும் இருந்திருந்தால் கூட இத்தத் தலைப்பை ஏற்படுத்தவில்லை. நமக்குக் கந்தன் கண்ணன் இருவருமே இரு கண்கள்.

* கமரூதி, மேலப்பாளையம்.

? கங்கிரஸை ஒழித்துக் கட்டப் போவதாக வரித்து கட்டிய ராஜாஜி, மொராஜி, காமராஜ் போன்ற மாபெரும் (!) தலைவர்களையே முடியாததானி. பி. சிங்கா காதிக் கப் போகிறார்?

! ராஜாஜி, மொராஜி, காமராஜ் போன்றவர்கள் எடுத்த முயற்சிகள் பலவளிக்கவில்லை என்று சொல்கிறீர்கள்? கங்கிரஸ் மூன்று எந்தென மாநிலங்களில் ஆண்டது. இன்று எந்தென மாநிலங்களில் ஆள்கிறது? சந்திர பாகுங்கள். இடையில் சில காலம் மத்திய ஆட்சியையும் கங்கிரஸ் பறி கொடுத்து விட்டு திறக்கவில்லையா? வரக் கண்டது? வி.பி. சிங் கொடுக்கிற நூறுவது கண்டி அடிமீதான் கங்கிரஸ் கத்த குரல்க் கண்டாய் போகிறதோ என்னவோ? இவ்வளவு கண்டவாறு போனால் நூற்றி ஓராவது அடியைக் கொடுக்க ஒருவர் வருவார்.

* எம். இராகம், கிருஷ்ணகிரி.

? பத்தாவது விரகம் கண்டுபிடிக்கிறீர்களே, இனி தவக்கிரகங்களுக்கு மதிப்பு இராது இல்லையா?

! நம்முடைய முன்னோர்கள் டெவல் கோப்பு போன்ற காதலங்கள் ஏதுமின்றி தவக்கிரகங்களைக் குறிப்பிட்டு அவற்றில் இயக்கங்கள் பற்றி நினைவித்த காலத்தில் அது வித்தான அற்புதம்தான். ஆனால் நானுக்கு நான் வித்தானம் வளர்கிறது. அப்போது புதிய கண்டுபிடிப்புக்கள், பழைய கண்ணனம் பொய்யாக்குவதில் அதிசயமில்லை. ஆனால் ஜோசியம், ஜாதகம் என்பதெல்லாம் வேறு, அவற்றில் எங்கு நம்பிக்கையிலை அதனால் நம்பிக்கை கண்ண வர்களை நான் வெறுக்கவும் இல்லை.

* கண்ணன் கணேசன், சென்னை - 11.

? ஜோஷியத்தில் எந்த ஜோஷியம் பிடிக்கும்?

! வெளி ஜோஷியம், குருவி ஜோஷியம்

பார் சொல்லும் பள்ளி

ஒரு பஸ்ஸை சிலாஜி பா.த்தை எடுத்துக் கொண்டு, (படிக்காத மேதை) அதை இங்கே கொஞ்சம் வெட்டி, அங்கே கொஞ்சம் கூட்டி, நூறடிக்கு ஒரு முறை செட்டி மென்ட் என்று ஞாபகம் வரவழைத்துக் கொண்டு திணித்து... தன்ருகவா இருக்கிறது?

பே. ஆர். விஜயாவின், மதுமகப் பிள்ளை கவுண்டமணி திடீரென்று அந்தப் பஸ்டி அடித்துச் சகுனியாக வேண்டிய அவசியம் என்ன? ஆ... கரணங்கள் என்று சொல்வதெல்லாம் தண்ணீரில் ஊழின வைக்கோல் கட்டு ரகம் தான்... சவ... சவ...

செட்டி நாட்டுப் பாஷையை ஒரு பட்டத்தில் ஒரு பாத்திரம் பேசினால் வித்தியாசமாக இருக்கும், அதற்கென்று, தலைமைக் காட்டுகிற பாத்திரமெல்லாம் இழுத்து இழுத்துப் பேசினால்...? கமல் இந்தப் பாஷையில் வீணையாடிவிடுப்பது இதுதான் முதல் தடவையோ? ஆனால் பின்று நிதானித்து அக்கறையாய், இன்னொருக்குகளிடெல்லாம் அந்த பாஷையில் புருத்து புருத்து வெளிப்படுபவர் ராஜிகாதான். அடி ஆத்தி...

மலேஷியாக்காரரும், பேர் சொல்லப் போகிற பிள்ளை கமலும் படம் தொடங்கியதினிருந்து முடியாதற்குப் பத்து நிமிஷம் இருக்கும் வரை கட்டை விரலை உயர்த்தி உயர்த்திச்

சவால் விட்டுக் கொள்கிறார்களே, ஒவ்வொரு சவாலில் போதும் 'ஜயோ இனிமேல்தான் படம் ஆரம்பிக்கப் போகிறதா, போகிறதா' என்று ஒரு தண்டுவடச் சிலிர்ப்பை ஏற்படுத்தி விடுகிறார்கள்.

இத்தனை பாரா தாண்டியாகிவிட்டது, ஒரு வார்த்தை கூடப் பாராட்டவில்லையென்றால் எப்படி?

பிறந்த நான் பார்ட்டியில் போது கமல் ஆடும் பான்ஸ், அவருக்கே உரித்தான ஸ்பெஷல் ஸ்டைப்ஸ், சர்க்கஸ் சரகசன்கள்... வீடியோவில் பார்ப்பவர்கள் நிச்சயமாக மற்றொரு முறை இந்த இடத்தை மட்டும் போட்டுப் பார்ப்பார்கள்!

ஏ. வி. எம். முத்திரை இருப்பதால் 'ரிச் மென்ட்' இருக்கிறது... செட்டுகளில்,

ரவீந்தர் & ப்ரதர்ஸ் ஆஃபிசில் அடிக்கிற கொட்டம்... பேர் சொல்லும் பிள்ளை பட்டத்தில் மட்டும்தான் பார்க்க முடியும், யதார்த்தத்திற்கும் அந்தக் காட்சிகளுக்கும் இடையே உள்ள தூரம், திரைக்கும் மெட்ராஸுக்கும் இடையே உள்ள தூரம்!

சமீப காலமாய்,

எஸ். பி. முத்துராமன் நம்மை ஏமாற்றுவதென்பது சகஜமாகிவிட்டது.

ஆ ரே... கமல்?

— ஜெயமங்கலதன்

பரதன் அச்சத்தில் அச்சிட்டவர் வி. முரளி, பரதன் பங்கேடுகளில் பிரபலம் விளிட்ட சாப்பா வெளியிட்டவர் வி. கவுந்தியாநாதன், ஆகிரிவர்: வி. ராஜேந்திரன்.

நிர்வாகக் காரியாலயம்: ரெல்வோரில் கான்ஸ், கிண்டி, சென்னை-400 822, போன்: 4 81843 434 157, ஆகிரிவர் குழு அலுவலகம்: 28, ஐந்தாவது தெரு, சரீ வட்டம், நாகம்மாக்கம், சென்னை-200 824, போன்: 473385.

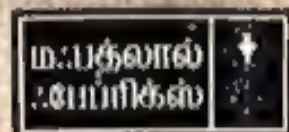
ஆண்டுச் சந்தா - உள்நாடு: ரூ 75/-; வெளி நாடு கப்பல் தரவு ரூ 250/-; விமானத் தரவு ரூ 400/-, [ஆறு மாதச் சந்தா ஏற்படும்.]

மலர் என்பார்,
மதி என்பார்,
மயில் என்பார்.
எப்படி
அகழ்ப்பினும்
கண்ணை,
ஈழல்லை எதுவும்
கொக்கு!

யாது
ஸன்ஸேஷன்ஸ்
ஸானிக்ஸ் மற்றும் டிரெஸ் மெட் ரியல்ஸ்

மஃபத்லால்

நம்பிக்கைக்குப் பெயர் பெற்றது

மஃபத்லால் இன்டர்நேஷனல் (பிப்ரவரி 1984)
(பிப்ரவரி 1984) மற்றும் மஃபத்லால் ஸானிக்ஸ் லிமிடெட்
(மார்ச் 1984) ஆகியவை மஃபத்லால் ஸானிக்ஸ் லிமிடெட்
இன்டர்நேஷனல் மஃபத்லால் ஸானிக்ஸ் லிமிடெட்

